

Tirsdag den 21. februar 2012 (D)

1

48. møde

Tirsdag den 21. februar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Fordeling af opgaver mellem politikredsene og statsadvokaturerne m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 23.11.2011. 1. behandling 01.12.2011. Betænkning 02.02.2012. 2. behandling 07.02.2012).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af revideret bilag til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 20.12.2011. Betænkning 02.02.2012. 2. behandling 07.02.2012).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og færdselsloven. (Forhøjelse af den kriminelle lavalder).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 20.12.2011. Betænkning 09.02.2012).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Udvidet anvendelse af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 17.01.2012. Betænkning 09.02.2012).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forbud mod visse konstruktive ændringer af køretøjer, tilladelse til påhængsvogn til stor knallert og venstregående sidevogn til veteranmotorcykel).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 23.11.2011. 1. behandling 06.12.2011. Betænkning 26.01.2012).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel. (Bødeforhøjelser og arbejdstid for selvstændige vognmænd).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 13.12.2011. Betænkning 07.02.2012).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier. (Gennemførelse af EU-regler om egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt samt skærpede regler om håndhævelse).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 24.11.2011. 1. behandling 08.12.2011. Betænkning 09.02.2012).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om landinspektørvirksomhed.

(Landinspektørvirksomheder som partnerselskaber og holdingselskaber og sammensætning af Landinspektørnævnet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 24.11.2011. 1. behandling 08.12.2011. Betænkning 09.02.2012).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love samt ophævelse af lov om pengesedler i Grønland. (Bevilgning af engagementer, obligatorisk anvendelse af danske regnskabsregler, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentraler m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 09.02.2012).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af beskæftigelsesindsatsen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 08.02.2012).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Forenkling af reglerne om optagelse og overflytning samt afskaffelse af kombinationsforsikring og uddannelsesydelser m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 08.02.2012).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og barselloven.

(Forenkling af indsatsen for syge- og barseldagpengemodtagere, aftale om ret til sygedagpenge fra 1. fraværsdag for selvstændige erhvervsdrivende ved langvarig eller kronisk lidelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 08.02.2012).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Afskaffelse af elektronisk overvågning af børn og unge og skærpelse af kriteriet for anbringelse på sikrede afdelinger).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 27.01.2012. Betænkning 09.02.2012).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om sagsbehandling og administration i Udbetaling Danmark. (Udbetaling Danmark-loven).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 09.02.2012).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af forskellige love som følge af etableringen af Udbetaling Danmark og om ophævelse af lov om ændring af regler for statens udbetaling af refusion af kommunernes udgifter i henhold til den sociale pensions- og bistandslovgivning m.v. (Fordeling af myndighedsansvaret mellem kommunerne og Udbetaling Danmark m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 09.02.2012).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af et rejsehold til sikring af kvaliteten i kommunernes anbringelsessager.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 10.01.2012).

17) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren om ældreområdet.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 11.01.2012. Fremme 17.01.2012).

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Leif Mikkelsen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. 38 (Forslag til folketingsbeslutning om en privatfinansieret havnetunnel i København).

Karin Nødgaard (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. 39 (Forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af en hjemmehjælpskommission).

Merete Riisager (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. 40 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af sommerhusreglen).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. 23 (Hvad kan ministeren oplyse om forholdet mellem straffelængden for økonomisk kriminalitet og for personfarlig kriminalitet, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at rette op på skævhederne?).

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Forespørgsel nr. 24 (Hvad vil regeringen gøre for at forhindre Europa-Kommissionens forsøg på at regulere konfliktretten?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Fordeling af opgaver mellem politikredsene og statsadvokaturerne m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 23.11.2011. 1. behandling 01.12.2011. Betænkning 02.02.2012. 2. behandling 07.02.2012).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Kan knappen ikke trykkes ned?

Nu er den vågnet. Hvis vi er lidt tålmodige, tror jeg at vi når deropad. Er der stadig væk nogen, der ikke kan komme til at afgive stemme? Ja, hr. Torben Hansen.

Vi prøver at tage en ny omgang, da der åbenbart var nogle knapper, der ikke virkede i første omgang. Så vi sletter afstemningen og prøver igen. Så kan vi starte igen og se, om det går bedre den her gang.

Kan vi slutte afstemningen, eller er der stadig problemer? Vi må notere hr. Torben Hansen separat. Er der andre problemer?

Det er der ikke. Så har vi noteret følgende:

For stemte 66 (S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 43 (V og DF), hverken for eller imod stemte 0.

Så lovforslaget er under alle omstændigheder vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Vi vil nu flytte hr. Torben Hansen til en anden plads, så han kan komme til at stemme. Det varer lige et øjeblik.

Så prøver vi med den her nye model.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af revideret bilag til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 20.12.2011. Betænkning 02.02.2012. 2. behandling 07.02.2012).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og færdselsloven. (Forhøjelse af den kriminelle lavalder).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 20.12.2011. Betænkning 09.02.2012).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (S, RV, SF, EL, LA og Siumut)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Udvidet anvendelse af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 17.01.2012. Betænkning 09.02.2012).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Grunden til, at jeg tager ordet her ved andenbehandlingen, er, at Dansk Folkeparti har stillet et ændringsforslag. Lovforslaget går jo ud på at udvide muligheden for samfundstjeneste, så man i stedet for fængselsstraf på mellem 1½ og 2 år skal have mulighed for samfundstjeneste, og det ser vi en række problemer i. Bl.a. derfor har vi stillet et ændringsforslag, så man i tilfælde af sædelighedsforbrydelser eller voldsforbrydelser ikke skal have mulighed for at tildele samfundstjeneste.

Igennem udvalgsbehandlingen har vi prøvet at få klarlagt, i hvilket omfang man bruger muligheden i dag, altså hvor det ikke kun er for røveri eller berigelseskriminalitet, men f.eks. også i tilfælde, hvor nogen har begået sædelighedskriminalitet og så fået samfundstjeneste. Jeg har på spørgsmål nr. 9 fået svar fra justitsministeren, og jeg vil gerne nævne nogle af de eksempler, hvor man i dag pålægger samfundstjeneste, og hvor jeg synes, det er helt hen i vejret.

Der er bl.a. en sag med en 39-årig mand, som er blevet dømt for anden kønslig omgang end samleje samt for blufærdighedskrænkelser begået mod en 16-årig kvinde, der var i praktik hos den tiltalte som et led i hendes landbrugsuddannelse, og han har i stedet for fængselsstraf fået samfundstjeneste. Der er også en tiltalt, der er blevet fundet skyldig i at have drevet bordel, og som har fået samfundstjeneste. Der er en 23-årig, som syv-otte gange i en periode på 2 måneder har haft samleje med en 13-årig, og han har fået samfundstjeneste i stedet for fængselsstraf. Der er en 17-årig, der er tiltalt for og fundet skyldig i at have befølt en 15-årig pige, på trods af at hun gjorde modstand, på brysterne inden for tøjet, på bagdelen uden på og inden for tøjet, at have forsøgt at tage hendes bukser og underbukser af, at have taget hende i skridtet indenfor tøjet samt tildelt hende slag i hovedet og i maven. Den her person får så også samfundstjeneste. Og det synes jeg da er helt forrykt, for den pige har jo helt sikkert haft en rigtig voldsom oplevelse og fået nogle ar på sjælen og fået krænket sin retsbevidsthed, ved at gerningsmanden kun får samfundstjeneste. Der er en gerningsmand, som har været i besiddelse af 3.000 børnepornografiske billeder, og som får samfundstjeneste. Der er folk, der er dømt for alfonseri. Og der er sågar en mand, som har misbrugt sin samlevers datter seksuelt igennem længere tid, og som også er endt med at få samfundstjeneste. Og det synes vi da er helt hen i vejret og voldsomt krænkende over for offeret.

Derfor har vi stillet det ændringsforslag, at vi gerne vil have, at den del tages ud af forslaget, så man, når man får en straf på mellem

1½ og 2 års fængsel – som er straffen for ret grov kriminalitet – ikke kan blive tildelt samfundstjeneste. Og det undrer mig meget, at Dansk Folkeparti er det eneste parti, der mener det her i Folketinget, og det er vi rigtig ærgerlige over. Men jeg håber da i hvert fald, at nogle af partierne, inden vi stemmer her ved andenbehandlingen, vil ændre deres stilling til det og stemme for Dansk Folkepartis ændringsforslag.

Kl. 13:08

Formanden :

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:09

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 16 (DF, Sophie Løhde (V) og Joachim B. Olsen (LA)), imod stemte: 94 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forbud mod visse konstruktive ændringer af køretøjer, tilladelse til påhængsvogn til stor knallert og venstregående sidevogn til veteranmotorcykel).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 23.11.2011. 1. behandling 06.12.2011. Betænkning 26.01.2012).

Kl. 13:10

Forhandling**Formanden :**

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Henning Hyllested som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Det er selvfølgelig, fordi Enhedslisten har stillet et ændringsforslag til det pågældende lovforslag om at muligheden for at tilkoble påhængsvogn til store knallerter – det, der tidligere hed knallerter e45 – udgår af lovforslaget. Det har vi selvfølgelig gjort af færdselssikkerhedsmæssige grunde. Vi er af den overbevisning, at der er rigtig mange af de pågældende knallerter, der bliver taget i og også i det daglige kører for stærkt. Vi har imidlertid ikke under udvalgsbe-

handlingen kunnet få nogen statistik på det her. Der føres tilsyneladende ikke statistik over den slags ting i politiet, så det må meget bero på mavefornemmelser. Det har så gjort, når vi sådan har konsultet vores maver, at vi fastholder ændringsforslaget. Vi har så konstateret, at det øvrige Ting tilsyneladende ikke har de samme gode maver som Enhedslisten, men det må vi jo så leve med. Vi fastholder vores ændringsforslag til det her lovforslag.

Kl. 13:11

Formanden :

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:11

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (EL), og der stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 8 (EL), imod stemte: 101 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 1 og 3, stillet af samme mindretal, som bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel. (Bødeforhøjelser og arbejdstid for selvstændige vognmænd).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 13.12.2011. Betænkning 07.02.2012).

Kl. 13:12

Forhandling**Formanden :**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), tiltrådt af et flertal, det øvrige udvalg, om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Delingen af lovforslaget i to lovforslag er hermed vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier. (Gennemførelse af EU-regler om egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt samt skærpede regler om håndhævelse).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 24.11.2011. 1. behandling 08.12.2011. Betænkning 09.02.2012).

Kl. 13:13

Forhandling**Formanden :**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:13

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:12

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om landinspektørvirksomhed. (Landinspektørvirksomheder som partnerselskaber og holdingselskaber og sammensætning af Landinspektørnævnet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 24.11.2011. 1. behandling 08.12.2011. Betænkning 09.02.2012).

Kl. 13:14

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love samt ophævelse af lov om pengesedler i Grønland. (Bevilling af engagementer, obligatorisk anvendelse af danske regnskabsregler, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentraler m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 09.02.2012).

Kl. 13:14

Forhandling**Formanden :**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:14

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-8, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 9 af et mindretal (DF), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslagene nr. 10, 12, 13 og 16, stillet af det samme mindretal, som forkastet.

De er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 11, 14, 15 og 17, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af beskæftigelsesindsatsen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 08.02.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Forenkling af reglerne om optagelse og overflytning samt afskaffelse af kombinationsforsikring og uddannelsesydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 08.02.2012).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og barselloven. (Forenkling af indsatsen for syge- og barseldagpengemodtagere, aftale om ret til sygedagpenge fra 1. fraværsdag for selvstændige erhvervsdrivende ved langvarig eller kronisk lidelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012. 1. behandling 26.01.2012. Betænkning 08.02.2012).

Kl. 13:16

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:16

Afstemning

Formanden :

Der stemmes først om L 69. Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0 ().

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der er et problem med fru Tina Nedergaards afstemningsknap, og vi flytter derfor fru Tina Nedergaard, og så forsøger vi med det nye setup at stemme om ændringsforslag nr. 5, af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 6 af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 7 af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om L 70. Der stemmes først om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (EL), og der kan stemmes.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (EL).

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes endelig om L 71. Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Afskaffelse af elektronisk overvågning af børn og unge og skærpelse af kriteriet for anbringelse på sikrede afdelinger).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 14.12.2011. 1. behandling 27.01.2012. Betænkning 09.02.2012).

Kl. 13:23

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om sagsbehandling og administration i Udbetaling Danmark. (Udbetaling Danmark-loven).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 09.02.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af forskellige love som følge af etableringen af Udbetaling Danmark og om ophævelse af lov om ændring af regler for statens udbetaling af refusion af kommunernes udgifter i henhold til den sociale pensions- og bistandslovgivning m.v. (Fordeling af myndighedsansvaret mellem kommunerne og Udbetaling Danmark m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 09.02.2012).

Kl. 13:24

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg fik det her lovforslag torsdag inden vinterferien, og jeg kunne se, at det skulle behandles her i dag, tirsdag. Jeg fik det, uden at der havde været nogen forhåndsforhandling eller forhåndssnak med ministeren om lovforslaget. Det er selvfølgelig ikke noget, der overrasker mig sådan generelt, for der er jo ikke ret meget samarbejde på det her område, og derfor burde jeg ikke være blevet overrasket. Men det gjorde jeg nu alligevel, for det her er jo et lovforslag, som har en historie, i og med at det var den tidligere regering, som lagde op til, at det skulle komme, og det er så en videreførelse af nogle af de tanker, der har været. Så derfor ville det da have været naturligt, at ministeren havde henvendt sig til Venstre for at få en forhandling inden førstebehandlingen.

Jeg skrev så et venligt brev til socialministeren om, om vi ikke lige skulle forhandle lidt inden førstebehandlingen, og der fik jeg et svar tilbage om, at det var der sådan set ikke brug for, men der kunne godt blive en teknisk gennemgang, og så kunne vi jo eventuelt, hvis der var brug for det, forhandle mellem første- og andenbehandlingen. Altså, det er selvfølgelig også en måde at samarbejde på, men når statsministeren siger, at regeringen gerne vil samarbejde, vil jeg sige, at hvis det er den form for samarbejde, er det ikke særlig positivt.

Men tilbage til lovforslagene. Det er L 86 og L 87, og det er jo lovforslag, der som udgangspunkt skulle være med til at stramme op og effektivisere. Det er lovforslag, som betyder, at man flytter nogle opgaver fra kommunerne til en institution, som hedder Udbetaling Danmark, og der er en lang række emner, som nu skal behandles på en ny måde. L 86 drejer sig om, hvordan man administrerer det her, og L 87 beskriver, hvilke opgaver der skal ligge i Udbetaling Danmark, og hvilke der fortsat skal ligge i kommunerne.

Det, som er interessant ved de her to lovforslag, er, hvilke konsekvenser de har, hvis de bliver ført ud i praksis, og det gør de vel. Det, som bl.a. KL har argumenteret med i forbindelse med lovforslagene, er, at det, der var udgangspunktet, jo var, at vi skulle have mindre bureaukrati, og det er der sådan set en lang række af hørings-svarene der sætter spørgsmålstegn ved: Bliver der mindre bureaukrati? Det ville jeg godt have forhandlet med ministeren om og fået klarhed over. Bliver der dobbeltarbejde i forbindelse med de her lov-

forslag? Det ville jeg godt have drøftet med ministeren inden førstebehandlingen, så man måske kunne have fået snakket om, om der var noget, der skulle justeres.

En meget vigtig ting, som kommunerne har gjort opmærksom på, er, at de føler, at med det her lovforslag kan der blive nogle problemer i forbindelse med at få afsløret social svindel rundtom i kommunerne, fordi det bliver sværere at følge sagerne op. Det ville jeg sådan set også godt have forhandlet med ministeren og diskuteret med ministeren om, for det er da et væsentligt punkt. Hvis der laves et lovforslag, hvor man forhindrer eller begrænser kommunernes mulighed for at gøre noget ved social svindel, så er det da en katastrofe, og det må vi have lavet om på.

Kl. 13:28

En tredje vigtig ting er digitaliseringen. Vi må jo sørge for, at de mennesker, altså ældre mennesker eller udsatte grupper, der ikke kan følge med digitaliseringen, ikke bliver svigtet. Det ville jeg også godt have snakket med ministeren om under nogle forhandlinger inden førstebehandlingen.

Samtidig er der jo noteret nogle forudsætninger her, nogle økonomiske forudsætninger, nogle personalemæssige forudsætninger, og jeg synes, det er vigtigt, at kommunerne har sat spørgsmålstejn ved dem. Lad os se, om det, der står i lovforslaget, nu også er de rigtige parametre, for det er jo lidt underligt, at vi laver det her forslag og kommunerne så siger: Når vi regner det igennem, mener vi ikke, det holder. Altså, er det personale, der bliver tilbage, når man har gennemført det her lovforslag, og den økonomi, hvor kommunerne og staten skulle spare en masse penge, de medarbejdere og de beløb, der her er tale om?

Alle de ting mener jeg er nogle meget væsentlige ting at få drøftet med ikke bare ministeren, men også Socialdemokratiet og SF, alle, som har været med til at fremsætte det her lovforslag. For det er ganske rigtigt, at vi som tidligere regering, VK, sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance satte det her i gang, men det er jo ikke ensbetydende med, at det, der er resultatet nu, også er det, det skal lande på. For alle de her otte punkter, som jeg nævnte, er problemer, som skal løses, og som skal diskuteres. Nu blev der ikke mulighed for det før førstebehandlingen, og jeg mener, det er helt klart, at vi skal have en teknisk gennemgang af det her lovforslag i Socialudvalget.

Jeg mener også, det er helt klart, at ministeren må indkalde til forhandlinger om lovforslaget, så det kan komme på plads. For hvis ministeren vil have et flertal for det, kunne jeg forestille mig, at Venstre kunne gå hen og blive en vigtig del af regeringens parlamentariske grundlag for at få det igennem. Det kræver altså, at der bliver nogle forhandlinger, og at man får et seriøst samarbejde, men det kræver også, at man går ind og får kigget på nogle af de otte punkter, jeg har taget op her, og får præciseret og klargjort bl.a. over for KL og over for de enkelte kommuner, at de problemer, som de nævner her, selvfølgelig skal løses, og at vi skal have justeret det, hvis der er nogle ting i de her lovforslag, der forhindrer, at kommunerne kan få afsløret socialt bedrageri. Det mener jeg er en meget vigtig ting, og det er også en vigtig ting, at folk ikke bliver svigtet, at de mennesker ude i kommunerne, som har problemer, ikke bliver svigtet.

Alle de ting ville jeg som sagt gerne have drøftet med ministeren inden førstebehandlingen. Det kunne ikke lade sig gøre, men nu regner jeg med, at der bliver nogle forhandlinger, når vi har overstået førstebehandlingen, for forudsætningen for, at vi kommer videre med de her lovforslag, er, at der bliver de her forhandlinger, og at vi får kigget på de otte punkter, som jeg her har nævnt. Så det er vores udgangspunkt for det her lovforslag.

Kl. 13:32

Formanden :

Der er et par korte bemærkninger. Det er først hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:32

Finn Sørensen (EL):

Tak til hr. Eyvind Vesselbo for fremlæggelsen. Det burde jo sådan set ikke komme bag på hr. Eyvind Vesselbo, at der kunne være sådan nogle betænkeligheder, som hr. Eyvind Vesselbo nu ridsede op. Det er jo næsten ord til andet de betænkeligheder, som den daværende opposition, dvs. de nuværende regeringspartier og Enhedslisten, i fællesskab fremførte i december 2010, da den borgerlige regering med Dansk Folkepartis støtte fremsatte det her lovforslag og også fik kørt det igennem, altså ikke det her lovforslag, men etableringsloven, og også fik kørt det igennem på trods af de betænkeligheder og spørgsmål til det, der blev rejst af den daværende opposition. Derfor burde det egentlig ikke komme bag på hr. Eyvind Vesselbo, men bedre sent end aldrig. Det er jo positivt, at man nu ser, at der er en masse problemer i hele det her lovkompleks.

Derfor vil jeg spørge hr. Eyvind Vesselbo, om de betænkeligheder betyder, at man er villig til at være med til at sætte hele lovkomplekset i bero, indtil vi til bunds har fået opklaret, om der er grund til at have disse betænkeligheder og bekymringer, som jeg tror at vi alle sammen deler. Så jeg vil gerne høre ordføreren, om det er det, der ligger i det, for så mener jeg, at vi hurtigt kunne skride videre til at sige, at vi nu lægger det dødt og får undersøgt de ting, og så kan vi vende tilbage til det.

Kl. 13:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:33

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener, at jeg ganske klart sagde, at det, vi gerne vil med det her lovforslag, er, at vi gerne vil have nogle forhandlinger samt sætte fokus på de otte punkter, som jeg nævnte, bl.a. social svindel, digitalisering, dobbeltarbejde og bureaukrati og selvfølgelig også antallet af de fremtidige medarbejdere i kommunerne og så den økonomi, der er tilbage, når man har gjort det her. Det er vores udgangspunkt. Vi vil meget gerne forhandle om det her. Vi vil ikke lægge det i mølposen. Men forudsætningen er selvfølgelig, at man får kigget på de her punkter og får dem justeret de steder, så det her lovforslag kan gøres bedre.

Jeg er helt enig i, at den daværende opposition, hvor også Enhedslisten var med, havde nogle betænkeligheder. Men nu er i hvert fald en del af den opposition kommet i regering, og det er den, der nu fremsætter forslaget, så der bør jo være en mulighed for, hvis den nuværende regering stadig har betænkelighederne, at vi kan finde hinanden og få det her justeret, så det bliver på en fornuftig måde.

Kl. 13:35

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:35

Finn Sørensen (EL):

Vi er jo alle sammen enige om, at vi skal have opklaret, om der er grund til at have de her betænkeligheder. Det, jeg bare tænker på, er, at hovedparten af dem jo blev fremført, dengang lovforslaget blev lagt frem. Der mente den daværende regering ikke, at der var grund til at have sådan nogle betænkeligheder, men nu mener man det, og det er godt. Men der har jo været lidt over et års tid til at få det opklaret og til at få gjort noget ved de her ting. Det har åbenbart ikke været muligt, for så havde man jo nok gjort det og haft det med i det lovforslag. Derfor vil jeg da mene, at det er en større indsats, der skal op at stå for at få det opklaret og eventuelt få forbedret det her lovkompleks, hvilket det i høj grad trænger til.

Det mener jeg vil tage noget tid, og derfor synes jeg, at det da er bedre at skabe ro om processen, så vi nu lægger det dødt. Og jeg synes, at hr. Eigil Vesselbo argumenterer ganske udmærket for, at vi burde stoppe den proces og se at gå det hele ordentligt igennem, inden der bliver fremsat et lovforslag. Så er der også tid til, at Venstre og de andre borgerlige partier kan komme ordentligt med ind i processen. Så jeg vil gerne gentage mit spørgsmål, og jeg vil indtrængende opfordre hr. Eyvind Vesselbo til at være med til at lægge det her dødt, og så finder vi ud af, om det overhovedet kan bruges til noget.

Kl. 13:36

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:36

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, at spørgeren roder lidt rundt i det. Det her lovforslag har jo ikke før været til behandling. Det, man vedtog ved en tidligere lejlighed, var, at man ville etablere det her. Nu kommer der så et konkret lovforslag med de detaljerede oplysninger om, hvordan det skal udmøntes. Der mener jeg, at det jo er helt reelt, at vi som dem, der har sat det her i gang, så kommer ind i billedet og er med til at påvirke, hvordan det her kan udvikle sig.

Jeg er helt enig med spørgeren i, at det her tager tid, og det er jo også det, jeg siger. Det tager tid at kigge på de her ting, fordi det er nogle væsentlige ting. Derfor havde det jo også været meget, meget fornuftigt, hvis vi havde taget den tid, der nu skulle bruges, før den her første behandling til at få justeret nogle af de her ting og få klarhed over, hvor problemerne er i bl.a. de otte punkter. Det var der så ikke basis for, fordi der ikke er basis for det samarbejde, som statsministeren påstår der er. Derfor er jeg enig med spørgeren i, at det her kommer til at tage tid, men det er jo ikke ensbetydende med, at det her lovforslag skal fjernes. Vi skal bare – i gåsøjne – have gjort det sådan, at nogle af de problemer, der er, bliver fjernet.

Kl. 13:37

Formanden :
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Maja Panduro (S):

Jeg har to spørgsmål. Jeg skal stille dem så kort og præcist, som jeg kan, så ordføreren kan nå at svare på dem begge to.

For det første skal jeg bede ordføreren om at gentage fra Folketingets talerstol, at han har bedt ministeren om at indkalde til forhandlinger om det her forud for førstebehandlingen. Det hørte jeg ordføreren sige i sin tale, men jeg vil lige give ham chancen for at sige det en gang til. Er det korrekt forstået?

For det andet vil jeg spørge: Hvornår præcis gik det op for Venstre og for Venstres ordfører, at der måske var noget om nogle af de bekymringer, som vi jo udtrykte her i Folketingssalen tilbage i 2010, da man pressede det her igennem fra den daværende regerings side, altså da Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance pressede det her igennem? På trods af alle de betænkeligheder, vi havde, på trods af alle de samråd, vi havde, alle de spørgsmål, vi stillede, pressede man det her igennem. Man nægtede at vente lidt, se tiden an og få undersøgt nogle ting ekstra godt. Hvornår gik det op for Venstre, at der pludselig var noget om de bekymringer, som man helt præcist gentager her, og som var dem, vi havde dengang for nu snart 2 år siden?

Kl. 13:38

Formanden :
Ordføreren.

Eyvind Vesselbo (V):

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at jeg har en e-mail, hvor der står noget i retning af:

Kære Karen. Jeg har modtaget det her lovforslag, og jeg vil gerne bede om, at vi får en forhandling inden førstebehandlingen på tirsdag.

Svaret er noget i retning af – jeg citerer sådan lidt fra hovedet – at det kan vi jo gøre mellem første og anden behandling, og at man i øvrigt har tilbudt en teknisk høring.

Det er det, der står i den e-mail, jeg har skrevet, og det svar, jeg har fået fra ministeren.

Med hensyn til hvornår de her ting, jeg nævner, gik op for os, vil jeg sige, at det her lovforslag jo ikke er blevet behandlet før. Som jeg sagde i min indledning, fik jeg det i torsdags og skulle planlægge, at det skulle behandles i dag, og jeg kiggede også på høringssvarene, som er kommet fra alle de høringsberettigede. Og det er klart, at man ud af dem kan se, at de her problemer er der.

Derfor vil vi gerne have en forhandling for at få klarhed over, hvor store de er, og om vi kan gøre noget ved dem, justere dem, så det bliver fornuftigt. Jeg tror ikke, at alle bliver glade og tilfredse, men vi kan måske gøre det bedre, så flere bliver glade og tilfredse.

Kl. 13:40

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:40

Maja Panduro (S):

Jeg tror næsten ikke, at der er nogen betænkeligheder i de hørings svar, vi nu har fået, som ikke også kom til udtryk i de høringssvar, der kom, da man lavede etableringsloven. Og derfor er det jo, at vi nu forsøger at polstre det, ved at KL f.eks. har været inde at lave ekstra beregninger. Men det skal jeg komme nærmere ind på i min egen tale.

Jeg vil godt lige holde fast i, at Venstre altså først har fået de her bekymringer nu, efter at der er indkommet høringssvar til det her lovforslag, og ikke havde dem, dengang man etablerede den her organisation og satte byggeri i gang for mange, mange millioner kroner. Vi har byggeri i gang lige nu i Vordingborg, i Haderslev og i Frederikshavn, tror jeg nok, det er. Vi har en kæmpe proces i gang med at flytte medarbejdere. Det er ikke os, der har sat det i gang, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo; det er den tidligere regering. Derfor synes jeg bare, det er lidt sent at begynde at blive bekymret, men det er selvfølgelig bedre sent end aldrig.

Det næste er, at jeg synes, at man skal holde sig til sandheden. Jeg står her med den mail, som hr. Eyvind Vesselbo har sendt til ministeren, og der står:

Kære Karen. Vi har som bekendt lovforslagene om Udbetaling Danmark m.v. til første behandling den 21. februar (mailen er i øvrigt sendt den 10. februar). Har du tænkt dig indkalde til forhandlinger om sagen? Venlig hilsen Eyvind.

Dertil svarer ministeren:

Kære Eyvind. Vi har tilbudt Socialudvalget en teknisk gennemgang af lovforslagene umiddelbart efter førstebehandlingen, netop fordi det er så omfattende og relativt tekniske lovforslag. Men urtherover er jeg bestemt indstillet på at drøfte lovforslagene med partierne. Der vil blive indkaldt til et møde mellem første- og andenbehandlingen. God weekend. Venlig hilsen Karen.

Jeg kan ikke se ud af det her, at hr. Eyvind Vesselbo skulle have bedt om et møde, som han ikke har fået. Det kunne han jo have gjort.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:41

hensyn til spørgsmålet om de ældre er det jo ikke et spørgsmål om, at der ikke har været fokus på det, men spørgsmålet er, om vi kan gøre det bedre, sådan at ingen falder igennem systemet.

Kl. 13:45

Kl. 13:41

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener, at det står ganske klart, at jeg beder om at få en forhandling om det her. Så det bekræfter jo bare det, jeg har sagt her fra talerstolen. Det står jo ganske klart, at vi skal have det til behandling på tirsdag, og at jeg spørger, om man derfor har tænkt sig at indkalde til forhandlinger om det her. Og til det siger ministeren: Nej, det har jeg ikke, det kan vi gøre mellem første og anden behandling. Så det er jo ganske klart.

Til det der med bekymringen vil jeg sige, som jeg har nævnt det flere gange, at det jo er den opposition minus Enhedslisten, der kritiserede det her lovforslag, som nu fremsætter det her lovforslag. Så det underer mig, at man kritiserer mig for at fremhæve nogle ting, som vi måske godt kan gøre bedre i det eksakte lovforslag her. For som jeg har nævnt tidligere, har de her to lovforslag jo ikke været til behandling før. Det har været lovforslag om etableringen af det her, og etableringen vedrørte selvfølgelig noget med de bygninger, der skulle laves, osv. Så jeg forstår slet ikke den polemiske tilgang, som fru Maja Panduro har til det her.

Kl. 13:42

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Bent Bøgsted (DF):

Man bliver lidt forundret, når man lytter til hr. Eyvind Vesselbo, for når man ser på den aftale, der var lavet før valget, som der var enighed om i de borgerlige partier, om, at der skulle fremsættes lov om Udbetaling Danmark, og centrene blev etableret – jeg vil sige til fru Maja Panduros oplysning, at i Frederikshavn var det eksisterende skatte- og toldbygninger, der blev brugt der – hvordan kan det så være, at hr. Eyvind Vesselbo nu problematiserer en normal sagsgang? Når der er lavet en aftale, og den nye regering troværdigt har fremlagt et lovforslag, som det var planlagt, hvordan kan det så være, at man nu problematiserer en hel del, bl.a. hørte jeg hr. Vesselbo nævne ældre og digitalisering? Det er vi også meget optaget af i Dansk Folkeparti, og det er også derfor, at det ligger i aftalen mellem Venstre, Konservative, Liberal Alliance, at kommunerne stadig væk skal varetage opgaverne for dem, der ikke selv kan løse den. Hvordan kan det være, at det lige pludselig er blevet så stort et problem for Venstre? Det har vi lidt svært ved at forstå i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:44

Eyvind Vesselbo (V):

Det er ganske rigtigt, at vi sammen lavede etableringsloven. Nu er de her to lovforslag, L 86 og L 87, kommet med i de detaljerede beskrivelser af, hvordan det her skal være. Jeg mener, at det er fuldt ud reelt at sige, at nu har det været i høring, der er kommet en masse høringssvar, og nogle af de høringssvar påpeger nogle meget væsentlige elementer i de her lovforslag, som er vigtige at få drøftet og forhandlet, både om, hvor dybt de problemer, de ser, går, og om de ting, der står i lovforslaget, de beregninger, også holder hundrede procent stik, og om nogle af de ting, der er foreslået, måske kunne justeres på sådan en måde, så bl.a. det problem om at afsløre socialt bedrageri ikke går hen og bliver et problem for kommunerne. Med

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:45

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må indrømme, at hr. Eyvind Vesselbo gør det hele mere og mere forvirret, for det er jo det, der ligger i aftalen. Kommunerne kan jo stadig væk lave en social indsats, de kan stadig væk lave noget opsøgende arbejde; det er der ikke noget til hinder for, bare fordi udbetalingerne bliver samlet. Det ligger også i aftalen, der blev lavet.

Når jeg tænker tilbage på, hvordan det var, da VK-regeringen lavede aftaler, så har man jo ikke, forud for at et lovforslag skulle vedtages, indkaldt til nye forhandlinger om det lovforslag, der havde været sendt i høring; så har man taget det imellem første- og andenbehandlingen. Og det er sådan lidt mærkværdigt, at vi skal stå her, for det her burde være en ekspeditionssag. Det er sådan lidt mystisk. Vi kunne have taget debatten imellem første- og andenbehandlingen under udvalgsarbejdet og have set på: Er der nogle ting her, hvor vi kan forbedre forholdene? Det er det, man normalt gør. Det er det, der er sådan lidt forvirrende for os i Dansk Folkeparti i hvert fald.

Nu har jeg selv været med til forhandlingerne om etablering af Udbetaling Danmark, og det er sådan lidt forvirrende, at det lige pludselig tager den her drejning. Det skulle jo have været en sag, hvor hr. Eyvind Vesselbo kunne sige: Ja, nu får vi det gennemført. Den aftale, som den nuværende regering nu er tvunget til at gennemføre, er den, som den tidligere VK-regering aftalte.

Kl. 13:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:46

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan bare sige, at vi ikke opfatter det her som en ekspeditionssag. Jeg mener, man skal tage de høringssvar, der kommer, højtideligt. Man laver jo en høring for at få nogle tilbagemeldinger om de problemer, der kan være i sådan et lovforslag. Det er klart, at man godt kan have den holdning, at når så alle høringssvarene er kommet, så kører man bare videre alligevel. Sådan tror jeg ikke Dansk Folkeparti har det.

Sådan har vi det heller ikke, og derfor er jeg netop dykket ned i høringssvarene for at se: Hvad er problemet? Hvad er det for nogle problemer, der er rejst? Og dem synes jeg da man skal tage højtideligt, og det er det, jeg gør, ved at stille de her spørgsmål og bede om, at vi får nogle forhandlinger om det her lovforslag. Så enkelt er det faktisk.

Kl. 13:47

Formanden :

Jeg siger tak til Venstres ordfører. Så er det fru Maja Panduro som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Det er jo sådan lidt mærkeligt at stå her i dag og have den her diskussion på den her måde. Men mens jeg husker det, og inden jeg går i gang med min tale, vil jeg bare lige sige til hr. Bent Bøgsted, at han havde ret, da han korreksede mig. Det er ikke i Frederikshavn, man er i gang med at bygge. De tre steder, man er i gang med at bygge, er

i Haderslev, i Holstebro og i Vordingborg. Det er nemlig helt rigtigt, at i Frederikshavn havde man nogle bygninger i forvejen. Men det ændrer ikke ved, at de netop er kommet ganske langt med etableringen af det her, for det er jo næsten 2 år siden, at man besluttede det. Det er jo en af grundene til, at det virker sådan helt barokt, at vi nu skal opleve Venstre stå her og sige, at vi skal tage bekymringerne alvorligt, og at, puha, man er ikke sikker. Altså, man kunne også have taget de høringsvar, der kom for 2 år siden, alvorligt; de bekymringer, som vi sandelig ikke gik stille med dørene med dengang, og hvilket høringsparterne heller ikke gjorde. Men det ville man ikke. Det her skulle partout hastes igennem med vold og magt.

Så er det jo sådan, at når man vinder valget, vinder ansvaret for at lede Danmark, så overtager man det her ansvar, og så overtager man også nogle gange noget arvegods i tilgift. Noget af det er godt, og noget af det er skidt. Noget af det har man selv tidligere støttet, og andet har man været imod.

Dengang i 2010, hvor den tidligere regering, Venstre og Konservative sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance vedtog at etablere Udbetaling Danmark og centralisere den objektive sagsbehandling, stemte vi imod. Det er ikke nogen hemmelighed. Det gjorde vi, ikke fordi vi er imod, at man skal prøve på at effektivisere og frigøre kræfter og penge til at varetage noget af det, som vi opfatter som kerneopgaver, pleje osv., snarere end at lave papirarbejde. Det synes vi faktisk er en god og rigtig og vigtig prioritering. Det sagde vi også allerede dengang. Men vi stemte imod, fordi vi var bekymrede for, om man gjorde det forhastet. Vi tiggede om, at man tænkte sig grundigere om, og at man lyttede til nogle af bekymringerne, altså ikke hastede så meget igennem. Vi appellerede dengang voldsomt til både Venstre og til deres partnere. Lige lidt hjalp det. Man tvang forslaget igennem.

Så står vi nu i en situation, hvor Udbetaling Danmark reelt er etableret. Rammerne er vældig klart defineret i etableringsloven, som man vedtog i 2010, og i den aftale, som man lavede fra den tidligere regerings side samme Dansk Folkeparti og sammen med Kommunernes Landsforening i øvrigt. Processen med at overflytte og efteruddanne medarbejdere er også i gang, og byggeriet af centre i Haderslev og Holstebro og Vordingborg er også i gang. Det betyder, at hvis vi nu vil rulle det hele tilbage, bliver det meget, meget omkostningsfuldt. Det bliver meget, meget dyrt. De penge vil vi skulle finde et andet sted. Derfor er det jo meget godt, at Venstre nu er vældig bekymrede, men man kunne have ønsket sig, at de havde været det dengang.

Der er så sket det siden, at der er gået noget tid. I virkeligheden skulle det her have været vedtaget allerede i 2011, og vi har nu fået lidt længere tid til at arbejde med det. Vi har også fået en ny regering. Der er også sket det, at Kommunernes Landsforening selv har været inde og regne efter på den beregningsmodel, man brugte dengang, og som var noget af det, vi var bekymrede for. Og Kommunernes Landsforening bekræfter med deres nye beregninger, at de stadig væk mener, at tallene holder. De mener, at man kan finde de 300 mio. kr. i besparelse, som der er lagt op til i modellen. Det bekræfter ATP, som skal være implementeringsorganisationen, også. Og så har jeg det egentlig sådan, at selv om det ikke er mig selv, der har indgået den aftale, synes jeg, at det ville være meget klædeligt, at det store parti, Venstre, som indgik aftalen med Kommunernes Landsforening i sin tid, stod på mål for den. Men jeg har det også sådan, at kommunerne jo i udgangspunktet skal kunne regne med de aftaler, de indgår med regeringer, også selv om vi så vinder valget. Og de siger klart, at de stadig regner med, at tallene holder. ATP siger, at de står på mål for den her model. Vi har jo faktisk alle sammen i satspuljeforligskredsen skruet op for netop hjælpen til digitalisering til vores ældre medborgere, som kan have det svært. Vi har fået slået helt fast, at man selvfølgelig stadig væk skal kunne henvende sig hos kommunen, hvis man har det vanskeligt med digitaliseringen. Det skal man

kunne, uanset om man har det svært, fordi man tilhører en generation, hvor det ikke falder naturligt, eller hvis man af en anden grund er udsat og har det svært med computere. Det bliver der afsat penge til at kommunerne stadig skal kunne.

Vi var bekymrede for bemanningen og for personalet, altså om det overhovedet ville være muligt at rekruttere til de her centrale centre, og for, at det var meget voldsomt, at man bad medarbejdere om at skulle flytte over så store afstande. Men det, vi oplever nu, er faktisk, at det ikke virker, som om det bliver svært at rekruttere. 80 pct. af medarbejderne har sagt, at de regner med gerne at ville flytte med, og de har i øvrigt også fået den melding, at de vil kunne få det center og de arbejdsområder, som de har ønsket sig. Efteruddannelsen er i gang.

Kl. 13:53

Jeg synes stadig væk, at der er grund til at følge det her meget nøje. Jeg synes, der er masser af grunde til, at vi, hvis vi etablerer det, følger det meget nøje. For det er en kæmpeforandring, som blev vedtaget dengang i 2010 af den tidligere regering, men jeg tror også, det bliver godt, hvis det lykkes for os, og vi må jo tro på det, når vores aftalepartier fra KL og ATP siger det. Det er ubetinget godt at kunne flytte ressourcer fra papirarbejde og over til kerneopgaverne, til pleje og omsorg.

Jeg tror faktisk, at lige præcis når det kommer til socialt bedrageri, vil vi med netop den her model, hvor vi kan bruge Udbetaling Danmark til at sammenkøre registre til at lave en anden form for overvågning af data, end vi har kunnet tidligere, have mulighed for at kunne gøre en forskel. Jeg håber, at vi alle sammen kan være enige om at følge det meget nøje.

Jeg håber, at man også fra den tidligere regerings side vil have så meget respekt for de aftaler, man selv har indgået, at man vil stå ved den aftale, man har indgået med Kommunernes Landsforening. Kommunernes Landsforening står på mål for den her model, ATP, som skal implementere den, står på mål for den her model. Der er indgået en aftale, og derfor støtter Socialdemokraterne også de her lovforslag og ser frem til det videre arbejde.

Kl. 13:54

Formanden :

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:54

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har prøvet at lytte nøje for at finde ud af, hvad ordførerens begrundelse er for at støtte et lovforslag, der bygger videre på noget, som man i sin tid var imod.

Det lyder, som om man nu ligesom har sat det i værk, og så er man nødt til at gennemføre det, men betyder det, at ordføreren mener, at det er en parlamentarisk naturlov, at man skal gennemføre ting, som tidligere flertal har besluttet, også selv om det kan være til skade for borgernes retssikkerhed og borgernes service, fordi det ikke giver de besparelser, som man forventer, og fordi der er alle de andre bekymringer, som hr. Eyvind Vesselbo ridsede op, og som Enhedslisten stadig væk deler? Der er flere, som jeg vender tilbage til senere.

Eller er det, fordi ordføreren mener, at der ikke er grund til bekymring på de punkter, for nu har lovforslagene løst alle de betænkeligheder og problemer, som vi var enige om der var dengang?

Kl. 13:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:55

Maja Panduro (S):

Jeg er mindre bekymret nu, end jeg var for 2 år siden. Jeg synes, vi har fået svar, der har fjernet nogle af vores bekymringer, og det var det, jeg prøvede på at ridse op før. Jeg tror faktisk, at det er ubetinget godt, hvis det kan lykkes for os at flytte ressourcer, flytte kræfter fra papirarbejde og over til omsorg og pleje, for vi ved jo alle sammen godt, at vores ressourcer er vældig knappe. Kommunernes Landsforening siger, at de står på mål for, at de kan det, og ATP siger, at de står på mål for, at de kan det, og Rigsrevisionen har i øvrigt meldt, at de vil følge det her meget nøje, og det gør mig glad, at de vil det.

Når vi har fået lidt mere tid til at kunne gøre det her bedre, end det virkede til at blive i etableringsloven, når vi ruster vores it-udfordrede borgere til bedre at kunne gøre det her, når vi sikrer os, at hvis man ikke selv kan, kan man få hjælp, når vi faktisk skruer op for indsatsen imod socialt bedrageri, er jeg mindre bekymret, end jeg var dengang. Men det er ikke ensbetydende med, at jeg ikke er bekymret.

Det er heller ikke ensbetydende med, at jeg synes, man bevidstløst skal videreføre alt, hvad en tidligere regering til enhver tid har lavet. Men jeg synes egentlig, det giver mening, at vi prøver at sige, at der godt må være en vis kontinuitet, når man har lavet meget store aftaler, særlig når det samtidig vil være så omkostningsfuldt at skulle rulle tilbage, fordi det er kommet så langt – det er meget tid lang tid siden, man vedtog det her. Og de penge har jeg ikke lyst til at skulle finde et andet sted. Det tror jeg heller ikke at hr. Finn Sørensen har.

Kl. 13:57

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:57

Finn Sørensen (EL):

Jo, det har jeg sgu ikke nogen problemer med. Undskyld. Det har vi en masse gode forslag til, hvis vi på et eller tidspunkt skulle komme dertil. Man kan jo sige, at politiet jo også har ligget og rodet med et it-system, det kostede vist 500 mio. kr. at skrotte det. Så det må jo være indholdet.

Men jeg kan forstå, at fru Maja Panduro er mindre bekymret. Det er Kommunernes Landsforening jo ikke. De siger i deres høringsvar, at der er stor fare for dobbeltarbejde og bureaukrati i den her løsning. Lad det nu ligge.

Jeg vil gerne høre ordførerens mening om det for mig at se helt centrale høringssvar, der er fra statsforvaltningerne. For det udtrykker jo i virkeligheden en meget skarp kritik af det her, når det drejer sig om borgernes retssikkerhed. Det er vanskeligere at få overblik over sin sag, skriver de. Borgernes mulighed for personligt møde med en konkret sagsbehandler bliver vanskeliggjort. Der er alt for stor mulighed for at udveksle oplysninger inden for systemet uden borgernes samtykke, og borgernes mulighed for at få efterprøvet deres sag i ankesystemet bliver begrænset osv.

Jeg vil gerne høre ordføreren, om ordføreren mener, at det her bare er grebet ud af den blå luft, når statsforvaltningerne peger på de her alvorlige betænkeligheder for borgernes service og retssikkerhed.

Kl. 13:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:58

Maja Panduro (S):

Der er jo faktisk lavet nogle ændringer af lovforslaget netop på baggrund af nogle af de høringssvar, der har været, og som har talt om

borgernes retssikkerhed og udveksling af oplysninger. Men jeg vil også sige, at jeg altså ikke kommer til at synes, at det er utrolig synd for den borger, som eventuelt har begået socialt bedrageri, at han så skal have med to myndigheder at gøre. Og jeg tror faktisk, lige præcis når det kommer til socialt bedrageri, at det for det første er nødvendigt, at myndigheder har mulighed for at udveksle oplysninger. Ellers kan vi ikke fange dem, der begår socialt bedrageri, og det synes jeg faktisk er en meget vigtig prioritet – måske særlig fra os i de partier, som mener, at vi skal have et udbygget sikkerhedsnet, og at vi skal aflevere en relativt stor del af vores indkomst i skat. Vi har en særlig forpligtelse til at sikre, at de penge så også bliver brugt på det rigtige og ikke på, at der er nogle, der snyder sig til dem. Derfor synes jeg indsatsen mod socialt bedrageri er så vigtig, og den kan vi ikke lave, medmindre man har mulighed for at udveksle oplysninger.

Det skal der selvfølgelig være nogle strenge regler for hvordan man kan gøre, og det er der jo også, men jeg tror faktisk, at netop koblingen mellem Udbetaling Danmark som en myndighed, der har det forkromede overblik, som har alle dataene, og kommunerne, som har – og jeg skal nok skynde mig, formand – lokalkendskabet, vil kunne hjælpe os i den meget vigtige kamp mod socialt bedrageri. Men det er også nødvendigt, at man kan udveksle oplysninger.

Kl. 14:00

Formanden :

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Jeg synes sådan bare som en historisk betragtning, at det kunne være interessant at høre, hvordan tingene har ændret sig for Socialdemokratiet, når man kan notere sig, at ordføreren, hr. Rasmus Prehn, under den tidligere behandling af etableringsloven sagde, at folkepensionister ikke vil få de ydelser, de har krav på, og at loven er noget makværk, og at det er tvivlsomt, om der vil være noget at spare med det her forslag, og at vi vil komme til at svigte de ældre.

Kunne fru Maja Panduro ikke lige klart på de fire punkter beskrive, hvor det er blevet placeret i det her lovforslag, altså hvordan man har sikret, at det, som hr. Rasmus Prehn sætter spørgsmålstejn ved, ikke sker?

Kl. 14:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:01

Maja Panduro (S):

Det synes jeg egentlig jeg allerede gjorde i min ordførertale, men jeg gør det gerne igen:

I forhold til de ældre er der f.eks. sket det, at der er kommet en ny regering, som rent faktisk er rigtig optaget af, at vi også sikrer, at ældre har medbestemmelse og også er med på den digitale bølge.

Vi har fået slået fast med syvtommersøm i lovforslaget her, at man selvfølgelig stadig væk skal kunne henvende sig til sin kommune, hvis man ikke kan finde ud af det. Og så har vi jo sammen med bl.a. hr. Eyvind Vesselbo i satspuljen netop prioriteret, at vi får rustet de ældre bedre digitalt.

I forhold til, at det var noget makværk, kan jeg sige, at det var det jo. Det er sådan set også det, jeg allerede har prøvet på at sige. Noget af det har vi så fået rettet op på nu, fordi der er gået næsten 2 år og vi har fået en ny regering.

Der er også sket det på den tid, at hr. Eyvind Vesselbos daværende regering jo altså har nået at sætte det her i værk, har nået at begynde etableringen af centrene, overflytningen af medarbejderne – nogle ganske, ganske omkostningstunge ting. Hr. Eyvind Vesselbo har jo været inde og kigge på ordførertalerne fra dengang, kan jeg

forstå, og det har jeg også, og det var jo hr. Eyvind Vesselbos gode kollega, den daværende beskæftigelsesminister – for det var dér, det lå dengang – som bl.a. var meget irriteret på hr. Rasmus Prehn over, at han havde de her bekymringer, og som mente, at man godt nok måtte være født under en utrolig pessimistisk stjerne, hvis man overhovedet kunne mene, at det her på nogen måde kunne være dårligt eller bekymrende.

På den måde er det bare lidt sjovt at opleve, hvad der sker, når Venstre så pludselig kommer i opposition. Nu er man pludselig med 2 års forsinkelse blevet utrolig bekymret over alt muligt, som vi nævnte allerede dengang, og som vi så i øvrigt er i gang med at gøre noget ved.

Kl. 14:03

Formanden :

Så er det er hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:03

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Nu kan man se, at rollerne er byttet om, for nu er det nogle andre, der bliver irriteret over, at der bliver sat spørgsmålstejn ved det lovforslag, der bliver fremsat.

Men det er stadig ikke helt klart for mig, hvor det helt præcis er, man i lovforslaget sikrer, at der ikke opstår dobbeltarbejde og mere bureaukrati. Hvor er det helt konkret i lovforslaget, man sikrer, at kommunerne kan gribe ind og finde folk, der laver socialt bedrageri? Hvor er det helt konkret i lovforslaget, man sikrer, at der ikke er nogen, der bliver tabt som følge af digitaliseringen? Og endelig er der det spørgsmål, som Enhedslisten stillede: Hvor er det, man helt konkret præciserer, at retssikkerheden for borgerne er i orden?

Det var fire klare spørgsmål, så jeg regner selvfølgelig med – selv om der er en vis irritation over mine spørgsmål oppe fra talerstolen – at der kommer nogle svar.

Kl. 14:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:04

Maja Panduro (S):

Jeg har lovforslagene her, og jeg vil gerne sætte mig ned bagefter med hr. Eyvind Vesselbo og lave en gennemgang side for side, hvor vi kan sætte stjerner og lave æselører, for jeg kan nok ikke nå det på det ene minut, jeg har til at svare her.

Til gengæld vil jeg gerne sige, at jeg ikke er irriteret over hr. Eyvind Vesselbos spørgsmål. Jeg er måske en lille smule irriteret over hele Venstres håndtering af den her sag. Jeg var vældig irriteret, da man i 2010 tvang det her igennem på trods af alle de bekymringer, vi havde, og som vi sammen med alle høringsparterne søreme gjorde Venstre meget, meget opmærksom på. Jeg blev en smule irriteret over, at man gjorde det dengang, men jeg er næsten endnu mere irriteret over, at man – nu hvor man kommet i opposition – render alt, hvad remmer og tøj kan holde, fra de aftaler, man selv har indgået, og overlader det til os andre at stå på mål for dem, og at man oven i købet har den frækhed at stå her i salen og lade, som om der er nogle bekymringer, som er nye, og som man lige har opdaget, og som lige er opstået på grund af de her lovforslag, når det er præcis de samme bekymringer, som vi havde for 2 år siden. Det kan godt gøre mig en lille smule irriteret, men jeg er sikker på, at mit humør nok skal blive fint igen.

Kl. 14:05

Formanden :

Jeg siger tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Som vi lige har hørt, vedtog Folketinget i 2010 en lov om, at der skulle etableres en selvejende institution ved navn Udbetaling Danmark. Dengang bakkede Dansk Folkeparti op, og jeg vil gerne understrege, at det gør vi stadig væk.

De to lovforslag, vi behandler her i dag, er i realiteten en opfølgning på denne lov, hvor en række detaljer nu bliver lovfæstet. Hovedprincippet i denne nyskabelse er, at staten ønsker, at folkepensionen og en række andre offentlige ydelser fra efteråret 2012 skal sagsbehandles og udbetales i de fem nye centre, som skal etableres. Dog vil opgaverne blive overført successivt for at understøtte en stabil drift i overgangsfasen, og det er naturligvis meget vigtigt, eftersom Udbetaling Danmark skal udbetale 180 mia. kr. til ca. 2 millioner borgere. På personalefronten medfører det, som vi også har hørt, at 500 af de 2.000 nuværende medarbejdere skal fortsætte i kommunernes borgerservicekontorer, og at de øvrige vil blive tilbudt arbejde i centrene på uændrede lønsvilkår.

Det er klart, at en sådan nyskabelse vil få nogle startvanskeligheder, som det er set tidligere, f.eks. i forbindelse med flytningen af SKAT's betalingscenter til Ringkøbing. Derfor er det vigtigt med en overgangsperiode, hvilket forslaget også lægger op til. På den måde vil succeskriterierne for borgertilfredshed, medarbejdertilfredshed, stordriftsfordele, en klar opgavefordeling og et konstruktivt samarbejde mellem kommunerne og Udbetaling Danmark forhåbentlig blive opfyldt. Den årlige besparelse for kommunerne vil være ca. 300 mio. kr. Denne besparelse opnås selvfølgelig ikke straks, men først senere når ordningen er fuldt etableret.

I de fem nye centre, som skal bestyres af ATP og en bestyrelse, er der udelukkende mulighed for at henvende sig telefonisk eller digitalt. Dette må dog ikke medføre, at borgere, som ikke kan håndtere en digital henvendelse, lades i stikken. Disse borgere skal fortsat kunne få hjælp og vejledning i kommunernes borgerservice, som skal være behjælpelig med, at oplysningerne når frem til de rette modtagere i de fem centre.

Hele spørgsmålet omkring digitaliseringen er noget, som har bekymret Dansk Folkeparti en hel del, og derfor har det i forbindelse med de her to forslag – og også da man i sin tid besluttede at lave Udbetaling Danmark – været vigtigt at være opmærksom på, at der er borgere i vores samfund, som ikke har de samme digitale muligheder, som størstedelen af befolkningen har.

Det er også vigtigt at fremhæve, at den rationaliseringsgevinst, som vil komme med etableringen af Udbetaling Danmark, tilfalder kommunerne, som kan bruge disse midler til velfærdsforbedringer. ATP, som jo er den drivende kraft i Udbetaling Danmark, har udtalt, at gevinsten for kommunerne opnås, når systemet har kørt i op til 2 år. Det synes vi lyder som en flot målsætning.

Det er Dansk Folkepartis håb og overbevisning, at alle, der har del i Udbetaling Danmark, bl.a. landets kommuner, vil medvirke aktivt til, at der bliver så få vanskeligheder som muligt, så alle på sigt kan blive tilfredse med denne organisering. Dansk Folkeparti støtter begge lovforslag.

Kl. 14:08

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:08

Finn Sørensen (EL):

Jeg kan så forstå, at vi her får et sammenhængende, konsistent synspunkt, der svarer til det, man havde, da etableringsloven blev indført. Men bare for at være helt sikker vil jeg spørge: Betyder det, at Dansk Folkeparti har den opfattelse, at der ikke er nogen grund til at

nære de betænkeligheder, som den daværende opposition havde i 2010, og som hr. Eyvind Vesselbo nu er nået frem til at have i dag?

Der er ingen grund til betænkeligheder, når det drejer sig om borgernes muligheder for at få ordentlig service; om deres retssikkerhed; om, hvorvidt der kommer de besparelser, der er lovet; og om, hvorvidt det hele foregår ordentligt i forhold til de ansatte osv. Der er ingen grund til bekymring, og alle de høringssvar, der er indgivet, er tilgodeset, og alt er i orden. Er det sådan?

Kl. 14:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:09

Karin Nødgaard (DF):

Jeg er glad for, at ordføreren fra Enhedslisten netop har noteret, at vi ikke på nogen som helst måde har ændret holdning i forhold til, hvad vi sagde i 2010. Selvfølgelig har man altid betænkeligheder, når man laver lovgivning, og derfor er Dansk Folkeparti også altid meget optaget af, at lovgivningen følges løbende, og at der ses på, hvordan og hvorledes noget udvikler sig. Ofte lægger man jo evalueringer ind i en lovtæst osv. Jeg synes også, at vi måske især fra Socialdemokraternes ordfører har hørt, at man selvfølgelig er opmærksom på mange ting i forhold til det videre arbejde, og at det faktisk også måske ser lidt lysere ud, end man i sin tid havde forventet det ville gøre. Jeg var også inde på, at der, dengang man flyttede SKAT, også var en del bekymringer. I dag oplever vi faktisk en større tilfredshed med mange af de ting.

Med hensyn til om der bliver de besparelser, som man lovede, vil jeg sige, at det også kan være, at de bliver større. Det ved vi jo ikke endnu, og vi skal så huske på, at KL er med i det her. De har accepteret beslutningen og været en sparringspartner i forbindelse med den, og vi kunne jo håbe, at der så kommer flere midler, hvilket faktisk vil medvirke til, at der bliver lavet nogle velfærdsforbedringer rundt omkring i landets kommuner.

Kl. 14:10

Formanden :
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:10

Finn Sørensen (EL):

Hvad angår besparelserne, er det jo ikke mere end lige nøjagtig 2 måneder siden, at Danmarks Radio spurgte alle kommuner, om de forventede, at der vil komme de besparelser, der blev lovet. Det store flertal af dem, nemlig to ud af tre, sagde, at de aldrig ville se noget til den besparelse, som de var blevet stillet i udsigt. Det er bare for at nævne noget. Tre ud af fire kommuner forventede en merudgift på tilsammen 144 mio. kr. alene i 2013. Så jeg vil da gerne høre ordføreren, om ikke det gør indtryk, når kommunerne udtaler sig sådan.

Jeg ved ikke, hvor meget tid jeg har, men jeg vil gerne stille et spørgsmål mere om en gruppe af borgere i samfundet, som Dansk Folkeparti tit giver udtryk for at bekymre sig om. Mener fru Karin Nødgaard, at det her er betryggende for de svage medborgere, som ikke kan betjene it, som ikke selv har mulighed for at møde fysisk frem hos kommunen og få hjælp, men som gerne vil have lov til at indgive ansøgninger på papir og modtage skriftligt svar, fordi de er mest trygge ved det. Mener fru Karin Nødgaard, at lovforslaget tilgodeser den gruppe borgere?

Kl. 14:12

Formanden :
Ordføreren.

Karin Nødgaard (DF):

Så vil jeg gerne vælge at svare på den sidste del først, for det er helt korrekt, som hr. Finn Sørensen siger, at Dansk Folkeparti er meget optaget af den her gruppe af borgere, som ikke bare lige kan gå hen og sætte sig ved en computer og udfylde tingene og ad digital vej kontakte de offentlige instanser. Det var jo også derfor, det i sin tid kom med i den oprindelige tekst, at vi skulle tilgodese den her gruppe, at der aldrig måtte være nogen, som ville blive ladet i stikken.

Derfor sagde jeg også meget klart, synes jeg, i min ordførertale, at det netop var noget af det, som vi var bekymret for, og som vi ville have med, og at vi skulle sørge for, at der aldrig var nogen, der ville blive ladet i stikken, og at man kunne få hjælp i et borgerservicecenter i ens egen kommune. Det er der stadig væk lagt op til, og det håber jeg at man har lyttet nøje til ude i kommunerne. Det lyder måske ikke, som om man har gjort det alle steder, men så har vi jo heldigvis den overordnede organisation, Kommunernes Landsforening, som kan præcisere, hvordan det egentlig skal være. For det må ikke ende sådan, at vi har nogle borgere, som ikke kan få håndteret deres sager. Sådan må det ikke blive.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det fru Marlene Borst Hansen som radikal ordfører.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Den tidligere regering stemte i december 2010 sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance for at etablere den selvejende institution Udbetaling Danmark, og den etablering byggede bl.a. på den daværende regerings økonomiaftale med KL. Dengang stemte Radikale Venstre imod loven, imod etableringen af Udbetaling Danmark, og nu står vi så her som regeringsparti og er med til at fremsætte forslaget, og hvorfor så det?

Det er først og fremmest vigtigt at slå fast, at vi ikke har noget imod konstruktionen, og tanken om at samle udbetalingen af de tusindvis af ydelser, som hver måned udbetales af det offentlige til borgerne, er der god ræson i; der er et godt effektiviseringsrationale i at samle alle de ukomplicerede overførsler, som langt de fleste overførsler er. F.eks. bliver der hver tredje måned indsat en børnefamilieydelse på min NemKonto af det offentlige, og det er jo netop hele tankesættet bag Udbetaling Danmark, at alle de her ukomplicerede sager og overførsler flyttes fra 98 kommuner til 5 store centre. Det giver god mening, og der vil naturligvis være en eller anden form for økonomisk rationale ved det. Det har vi sådan set hele tiden ment.

Det, vi i sin tid var betænkelige ved, var de økonomiske beregninger, som lå bag rationaliseringsgevinsten, og vi var måske især betænkelige ved, om borgere, som havde brug for mere støtte og kontakt, stadig væk kunne få det, efter at en hel masse kommunale medarbejdere nu skulle overflyttes fra de enkelte kommuner til et Udbetaling Danmark-center.

I forhold til økonomien og de beregninger, som ligger til grund for, hvor meget den enkelte kommune skal bidrage til Udbetaling Danmark, så har vi godt hørt, set og læst de mange henvendelser, som er kommet fra kommuner, som føler, at de underkompenseres. Det gør naturligvis indtryk, og derfor var vi også meget spændte på høringssvarene og især på høringssvaret fra KL, som jo taler på alle kommuners vegne. Og KL har ikke haft nogen indvendinger til beregningsgrundlaget, de har tværtimod selv været ude og efterprøve tallene, og realiteten er, at de fandt frem til det samme resultat, som den første undersøgelse, som blev lavet af Deloitte for Finansministeriet, viste.

I forhold til borgere, som har brug for mere hjælp og støtte til enten at komme i kontakt med Udbetaling Danmark eller til at lave digitale ansøgninger, og i forhold til borgere, som i det hele taget har sager, som kræver, at de får hjælp ansigt til ansigt, menneske til menneske, har det været vigtigt for os, at de borgere ikke svigtes; de må ikke føle sig sat uden for samfundet. Derfor har det været så afgørende vigtigt, at vi med det her lovforslag får sat en tyk streg under kommunernes forpligtelse til fortsat at hjælpe de her borgere, og kommunernes borgercentre og biblioteker må indstille sig på, at de får nogle nye opgaver med at lære borgere at lave digitale ansøgninger og henvende sig til Udbetaling Danmark og hjælpe dem med det, og nogle borgere vil altid have brug for ansigt til ansigt-hjælp, nøjagtig ligesom det er i dag.

Så med den sikring og med det fokus, vi har fået sat ind i lovforslaget på netop den her gruppe borgere, føler vi, at en væsentlig del af vores tidligere betænkeligheder nu er indtænkt i forslaget, og derfor støtter Radikale lovforslagene L 86 og L 87.

Kl. 14:17

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:17

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil da opfordre ordføreren til at læse den fælles betænkning en gang til, som vi lavede i sin tid, for så tror jeg, at ordføreren må give mig ret i, at det var en noget bredere kritik, der blev fremført. Det drejede sig ikke udelukkende om svage borgere. Hr. Morten Østergaard udtrykte jo – han var den daværende radikale ordfører på sagen – en meget stærk skepsis. Han var med til at skrive under på betænkningen, hvor vi jo skriver, at det er usikkert, om borgerne fortsat vil få god service, og at der er risiko for, at de som følge af opdelingen vil miste ydelser, de har ret til, og så selvfølgelig det her igen med pengene. Det var jo sådan de tre centrale kritikpunkter, vi havde. Det gik ikke kun på en gruppe svage, men generelt på borgere.

Jeg kan nu forstå, og det skal jeg så have be- eller afkræftet, at ordføreren ikke mener, at der er grund til overhovedet at have de betænkeligheder, som vi havde i 2010. Alle problemer er løst med de fremlagte lovforslag. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:18

Marlene Borst Hansen (RV):

Det er altid vigtigt at have fokus på, om borgere får den hjælp og den støtte, som de har krav på, og som de har ret til. Min ordførertale handlede ikke kun om svage borgere, min ordførertale handlede om borgere generelt, som af forskellige grunde har brug for mere hjælp end bare det, at det kører automatisk måned efter måned. Den gruppe er stor, den gruppe er nuanceret. Vi har i satspuljeforliget afsat nogle midler til den gruppe borgere, som har vanskeligheder, på grund af at de ikke har de digitale færdigheder, der skal til. Men det er selvfølgelig et område, som vi hele tiden skal følge. Det skal man også i dag. På den måde er der ikke nogen ændringer. Kommunerne har i dag også en pligt til – og gør det da også, heldigvis – at være opsøgende i forhold til borgere, som ikke får de ydelser, som de har krav på, eller som er vanskeligt stillede i den ene eller den anden situation. På den måde tror jeg sådan set ikke, at der bliver forskel. Men det er klart, at området skal følges.

Kl. 14:19

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:19

Finn Sørensen (EL):

Tak. Så kan jeg forstå, at det jo må være ordføreren opfattelse, at det er hr. Eyvind Vesselbo og undertegnede, der ikke kan læse og ikke har set alle de gode ting og forsikringer, der nu er indbygget i de her lovforslag. Men mener ordføreren så også, at en af ordføreren partifæller, fru Liv Holm Andersen, heller ikke kan læse og heller ikke kan forstå det her geniale lovforslag, når fru Liv Holm Andersen, efter at der har været rejst spørgsmål om usikkerhed i økonomien, til Kommunalbladet skriver, at man – det er altså De Radikale – er meget optaget af det i både socialt og kommunalt regi og er meget opmærksom på de uheldige konsekvenser. Det vil sige, at fru Liv Holm Andersen helt har misforstået det. Der er ikke nogen uheldige konsekvenser i forhold til økonomien og udsigten til besparelser.

Kl. 14:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:20

Marlene Borst Hansen (RV):

Som jeg også var inde på i min ordførertale, har vi jo set og hørt og fået rigtig mange henvendelser fra enkelte kommuner, som har gjort opmærksom på, at de føler, at de underkompenseres. Derfor så vi med stor interesse hen til de høringssvar, som vi så ville få på det her lovforslag. Der må man bare sige, at kommunernes samlede organisation, altså dem, som vi som regering skal forhandle med, og som Folketinget forhandler med, ikke har de her betænkeligheder. De har regnet det igennem, og selvfølgelig vil der være kommuner, der underkompenseres, ligesom der vil være kommuner, der måske får en overkompensation. Sådan er det, når man laver de her store aftaler. På den måde synes jeg ikke, at der er nogen uoverensstemmelse mellem det, fru Liv Holm Andersen og resten af Det Radikale Venstre, herunder jeg selv, mener.

Kl. 14:21

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Den næste er fru Özlem Sara Cekiç som SF's ordfører.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Özlem Sara Cekiç (SF):

Den offentlige sektor skal være moderne og tidssvarende. Der skal sættes fokus på løbende nytænkning, effektivisering og bedre ressourceudnyttelse, og det er især vigtigt i en tid, hvor der mangler økonomiske ressourcer. For at Danmark fortsat skal være et førende informations- og kommunikationssamfund, er det bl.a. regeringens mål, at al kommunikation mellem borgere og virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt fra 2015.

Lovforslaget er jo en gammel aftale mellem den daværende regering og Dansk Folkeparti, og det er en del af genopretningen af dansk økonomi fra 2010, som KL også er med i. Dengang stemte SF imod lovforslaget, og det gjorde vi, fordi vi havde en række betænkeligheder. Det havde vi i forhold til den tidsramme, der var blevet sat. Jeg er meget imponeret over, at Venstres ordfører synes, at der burde have været holdt formøder. Vi havde jo i den grad problemer med alene tidsfristerne. Vi synes, at når man laver noget så omfattende, er det nødvendigt, at vi også i fællesskab kan diskutere det grundigt.

Det andet, som vi var bekymret for, var i forhold til økonomiindtægten, hvad det ville betyde i forhold til nogle kommuner, og den tredje del var i forhold til udsatte borgere, ældre, de handicappede borgere, som ikke havde mulighed for ansigt til ansigt-hjælp fra socialrådgiv-

verne. Jeg synes faktisk også umiddelbart, at det ville være uansvarligt at tilbagerulle alt, der er blevet lavet her, alle de penge, der er blevet givet, samtidig med at det er en aftale, KL har lavet med den tidligere regering, som vi bakker op om.

Med hensyn til, om det her vil glide fuldstændigt og det vil være problemfrit, vil jeg sige: ikke nødvendigvis. Jeg tror, at vi løbende er nødt til kigge på de ting, vi laver, for at se, om der er brug for justeringer, om der er nogle ting, der skal gøres anderledes. Det håber jeg sandelig også med det her. Det ville da selvfølgelig være ønsketænkning, hvis det bare var smertefrit. Det tror jeg ikke det bliver. Men der er nogle af de her punkter, som jeg har nævnt, som vi faktisk har taget højde for, bl.a. at det stadig væk skal være muligt for den enkelte borger, som har problemer, også at kunne få den her hjælp, hvor man henvender sig.

Så alt i alt vil jeg bare sige, at den er landet o.k., og vi glæder os til, at vi senere også skal drøfte det her i udvalget og i fællesskab, også med Venstre og andre, prøve at se på de betæneligheder, bekymringer eller udfordringer, vi har.

KL 14:24

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

KL 14:24

Finn Sørensen (EL):

Nu tror jeg altså, at jeg bliver nødt til at læse op af den fælles betænkning, vi vedtog i oppositionen dengang. De to første betæneligheder lød sådan: at det er usikkert, hvorvidt den enkelte borger, der søger folkepension, boligsikring eller anden såkaldt objektiv sagsbehandling, vil kunne opretholde den samme gode personlige vejledning i forbindelse med sin ansøgning; at det er usikkert, om den store omstrukturering med opdeling i henholdsvis objektiv og individuel sagsbehandling vil kunne medføre, at visse grupper i fremtiden kan falde ned mellem to stole i ansøgningsproceduren og dermed gå glip af ydelser, de ellers lovgivningsmæssigt har ret til.

Det var en kritik, der rettede sig imod selve strukturen med, at man skal behandle visse ydelser i Udbetaling Danmark, de såkaldte objektive, og de individuelle i kommunerne. Det var en kritik af hele strukturen; det handlede ikke kun om enkelte udsatte borgere. Og derfor må jeg spørge: Hvor fremgår det i de her lovforslag, der er fremsat, at der ikke længere er grund til bekymring i forhold til de to helt principielle spørgsmål, som vi rejste dengang?

KL 14:25

Formanden :

Ordføreren.

KL 14:25

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg læser ikke betænkningen på samme måde. Det, jeg kan forstå på betænkningen, er, at vi har været bekymret i forhold til nogle grupper af borgere, som kunne have et særligt behov for at få hjælp. Og der mener jeg, hvis man læser lovforslaget, at der er gjort rigtig meget ud af – det har i hvert fald været utrolig vigtigt for os – at de borgere ikke skulle falde igennem. Og samtidig ved jeg jo også, at der løbende skal kigges på det her, og at vi skal se på, hvordan og hvorledes vi kan gøre det. Men jeg synes grundlæggende, at hvis der er mulighed for, at man kan gå ind og effektivisere, frigøre ressourcer fra papirarbejde til borgerkontakt, så skal man støtte det. Langt størstedelen af danskerne kan sagtens benytte sig af it, men samtidig er der en gruppe borgere, som har det svært med det, og de skal have hjælp. Og det mener jeg at vi har taget højde for i lovforslaget.

KL 14:26

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

KL 14:26

Finn Sørensen (EL):

Nu er der jo ifølge de opgørelser, vi kender, ca. 500.000 borgere, der ikke har adgang til it, og ikke ved, hvordan man bruger det, og måske aldrig nogen sinde har prøvet det. Ud af disse 500.000 er der 400.000 ældre, og vi ved jo nok alle sammen, at det ikke er nogle, der sådan bare lige lærer det på en eftermiddag, og nogle af dem tør det aldrig. Der er så ifølge Kommunernes Landsforening afsat 140 årsværk fordelt på 98 kommuner til at tage sig af den gruppe borgere, når de skal have hjælp til på en eller anden mærkelig måde at få behandlet deres ansøgninger og forstå de elektroniske svar, nej, det får de jo ikke, for de har ikke nogen pc., men altså, de svar, som de får fra myndighederne, hvordan de så end skal få det, hvis ikke de kan kræve at få det på papir. Så er det bare, jeg siger: Hvor i lovforslagene er det, at den gruppe borgeres retssikkerhed og gode service er blevet sikret? Jeg kan ikke finde det, men det kan være, at fru Özlem Sara Cekic kan finde det til mig.

KL 14:27

Formanden :

Ordføreren.

KL 14:27

Özlem Sara Cekic (SF):

Med hensyn til det der med, at fordi man er ældre, kan man ikke benytte sig af it, vil jeg sige, at der er rigtig mange, der kan lære det. Jeg vil give et konkret eksempel: Min mor kan næsten ikke noget dansk, hun har aldrig tændt en computer, men til gengæld har hun faktisk, når vi har sat os ned og vist hende, hvordan hun kan gå på Facebook og chatte og snakke med sine veninder i Tyrkiet, lært det. Jeg tror faktisk godt, at folk kan lære det. Det er det ene. Det andet er, at mennesker heldigvis har pårørende, har et netværk, hvor man også kan hjælpe hinanden, og hvor er det dog fantastisk og skønt. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at man også kan styrke, at vi altså har et civilsamfund, hvor vi hjælper og støtter hinanden.

I forhold til lovforslaget spørger Enhedslistens ordfører direkte: Hvor står det i lovforslaget? Jeg har ikke lovforslaget med, men når jeg kommer ned fra talerstolen, vil jeg gerne komme over til Enhedslistens ordfører. Vi sidder jo trods alt lige ved siden af hinanden.

KL 14:28

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Finn Sørensen som ordfører for Enhedslisten.

KL 14:29

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Jeg skal lige have en tår vand. Det er jo service, som man kan få fra sin gode venner i regeringen. Tak skal du have, Maja.

Jeg underer mig meget over, at regeringen fremsætter det her lovforslag. Det gør jeg, fordi Folketinget i december 2010 behandlede lovforslag nr. L 57 om etablering af Udbetaling Danmark. Da stemte de tre nuværende regeringspartier sammen med Enhedslisten imod. Vi lavede en fælles betænkning, hvori de vigtigste argumenter imod lovforslaget er følgende:

Det er usikkert, om den enkelte borger vil kunne opretholde den samme gode personlige vejledning i forbindelse med sin ansøgning som i dag, hvor kommunerne forvalter alle de ydelser, der nu foreslås overført til Udbetaling Danmark; der er fare for, at visse grupper

vil kunne falde mellem to stole i ansøgningsproceduren og derved gå glip af de ydelser, de ellers har ret til; det er højst uvist, om landets kommuner vil kunne opnå de besparelser og den effektivisering, som lovforslaget lægger op til; det er usikkert, om den påtænkte flytning af personalet kan lade sig gøre uden efterfølgende retssager.

Når man ser det fremlagte lovforslag, bemærkningerne til det og de fremsendte høringssvar, må man sige, at disse spørgsmål stadig ikke er blevet besvaret på betryggende vis.

Jeg har derfor spurgt ministeren, hvad der har fået hende og regeringspartierne til at ændre holdning. Det er spørgsmål nr. 94 til social- og integrationsministeren. Ministeren mener nu uden nærmere begrundelse, at der kan høstes betydelige stordriftsfordele. Ministeren svarer også, at Udbetaling Danmark allerede er i en fremskredet fase, og i det lys ønsker regeringen ikke at ændre på de aftaler, der er blevet indgået med Kommunernes Landsforening.

Jeg synes ikke, det er en acceptabel begrundelse. Der er en ny situation, et nyt flertal, som ikke behøver at begå de samme fejl, som tidligere flertal begik. Det er vel tværtimod vores pligt at rette op på de fejl. Efter at have studeret lovforslaget og høringssvarene er vi i Enhedslisten da også kun blevet endnu mere kritiske og bekymrede.

De argumenter og betænkeligheder, vi i 2010 var enige med de nuværende regeringspartier om, holder stadig. Det her vil gå ud over servicen til den enkelte borger, især for borgere, som ikke kan begå sig i den digitale verden. Jeg vil gerne henvise til høringssvarene fra Dansk Handicap Forbund, Ældre Sagen m.fl., hvis indvendinger der ikke er taget højde for.

Borgerne mister overblikket over deres sag, når de skal kommunikere med to myndigheder, hvor de før kunne nøjes med en. Sammenholdt med det førnævnte vil det nemt medføre, at borgere ikke får de ydelser, de har ret til. De forventede besparelser holder heller ikke. En lang række kommuner – det har jeg nævnt tidligere i dag – har beregnet, at overgangen til Udbetaling Danmark kommer til at koste dem rigtig mange penge. De har altså fastholdt deres synspunkter, uanset hvad Kommunernes Landsforening siger.

Konsekvensen vil jo være, at der ikke er bemanding i kommunerne til at tage vare på de borgere, der løber sur i den nye struktur, og kommunerne tvinges til at skære i velfærdsydelser.

Forslaget vil gå ud over borgernes retssikkerhed. Der lægges op til samkøring af registre og udveksling af oplysninger mellem kommunerne og den private institution Udbetaling Danmark. Følsomme personoplysninger vil flyde rundt mellem langt flere mennesker, alt sammen uden borgernes samtykke. Borgerne klagemuligheder bliver begrænsede. Jeg vil især henvise til høringssvaret fra statsforvaltningerne, der i sin pæne og høflige form retter en meget hård for ikke at sige dræbende kritik af retssikkerheden i hele det her projekt.

Udbetaling Danmark er en selvejende institution. Den er ganske vist under offentlig kontrol, men ikke desto mindre er der altså tale om en privatisering af et følsomt velfærdsområde, som udbetaling af offentlige ydelser er. Dermed er der også tale om et tab af demokrati. I dag kan borgerne skifte en kommunalbestyrelse ud, hvis de mener, den ikke forvalter ydelserne ordentligt. Den mulighed har man ikke med de ydelser, som Udbetaling Danmark skal forvalte.

Endelig bliver hele projektet gennemført i strid med almindelige regler for god personalepolitik og muligvis også i strid med gældende aftaler. Det er i hvert fald opfattelsen hos de ansattes organisationer. Derfor må vi desværre forvente, at den bekymring, vi havde i 2010 om en stribe retssager i kølvandet på det her, vil blive bekræftet.

Så Enhedslisten opfordrer derfor regeringen til at trække dette lovforslag tilbage og sætte etableringen af Udbetaling Danmark i bero. I modsat fald vil vi stemme imod lovforslaget.

Så havde jeg jo ikke forventet, at jeg i dag skulle få hjælp fra uventet hold, for jeg mener jo, at når selv hr. Eyvind Vesselbo kan få øje på, at der er nogle store problemer i det her lovforslag i forhold

til borgernes retssikkerhed, om de får deres ydelser, og om der er de besparelser, der er blevet lovet osv., burde regeringspartierne jo også være i stand til at se det. Så jeg appellerer virkelig til, at man pudser brillerne en ekstra gang og får stoppet den her proces, til vi finder ud af, om alle de bekymringer, vi har, holder vand.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det fru Thyra Frank fra Liberal Alliance.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

LA stemmer for L 86 og L 87, også kaldet Udbetaling Danmark-loven.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal den offentlige sektor være moderne og tidssvarende, og LA støtter alle initiativer, der samtidig effektiviserer og udnytter ressourcerne bedre. Med disse lovforslag skønnes det, at kommunerne årligt kan spare knap 300 mio. kr. i administrationsomkostninger.

Den daglige kommunikation mellem borgerne, virksomhederne og det offentlige kommer i fremtiden til at foregå digitalt. Samtidig sikres det, at de borgere, der ikke er it-parate, sikres den nødvendige hjælp og vejledning i kommunerne. Ikke mindst ældre og personer med handicap kan få den fornødne hjælp og bistand i kontakten til det offentlige, hvis der er behov for det.

Liberal Alliance støtter lovforslagene.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne. Så spørger jeg, om socialministeren vil have ordet. Det vil hun, og hun hedder social- og integrationsministeren.

Kl. 14:35

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg skal beklage, at jeg ikke lige var i nærheden af talerstolen, men jeg havde tænkt, at der var en konservativ ordfører, der skulle på, men jeg kan se, at det er der så ikke i dag.

Jeg vil starte med at sige tak for debatten. Vi har jo været omkring etableringen af Udbetaling Danmark i den snak, der har været i den sidste time. Det står nu klart for alle, at det her er noget, der bygges oven på en aftale, der er lavet mellem den tidligere regering, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance. Der har været givet udtryk for nogle bekymringer, som allerede blev udtrykt for 2 år siden, og som man må sige at der i dag er taget hånd om. Jeg synes, at man har taget hånd om de bekymringer, der gives udtryk for, når vi taler om borgere, som er bekymrede, fordi de ikke vil kunne møde frem ved Udbetaling Danmark. Der har man faktisk sørget for, at de svage og udsatte borgere skal kunne få hjælp på deres borgerservicekontor eller andre steder i kommunen.

Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt det her vil føre til mindre bureaukrati, og om, hvorvidt økonomien i det er i orden. Jeg vil gerne sige, at Kommunernes Landsforening bakker op om, at de 300 mio. kr. kan findes, og at ATP står på mål for det. Derfor har jeg ikke grund til at sige andet, end at vores udgangspunkt må være, at det selvfølgelig vil være det, der kommer til at ske.

De to lovforslag, der behandles sammen, og som altså er om det nye Udbetaling Danmark, er således en opfølgning på etableringsloven. Det andet lovforslag angiver, hvilke dele af lovgivningen der skal overgå til Udbetaling Danmark, og hvilke ydelser der skal blive i kommunerne. Den nuværende regering er sådan set enig i, at vi skal effektivisere og nytænke den offentlige sektor. Udbetaling Danmark-projektet er et stort projekt, og der er rigtig mange penge involveret, og det er mange medarbejdere, det berører. Derfor har vi også været meget grundige i den forberedelse, vi har haft, efter vi

overtog regeringsmagten. Vi har sørget for, at medarbejderne flytter med, at indholdet bliver i orden, og at kvaliteten er tilfredsstillende.

Jeg vil sige tak til partierne for gennemgangen. Jeg synes, at det har været nogle gode taler og gode indlæg, der har været. Jeg synes også, at der er givet svar på de bekymringer, der er blevet givet udtryk for. Jeg kan så meddele, at jeg, som det tidligere er blevet nævnt, er blevet spurgt om, hvorvidt der vil blive indkaldt til forhandlinger. Jeg er nu ikke blevet spurgt om, hvorvidt der ville blive indkaldt til forhandlinger inden førstebehandlingen, hvilket også er blevet læst op, men jeg svarede naturligvis hurtigt og høfligt på det spørgsmål, jeg fik, at det er et meget kompliceret og lovteknisk svært lovforslag, og derfor vil vi indkalde til en teknisk gennemgang og også til forhandlinger, hvis det skønnes nødvendigt. Først og fremmest må vi jo se, hvad der sker, når vi har den tekniske gennemgang, og se, om der stadig væk er behov for det.

Jeg kan i hvert fald konstatere, at flertallet for lovforslagene er på plads, og i den forbindelse vil jeg gerne rette en stor tak til især Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, som jeg synes har kvitteret for og stået bag den holdning, de hidtil har haft, og det vil jeg gerne sige tak for her fra talerstolen.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er da i hvert fald glad for, at ministeren vil indkalde til en teknisk gennemgang, og så må vi jo se, om vi undervejs i den gennemgang kan finde svarene på de spørgsmål og betænkeligheder, som vi har. Der skal man da møde frem med åbent sind og se, om man kan lade sig belære.

Men jeg vil gerne hæfte mig ved den del af det, hvor ministeren ligesom henviser til Kommunernes Landsforening. Altså, Danmarks Radio bringer den 12. december et interview med formanden for Kommunernes Landsforening, Jan Trøjborg. De refererer ham for at sige, at han mildt sagt ikke er fyldt med forventninger om den store gevinst. Det går altså på besparelserne. Han henviser til, at den tidligere regering tromlede Udbetaling Danmark igennem. Så citeres Jan Trøjborg for følgende:

»Det er bestemt ikke en tidsel, der er vokset i vores have, og vi forstår udmærket kommunernes skepsis.«

Det tyder jo ikke på, at formanden for Kommunernes Landsforening er helt så overbevist om det gode i det her projekt, som ministeren er. Ville det så ikke have været en god anledning til at tage en drøftelse om at stoppe projektet, når nu en vigtig spiller som Kommunernes Landsforening på den her måde ytrer sin skepsis over for lovforslagene?

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er jo glad for, at der er kommet forskellige meldinger fra Kommunernes Landsforening, for der er også kommet andre toner end dem, som hr. Finn Sørensen her redegør for.

Jeg vil gerne sige, og det tror jeg har været meget tydeligt for dem, der har lyttet med på debatten i dag, at da den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance vedtog etableringsloven til Udbetaling Danmark, var vi mange, der havde store bekymringer. Vi stemte, også vi, der nu sidder i regering, faktisk for den etableringslov. Det, der så er sket efterfølgende, er jo, at en af de

bekymringer, der var, var, at man ville haste tingene igennem. Vi kan konstatere nu, at det har taget et år længere.

Sagde jeg noget forkert? Det virker sådan. Imod, jeg sagde forkert. Jeg beklager, jeg kunne se på ansigterne, at de var lagt i de forkerte folder. Jeg gentager selvfølgelig, hvad det var, jeg ville have sagt, og ikke hvad jeg sagde. Vi stemte imod, fordi vi havde en række bekymringer.

De bekymringer har vi jo til dels taget hånd om nu. ATP, som er dem, der skal stå for det her, står inde for, at den effektiviseringsgevinst, vi taler om, er der. Jeg vil gerne understrege en gang for alle, at de penge, der vil blive sparet, jo ikke er penge, som vi sidder herinde i Folketinget og labber til os. Det er penge, der vil være ude i kommunerne og vil kunne bruges til omsorg, til varme, til personlig pleje, til hjælp til undervisning. Det er penge, der vil kunne gives til velfærd. Det er ikke os, der sidder herinde, der skummer fløden og siger, at nu skal man løbe stærkere derude. Det er en aftale, KL selv har lavet, og de beholder selv det overskud, der er.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af et rejsehold til sikring af kvaliteten i kommunernes anbringelsessager.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 10.01.2012).

Kl. 14:42

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver igen ordet til social- og integrationsministeren.

Kl. 14:42

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det, hr. formand. Jeg finder straks den nye mappe frem. Vi behandler nu et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, som jeg faktisk må sige at jeg er utrolig enig i, hvad angår mange af grundtakterne. Dansk Folkeparti foreslår, at man skal lave et rejsehold, som skal tage rundt og hjælpe kommunerne. Hvis ikke lige det var, fordi vi i satspuljekredsen allerede havde lavet et forslag, som er en lillebitte smule bedre, så ville jeg måske nok have været tilbøjelig til at bakke op om Dansk Folkepartis forslag.

Men der er ting, der er anderledes end dem, vi har aftalt i satspuljekredsen. Bl.a. er det jo en permanent bevilling. Det vil sige, at det ikke som Dansk Folkepartis bevilling er en bevilling, der udløber efter 5 år. Man kommer også til at have et fokus, som er mere bredt, så det ikke kun omfatter anbringelsessager. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi husker på, at en anbringelsessag, hvis man skal se lidt groft på det, dagen før jo også kunne have været en forebyggelsessag. Derfor nyter det ikke noget, at vi skelner så tydeligt mellem, om det skal være

anbringelsessager eller forebyggelsessager. Der er behov for, at vi opruster på hele børneområdet, og det er jo det, som vi har aftalt i satspuljekredsen. Derfor synes jeg, at vi skal holde os til den type rejsehold, så vi ikke får bygget to forskellige systemer op.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi nu har haft utrolig mange børnesager, som har vidnet om, at der ude i kommunerne er et behov for hjælp til, at socialrådgivere og andre, som sidder og arbejder med sagerne, bliver fagligt oprustet. Derfor har jeg også bedt Ankestyrelsen om at gennemgå nogle af de mange triste sager, der har været, for at se på, præcis hvor det er, der sker fejl. Hvornår er det i sagsforvaltning, i en sagsbehandling, at man tror, at der er en anden, der tager over, eller at man ikke fik bestilt den undersøgelse, der var blevet aftalt, eller at det på en eller anden måde glippede med ansvaret, sådan at vi ser de her sager, hvor børn altså lever under forfærdelige forhold år ud og år ind, på trods af at man har været opmærksom på, at de ikke havde det godt i deres familie?

Derfor har jeg bedt Ankestyrelsen lave hele den her kulegravning, og i den forbindelse vender jeg naturligvis tilbage. Jeg regner med, at hele Folketinget vil være aktive medspillere, når vi eventuelt skal se på, om der er lovgivning, der skal ændres, eller om der er andre ting, vi skal gøre noget ved. For det her er ikke et område, hvor vi parti for parti skal sidde og have vores holdninger eller kæmpe vores kampe. Det her er et område, vi skal løfte i fællesskab. Det fortjener børnene derude.

Allerede til maj kommer anbefalingerne fra den kulegravning, som jeg har sat i gang, og ekspertpanelet vil komme med de konkrete anbefalinger til, hvordan vi løfter området. Derfor vil jeg selvfølgelig også tage til kontakt til Folketingets partier for at stikke en finger i jorden og se, om der er nogen her, der skulle have lyst til at bidrage til den proces, som vi skal i gang med. Jeg har fremlagt otte forskellige initiativer, tror jeg efterhånden det er blevet til, på børneområdet, men det kan sagtens vise sig, at vi har behov for flere, og i den forbindelse ønsker jeg et bredt samarbejde, og at Folketinget i fællesskab løfter ansvaret sammen med Kommunernes Landsforening, som jeg som minister har lavet et partnerskab med.

Så med disse ord vil jeg afvise Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Det er sådan set ikke, fordi jeg er specielt uenig i det. Jeg synes, at der er mange gode takter i det, men det, som vi i fællesskab har lavet i satspuljekredsen, er bare en tand bedre, fordi det er permanent, og fordi det ikke har et så snævert fokus, og jeg synes ikke, at det ville være godt at opbygge to systemer samtidig. Så med disse ord skal jeg afvise forslaget og i øvrigt invitere til et bredt samarbejde på børneområdet. Det synes jeg at Danmark har brug for.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 14:46

René Christensen (DF):

Tak. Og tak til ministeren for de trods alt pæne ord, selv om ministeren ikke vil stemme for forslaget. Det her er jo et supplement til den aftale – og det siger ministeren jo også – som satspuljepartierne har indgået omkring et nationalt rejsehold. Man kan sige, at det, Dansk Folkeparti her kommer med forslag om, er en 5-årig øvelse, hvor man laver et rejsehold, som kommer ud i perioder af 14 dages varighed.

Nu siger ministeren, at det er et snævert område. Hvis man læser forslaget igennem, kan man se, at det her også handler om tilsynet med opholdsstederne. Og man må jo sige, at der er mange ting i en børnesag; der er sagsbehandleren, der skal behandle børnesagen, men der er jo også hele apparatet omkring det, der skal ske, når man så har truffet en beslutning om at fjerne et barn – her snakker vi altså om 13.000 børn og unge om året, som er anbragt uden for hjemmet – og der må vi jo sige, at vi har set sager, hvor man har truffet beslut-

ning om at fjerne børnene, hvor kvaliteten ikke har været god nok. Vi bruger 15 mia. kr. om året, men vi har svært ved at finde ud af, om kvaliteten er i orden.

Ministeren kom også ind på, om vi skal ændre lovgivningen, og ministeren har sat et arbejde i gang. Jeg vil bare sige, at vi jo altså fra Ankestyrelsen fik en praksisundersøgelse i november 2011 – det er ikke ret længe siden – som viste, at der var fejl i 83 pct. af de undersøgte sager. Så må vi jo spørge: Er det egentlig lovgivningen, der skal laves om, eller er det kommunerne, der skal have råd, vejledning og en højt løftet pegefinger om at følge den lovgivning, der er på området i dag? Det er der, vi mener at et rejsehold i en kortere periode kunne være med ude og bakke op omkring det.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jo, men der er jeg sådan set også enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at et rejsehold eller en taskforce vil være en god ting. Jeg mener bare, at vi taler om dobbeltkonfekt, hvis man både laver det rejsehold, vi har aftalt i satspuljekredsen, og så laver et andet, som skal tage på besøg, for så kommer der lige pludselig to rejsehold rundt. Jeg synes måske, det var mere naturligt, at man havde fokus på at have ét, som man så til gengæld sørger for er fagligt i orden og permanent – som det, vi har aftalt i fællesskab jo netop er. Så har det altså, synes jeg, et bedre fokus end det, som Dansk Folkeparti foreslår alene.

Dansk Folkeparti spørger om tilsyn, og der vil jeg gerne sige, at det er et område, som jeg er meget optaget af, og det var faktisk noget af det første, der var anledning til, at jeg indgik det strategiske partnerskab med KL, fordi der jo var rapporter fremme om manglende tilsyn. Og det bekymrer mig meget, når de børn, som vi har fjernet fra deres mor og far, fordi mor og far ikke er i stand til at passe på dem, bliver anbragt på steder, hvor vi ikke er gode nok til at sikre at de har det godt.

Jeg vil gerne sige, at der er rigtig mange ting på det her område, som jeg synes vi skal arbejde videre med, for én ting er tilsyn, noget andet er, om børnene overhovedet bliver fjernet, noget tredje er, om man opdager de børn, der har det skidt, i tide, men den største udfordring, som jeg synes vi i den grad skal arbejde sammen om, er: Hvad gør vi, for at de her børn får et godt liv? For rigtig mange af dem viser erfaringerne jo, at selv om de bliver anbragt, får de ikke nogen uddannelse, de får ikke nogen god tilværelse, fordi de har så mange svigt og sår med i bagagen. Så jeg synes, vi skylder de her børn, at vi begynder at kigge på, hvordan vi kan hjælpe dem på en helt ny måde.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:49

René Christensen (DF):

Jeg er meget enig med ministeren i, at det, som er besluttet om det rejsehold, der skal ud, er en hjælp til kommunerne. Det, vi foreslår her, er jo for at komme virkelig i gang; nu skal der ske noget ude i kommunerne. Vi skal også se på – og der har ministeren jo fat i noget af det rigtige: Er kvaliteten i orden? En tredjedel af alle, der går ud af danske fængsler, har tidligere været anbragt. Det vil sige, at kvaliteten åbenbart ikke er så god. Der er i hvert fald mange, der har fået ar på sjælen og derfor er kommet ud på et skråplan også i deres voksenalder, og det fortæller jo noget om, at vi bør spørge os selv: Er kvaliteten god nok i de tilbud, vi giver?

Nu bliver vi ved med herinde i Folketingssalen at sige, at vi giver. Man skal bare huske, at i de her sager er de omkring 15 mia. kr. jo kommunernes penge, og derfor kan det undre Dansk Folkeparti, at kommunerne ikke har langt større fokus på det her. Kommunerne bruger utrolig lang tid på at fortælle om, hvor stram en økonomi de har, men på det her område bruger man rigtig mange penge uden at vide, hvad kvalitet man får for de penge.

Det er derfor, vi gerne vil have et rejsehold ud, som er kompetent og er der mere end nogle få timer for at kigge nogle papirer igen. De skal ud at kigge på: Hvad er det for en kultur, man har i den pågældende kommune? Hvordan er det man håndterer de her sager, både *inden* man beslutter sig for en anbringelse, og når man *har* besluttet sig for en anbringelse?

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:50

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Igen er jeg jo faktisk enig med spørgeren. Jeg er enig i, at der er behov for, at vi kigger på kulturen, og jeg har været ude med en opsang og har sagt, at jeg har et lovforslag på vej om, at man skal sikre adgang til lukkede familier, jeg har et lovforslag på vej om større refusion, når der er søskendeflokke, som skal fjernes, jeg har et lovforslag på vej om, at man skal sørge for, at oplysninger går videre, når børn og familier flytter fra kommune til kommune, de såkaldte nomadefamilier. Jeg har sådan set mange lovgivningsmæssige forslag på vej.

Det, vi jo bare må konstatere, er, at det ikke nytter noget kun at ændre loven, hvis det er ude i kommunerne, man ikke følger op. Derfor tror jeg selv, at det partnerskab, vi har lavet med KL, rent faktisk er nøglen til i fællesskab at tage ansvar for, at tingene bliver løftet. For det er ikke nok at lave lovændringer, hvis ikke de bliver fulgt. Hvis ikke kommunerne lever op til loven, er det ikke nok at lave en lovændring om, at man skal give undervisning til plejefamilier, eller at man skal huske at have samtaler med børn, inden man flytter dem. Derfor er det kulturen, der skal kigges på, sådan set ikke ud fra en kritik af den enkelte socialrådgiver, men ud fra en betragtning om, at der kan være nogle ting derude, vi bliver nødt til at forholde os til.

Derfor har jeg bedt Ankestyrelsen om at lave en kulegravning, så vi kan blive klogere på, hvor det er, der sker fejl, så man kan lære af det. Derfor kommer en taskforce nu til at rejse rundt, ikke kun i få timer, som jeg tror spørgeren antydede at taskforcen kunne gøre det, den vil også kunne være der længere, og den vil kunne være der til præcis de opgaveløft, som spørgeren efterlyser.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken og begynder med hr. Eyvind Vesselbo, der taler for Venstre.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne starte med at rose Dansk Folkeparti for at sætte fokus på det her problem, som der er rundtom i kommunerne, og som vi dagligt støder på. Det er, som om der hver morgen, når man står op, er en ny sag om sexmisbrug af børn, der enten er foregået ude i samfundet eller i hjemmet. Det samme gælder sager om børn, som er udsat for vold i hjemmet. Derfor er det en meget vigtig problemstilling at få sat fokus på her.

Jeg synes, at vi i de sidste måneder – det er også forekommet i tidligere perioder – har set de her sager komme frem og gang på

gang har oplevet, at man i nogle af de kommuner, hvor man har kunnet konstatere, at der her var et problem, havde kendt problemet med sexmisbrug og vanrøgt i hjemmet i mange år, og at nogle kommuner har meldt det til politiet, men at der er måske ikke er sket noget, fordi der, som det bliver sagt, ikke har været basis for at rejse en sag.

Men det virker alligevel, som om man mange steder i de sager, vi har hørt om, ligesom ikke har taget ordentlig hånd om de her sager – man er ikke kommet hjem til familierne, man har ikke fået undersøgt forholdene og snakket med børnene, og derfor har sagerne bare kunnet løbe år efter år. Når så det endelig kommer frem, når sagen bliver belyst, og der måske bliver ført en retssag på det, så undersøger kommunerne oftest sig selv og siger: Vi har ikke begået nogen fejl, vi har gjort alt, hvad vi skulle.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at få sat fokus på denne sag, men i Venstre mener vi ikke, at lige netop denne løsning med et centralt rejsehold på 4-5 personer, som skal rejse rundt i enkelte perioder i ca. 5 år, er den optimale løsning på det her problem. Derfor kan vi ikke støtte dette forslag. Men jeg var meget glad for at høre, at ministeren meget gerne vil have et samarbejde om at finde nogle bæredygtige løsninger på det her område. For man kan finde på alle mulige løsninger, og man kunne jo også gennemføre det her forslag, men det, der er problemet, er, at hvis ikke kommunerne følger op på sagerne og ligesom ikke tager dem højtideligt nok, er man nødt til at gøre en indsats for, at det sker fyldest, og der er det ikke nok, at man kommer ud en gang i 14 dage i løbet af 5 år og fortæller, at kommunerne skal gøre de her ting.

Det er også derfor, at det heller ikke er nok, når socialministeren gang på gang siger: Det vil jeg snakke med kommunerne om; vi vil vende sagen med kommunerne. Det er simpelt hen ikke handlingsorienteret, for problemet er netop, at det ikke er nok at snakke med kommunerne. Derfor er jeg glad for, at ministeren lægger op til, at vi i fællesskab, partierne imellem, kan finde ud af nogle ting, så vi kan få strammet op på det, som foregår på det her område.

Så jeg ser også på baggrund af det her forslag frem til, at vi får nogle forhandlinger om de her ting, så vi på den bedst mulige måde – som ministeren sagde, er vi jo alle sammen interesserede i at gøre noget for disse børn – kan sikre, at børn ikke lider seksuel overlast i hjemmet eller bliver udsat for vold. Med de ord vil jeg bare sige, at vi ikke kan støtte forslaget, men at vi er meget åbne for at diskutere det videre, også med Dansk Folkeparti.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er netop en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 14:56

René Christensen (DF):

Endnu en gang kan jeg jo glæde mig over, at der bliver taget så pænt imod forslaget, selv om man vælger ikke at stemme for. Og jeg vil sige, at jeg i hvert fald heller ikke føler det som spild af tid at stå her i dag, for jeg kan allerede nu høre på både ministeren og Venstres ordfører, at det er noget, vi kan arbejde videre med, eventuelt i forbindelse med satspuljeforhandlingerne.

Men der, hvor jeg ikke rigtig kan forstå at Venstre ikke kan støtte det her, er i forbindelse med Barnets Reform, som jo har vokset i Venstres have, en fantastisk god reform, som vi arbejdede meget med. Det er nu 1½ år siden, Barnets Reform blev implementeret, og den har kørt ude i kommunerne. Vi kan se, at der stadig væk er en del kommuner, der ikke lever op til den. Som jeg nævnte for ministeren, er der kommet en redegørelse fra Ankestyrelsen om, at der er fejl i over 80 pct. af sagerne, som man har ude i kommunerne. Det er netop derfor, vi har fremsat det her forslag, for vi ønsker en høj kvalitet ude i kommunerne.

Når man træffer det valg at sætte en foranstaltning i gang over for en familie, over for et barn, over for en ung, er det utrolig vigtigt, at

samfundet – og i det her tilfælde er samfundet så kommunen – træffer de rigtige beslutninger, som virker over for det enkelte barn og den enkelte familie. Er ordføreren ikke enig i, at vi har en forpligtelse til at gøre kommunerne opmærksom på, at nu skal de altså følge den her nye lovgivning, der er på området, og at vi er nødt til at gøre noget? Og det her var måske en af mulighederne.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men det var også derfor, jeg i starten af min tale roste Dansk Folkeparti for rettidig omhu, nemlig ved at tage fat i den her problemstilling. Så er det med at finde den rigtige løsning, og som hr. René Christensen netop påpeger, er det jo ikke nok at fortælle kommunerne, at sådan skal de gøre, hvis de så fortsat ikke gør det. Så derfor er det vigtigt, at vi får lavet nogle ting, hvor vi sikrer, at kommunerne også lever op til det ansvar, som står i Barnets Reform. Derfor skal vi både følge Barnets Reform og lade den blive implementeret, så de ting, der står i den, bliver opfyldt.

Men derudover kan vi jo gøre det, som vi nærmest har aftalt nu, nemlig at vi tager nogle forhandlinger og finder ud af, om der er nogle ting, vi kan gøre anderledes og stramme lidt op på, så vi sikrer, at de her børn i fremtiden ikke lider den overlast, som vi jo alle sammen gerne vil undgå at de gør. Derfor ser jeg frem til de forhandlinger med alle parterne, som her er lovet.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den næste ordfører, og det er fru Maja Panduro, der taler for Socialdemokraterne.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Jeg tror, det er en måneds tid siden, jeg var ude at besøge Støttecenter mod incest, og der mødte jeg bl.a. en kvinde, som selv er offer for incest, og som er vokset op i en familie præget af mange af de ting, som vi også hører om i nogle af de sager, der – tror jeg – er anledning til, at vi er her i dag. Hun er førtidspensionist på grund af de skader, hun har fået som barn, men hun er kommet så langt nu, at hun bl.a. tager ud og holder foredrag på Socialrådgiverskolen, og hun siger, at det vigtigste, hun føler hun bidrager med, er, at hun, som hun sagde, giver et indblik i en verden, man tror er løgn. Det gjorde virkelig indtryk. Det kunne hun gøre, det er der ingen af os andre, der kan, men hun kunne gøre det, fordi hun selv havde været der.

Det her med en verden, vi tror er løgn, tror jeg er helt rigtigt, og jeg tror, at det er grunden til, at det er så vigtigt, at vi har de her debatter, og det er en af grundene til, at jeg gerne vil rose Dansk Folkeparti for at rejse debatten i dag. For jeg tror, en af grundene til, at vi oplever, at der er sager, som får lov til at være sager i alt for lang tid, inden man får skredet rigtig ind, er, at man alle mulige steder i systemet tænker: Det der kan simpelt hen ikke være rigtigt. Det gør man, fordi det er så svært at begribe, at nogen kan gøre den slags ting mod sine børn, som vi oplever i nogle af de her sager.

Derfor tror jeg, der er en selvstændig pointe i, at vi diskuterer det her, og selv om det er helt utrolig smertefuldt, og selv om jeg tror, mange af os får ondt helt ned i maven ved at tænke på de vilkår, som nogle af de her børn vokser op under, tror jeg, det er så vigtigt, at vi diskuterer det åbent, for jeg tror, det er noget af det, der gør en forskel i de her dage, måneder, år, nemlig at vi rent faktisk diskuterer det åbent, og at vi siger: Det her er ikke noget at skamme sig over,

det er til gengæld noget, vi alle sammen har et fælles ansvar for at få stoppet, uanset om man er socialrådgiver i kommunen, om man er skolelærer, eller om man er nabo. Jeg fornemmer, at der er en bevægelse i gang, at vi bliver mindre berøringsangste, at vi er ved at flytte vores tankegang fra, at det, puh, må være frygteligt som far at blive falsk anklaget for den her slags, det kan jeg da ikke gøre mod min nabo, til at vi for enhver pris må stoppe, at der er børn, der vokser op på den her måde i Danmark.

De børn, som vi diskuterer her, er måske dem, som har allermost brug for os overhovedet, og derfor synes jeg også, at man skal hilse alle initiativer og ideer velkommen, rose alle, der forsøger at komme med forslag til, hvordan vi kan gøre det bedre for de her børn, og derfor vil jeg gerne rose Dansk Folkeparti for at fremsætte det her forslag.

Fra Socialdemokraternes side kan vi ikke støtte forslaget, fordi vi mener, det er den forkerte medicin. Vi mener, at det, når vi skal gøre noget for de her børn, også er vigtigt, at vi gør det rigtige, og det synes vi ministeren er i gang med. Efter sin, man må sige ganske korte tid i ministeriet, har hun allerede sat en lang stribe af ting i værk: kulgravningen af de her særlig voldsomme sager, som vi har hørt om; ekspertgruppen, der skal komme med gode råd inden for en tidsfrist, og som jeg tror enhver, der har siddet i Folketinget mere end 2 minutter, vil anerkende er meget, meget hurtigtarbejdende i forhold til, hvad vi ellers plejer at opleve; initiativet om, at man skal have nemmere ved at gå ind i lukkede familier; der er børnehusene osv. osv.; men også partnerskabet med kommunerne, som Venstres ordfører nu her før ganske vist, og det har han sådan gjort for vane, kalder for sniksnak, og han siger, at det ikke er godt nok bare at snakke.

Man må bare sige, at det jo ikke har hjulpet særlig meget, at den tidligere regering de sidste 10 år bare har stillet sig op og peget fingre og har sagt: Øv bøv, det er også kommunernes skyld. Jeg synes faktisk, det er meget konstruktivt og meget, meget konkret, at ministeren som en af sine allerførste gerninger sætter sig ned med Kommunernes Landsforening og siger: Prøv at høre her, vi bliver nødt til i fællesskab at finde ud af det her. Jeg mener, at de pinde, som man så er kommet frem til med KL, sådan set er meget konkrete, for det er jo nemlig rigtigt, som ministeren sagde i sin tale, at vi kan lave al den lovgivning, vi overhovedet orker herinde, vi kan lovgive op og ned ad vægge hver eneste dag og nat, men hvis ikke det bliver implementeret ude i kommunerne, hvis ikke det når hele vejen ud, kan det være så utrolig ligegyldigt. Derfor bakker vi op om de initiativer, som ministeren allerede har sat i værk, og vi ser meget frem til dem, som er på vej. Mange af dem tager vi jo heldigvis i fællesskab, også med forslagsstillerne, men det konkrete forslag mener vi ikke er den rigtige medicin.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 15:04

René Christensen (DF):

Man skal altid passe på med sådan at rose sig selv og ministeren for de initiativer, der kommer, når man nu har lavet dem i fællesskab. Mange af de initiativer er jo nogle initiativer, der kommer fra satspuljen og er meget, meget bredt funderede i Folketinget, så det kan vi selvfølgelig glæde os over alle sammen.

Jeg kan forstå, at den socialdemokratiske ordfører siger, at det her ikke er den rigtige medicin, men at man er i gang med at finde den rigtige medicin. Det var noget af en påstand at komme med, for jeg ved, man har arbejdet med det her i rigtig, rigtig mange år. Jeg tror også, at vi kommer til at arbejde med det hele tiden fremadrettet. Som ordføreren også siger: Den verden, som vi ikke tror findes, findes. Hver gang man ser en sag, tror man, det er det værste, man vil se. Så går der et halvt år, og så får man desværre en sag, der er end-

nu værre end den, man troede var den værste, man nogensinde vil komme til at se. Så jeg tror, vi kan blive ved med at arbejde fremadrettet, og vi vil desværre nok også blive ved med at blive lige så forskrækket, når vi oplever de her sager om misrøgt af børn.

Man siger, at man ikke mener, at det her er det rigtige. Man anerkender, at kommunerne ikke lever op til lovgivningen, og så siger man, at vi har været enige om i satspuljen at afsætte 2½ mio. kr. til et rejsehold, som skal komme ud til kommunerne og være med til at motivere til at overholde lovgivningen. Det mener man er den rigtige medicin.

Her foreslår vi 5 mio. kr. om året og et rejsehold, der kommer ud til alle kommuner. Det tager 5 år at komme ud til alle kommuner, hvor man er i 14 dage. Så skal man også huske, at børnesager og anbringelsessager handler om andet end de her voldsomme sager, vi ser i tv. Det handler også om, at man bliver anbragt på et opholdssted, hvor man skal have skoleundervisning. Der er ingen lærere ansat, det er der ikke mulighed for. Det er også det, der ligger i forslaget her, altså den almindelige kvalitetssikring.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:06

Maja Panduro (S):

Hr. René Christensen siger, at jeg ikke anerkender, at meget af det her er noget, vi har gjort bredt. Det synes jeg nu nok jeg gjorde, oven i købet flere gange i min tale. Jeg understregede netop, at meget af det her er noget, vi aftalte i satspuljeforliget, og jeg håber også, at vi fremover kan være fælles om her i Folketingssalen at gøre alt, hvad vi overhovedet kan for at hjælpe de her børn, for det er så vigtigt. Det er rigtig vigtigt, at der ikke sådan går strategispekulation i det, men at vi sætter os sammen og seriøst arbejder på, hvordan vi kan gøre det bedste for de her børn. Der må vi jo så bare erkende at vi kan være uenige.

Jeg mener ikke, at det beslutningsforslag, som det ligger her, viser den rigtige måde at gøre det på. Jeg ville være noget tilbageholdende med at lave, hvad jeg ville frygte kunne blive en slags parallelt system til det, vi allerede har vedtaget sammen. Jeg synes lige så godt, vi kunne bruge alle kræfterne det samme sted. Dernæst synes jeg også, at det her forslag om, at man skal rundt til alle kommuner i 14 dage, bliver lidt for stift, og det ville jo også betyde, at der ville være kommuner, der ikke får besøg før om 5 år. Det synes jeg på en måde ville være lidt ærgerligt.

Jeg synes, at den konstruktion, vi allerede har lavet sammen, virker til at kunne blive langt mere smidig og også bredere i sit fokus, for det er jo helt rigtigt, som hr. René Christensen siger, at det her er bredere end bare de meget, meget voldsomme sager, som vi hører om i pressen. Men det er jo også bredere end bare anbringelsessager. Der fokuserer hr. René Christensens beslutningsforslag kun på anbringelser, hvorimod den taskforce, vi har etableret i fællesskab, har et bredere fokus. Det synes jeg egentlig er ret vigtigt, for vi skal jo have stoppet det her, lang tid før det bliver anbringelsessager. Det skal vi hjælpe kommunerne med.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:08

René Christensen (DF):

Tak. Det skægge er, at man med det her forslag egentlig er enig, men alligevel er man uenig. Dansk Folkeparti og jeg anerkender selvfølgelig den aftale, vi har lavet i satspuljen, om at lave et rejsehold, der

tager ud til kommunerne i børnesager. Det her er ikke et forslag om at nedlægge den ordning.

Det her er et forslag om at lave et supplement til den ordning, som vi har besluttet at vi gerne vil have, fordi vi ved, at der er udfordringer i kommunerne.

Vi ved også, at det er i anbringelsessagerne, at der er de rigtig store udfordringer i forhold til at få truffet beslutningen om at gå ind og lave en foranstaltning, der hedder fjernelse af barnet fra familien. Der er en udfordring.

Der er også en udfordring i at sikre kvaliteten, når man har taget det ansvar og sagt, at her er der nogle forældre, der ikke magter opgaven, den påtager vi os som samfund. Der mener vi i Dansk Folkeparti, at man har truffet en beslutning, der er så vigtig, at man har et kæmpe ansvar for, at den kvalitet, man tilbyder barnet eller den unge, skal være i højsædet.

Vi må desværre sige, at vi har set masser af steder, hvor det ikke har været tilfældet. Man har ikke den korrekte indstilling, vil jeg sige, for vi mener ikke, at man partout skal være uddannet pædagog for at have med børn og unge at gøre, men man skal have den rigtige indstilling. Der har været flere eksempler på, at det har man bestemt ikke haft over for de her børn og unge.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Maja Panduro (S):

Jeg er ikke fuldstændig sikker på, hvad spørgsmålet var, men jeg kan sige så meget, at jeg bare er bekymret for, at det, som ordføreren kalder for et supplement til den fælles aftale, vi allerede har lavet, vil blive et eller andet parallelt system, så vi frem for at koncentrere alle kræfterne om at lave en slagkraftig enhed laver flere forskellige. Altså, jeg mener egentlig, det må være vores fælles fokus, at vi sørger for, at den taskforce, vi allerede har besluttet, bliver hammergegod. Det tror jeg den kan blive.

Vi har jo allerede fået virkelig positive tilbagemeldinger i forhold til den taskforce eller det rejsehold, som vi har lavet med VISO, og som man også lavede i forbindelse med implementeringen af Barnets Reform. Det, jeg hører fra alle de kommuner, jeg har talt med, er, at dem, der har været i berøring med det, er så glade for at få den hjælp her. Det gør mig meget fortrøstningsfuld, og jeg tror, vi er på rette vej med det her.

Det er ikke ensbetydende med, at jeg bilder mig ind, at vi med et fingerknips kommer til at gøre alting godt og rosenrødt, for som ordføreren sagde, kan vi jo desværre nok ikke med lov i den her sal forhindre, at det på noget tidspunkt igen kommer til at ske i Danmark, at der f.eks. er en far, der gør noget meget, meget frygteligt mod sit barn. Det er jeg helt sikker på at vi alle sammen ville ønske at vi kunne, men vi må nok også se hinanden i øjnene og være ærlige og sige, at det kan vi ikke gøre herfra, men vi kan gøre alt, hvad der står i vores magt, for sammen at gøre livet så surt og svært for ham som overhovedet muligt og sørge for, at det bliver stoppet og opdaget så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg er glad for, at vi er enige om her i salen, at vi skal arbejde videre med det, og det glæder jeg mig til.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren. Så er det hr. René Christensen igen, men denne gang som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:11

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Jeg har valgt at gå på også som ordfører, og det er for at sige, hvad det her forslag reelt indeholder. Det indeholder det, at vi gerne ser, at vi får en høj kvalitet i sagsbehandlingen, når vi taler om børn og unge, både forhold til den sagsbehandling, der sker, inden man træffer en beslutning, og også i forhold til den kvalitet, der er, når man har truffet beslutningen.

Det er således, at der er anbragt omkring 13.000 børn og unge uden for hjemmet i Danmark hvert evige eneste år, dvs. at der er rigtig, rigtig mange sager. Det, som vi tit og ofte ser i tv og i medierne, er jo bare toppen af et isbjerg. Det betyder ikke, at alle sager er dårligt behandlede sager – på ingen måde – men der er sager, som er så frygtelige, at vi ikke kan have dem siddende på os; vi bliver nødt til at have en høj kvalitet.

Jeg vil så sige, at forslaget her ikke er udtryk for de sager, der har været oppe i medierne lige på det sidste. Det her er et forslag, som faktisk blev beskrevet og fremsat allerede sidste år før jul, for at vi kunne stå og behandle det her i dag. Det, der ligger i det, er, at vi gerne vil hjælpe, vejlede og rådgive kommunerne i sager om anbringelse af børn og unge for at udvikle og sikre kvaliteten i kommunernes sagsbehandling og i særdeleshed også i deres tilsyn med anbringelsesstederne.

Desværre oplever vi tit, at både medierne og politikerne har stort fokus på det at anbringe et barn. Vi mener faktisk ikke, at det er et succeskriterium, at man har anbragt rigtig mange børn og unge; vi mener faktisk, at det er et succeskriterium, hvis man træffer den her beslutning og anbringer på et kvalitetsniveau, som er utrolig højt.

Vi har i forbindelse med Barnets Reform sat meget ind på forebyggelse; vi har også haft samråd og andet, hvor ministeren har været indkaldt, netop for at være sikker på at kommunerne også laver forebyggelse. Det er ingen succes, at vi har mange børn anbragt uden for hjemmet.

Jeg vil så også sige noget, når man kigger på – jeg nævnte det før i en kort bemærkning – den praksisundersøgelse fra november 2011. Det var Ankestyrelsen, der lavede den, og den viser, at der var fejl i 83 pct. af de undersøgte sager. Der har man simpelt hen ikke levet op til lovgivningen ude i kommunerne. Det vil sige, at kommunerne altså har en kæmpe udfordring.

Men vi kan jo ikke tro på, at alle kommunerne er onde. Det her må være, fordi man har nogle procedurer ude i kommunerne, der ikke er gode nok. Og hvorfor er de så ikke det? Det må være, fordi man ikke har fokus nok på det. Derfor var vi også enige i, at man via satspuljen lavede et rejsehold, som tager rundt til kommunerne og bl.a. også meget følger pengestrømmen: Hvordan bliver den brugt? Bliver de her penge misbrugt ude på opholdsstederne i forhold til den kvalitet, man giver?

Der vil vi meget gerne have, at man også kommer ud til kommunerne og spørger, hvordan de foretager de her tilsyn. Det er jo kommunerne, der godkender opholdsstederne. Det er også kommunen, der har tilsynet, og når jeg som lægmand kan gå på Google og se, hvad opholdsstederne skriver på deres hjemmesider og hvad opholdsstederne skilter med på Tilbudsportalen, og de to ting ikke stemmer overens, så bliver jeg meget nervøs for, hvad det er for en kvalitet, opholdsstederne har. Derfor har jeg og Dansk Folkeparti fremsat det her forslag om, at vi kunne komme ud til kommunerne – ikke bare 1 dag eller 2 dage, men 14 dage – og være med til at vise, at det, de gør, faktisk er utrolig vigtigt.

Vi kan heller ikke i Dansk Folkeparti forstå, at kommunerne ikke har langt større fokus på det her. Ministeren snakker om refusion; i dag er der ikke refusion. Det her er penge, der går direkte ud af kommunekassen, hver gang man foretager den her øvelse, og det er nogle penge, der er givet godt ud, hvis de hjælper det enkelte barn og

den enkelte unge. Men hvorfor er der ikke mere fokus på kvaliteten ude i kommunerne? Det er det, vi gerne vil give en hjælpende hånd til ved at sende et rejsehold ud, der kunne være der i lang tid, i stedet for at komme ud og egentlig bare være med til at, hvad skal man sige, slå dem oven i hovedet som en politimand, der kommer ud. Her kunne man være med til at sige: Hvad er det egentlig, I får for de mange midler?

Vi snakker om 15 mia. kr. i omløb ude i samfundet uden særlig meget opsyn. Selvfølgelig tiltrækker det også brodne kar. Vi kender jo alle sammen udsendelserne fra tv. Vi har alle sammen læst artiklerne i dagspressen om de her steder, som på det groveste har udnyttet lovgivningen og fået priser på over 100.000 kr. om måneden for at have børn og unge anbragt uden at have givet dem et godt tilbud. Det giver sig også udslag i, at vi kan gå ind at kigge i statistikken og se, at hver tredje, der går ud af døren i et dansk fængsel, er tidligere anbragt.

Det fortæller os bare, at her bliver vi nødt til at sætte markant ind, og derfor er jeg jo også glad for, at vi har gjort noget allerede i forbindelse med satspuljen. Vi så bare det her som et supplement til de 5 år, så man kunne sætte ekstra ind. Man kan kalde det to spor. Vi er også helt åbne over for, om vi skal samkøre de her to ordninger. Skal vi lave det til ét spor, som vi kører ud ad og hjælper kommunerne med at få en god sagsbehandling? For det mangler der desværre.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. René Christensen som ordfører. Vi går til den næste ordfører, som er fru Liv Holm Andersen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for ordet. Radikale Venstre deler både ministerens, den socialdemokratiske ordførers og ordføreren fra Venstres holdning til det forslag, der er fremsat af Dansk Folkeparti, nemlig at det er meget sympatisk og meget reelt. Anbringelsesområdet trænger i den grad til opmærksomhed og kvalitet. Vi skal løfte den her meget udsatte gruppe børn, som ikke kun har haft en markant hårdere medfart i deres tidlige liv, men som også har en langt større risiko for en dystre fremtid end deres jævnaldrende kammerater.

I politik har vi desværre det lod at beskæftige os med de sager, hvor det udelukkende går skidt, for der har vi et politisk ansvar for at samle op. Det ansvar skal vi selvfølgelig tage på os, og i den her sammenhæng skal vi tage det på os sammen med vores kommunalpolitiske kollegaer, for anbringelsesområdet er jo et kommunalt anliggende. Men vi har samtidig fra centralt hold også et ansvar for at sikre, at kommunerne netop har de rigtige redskaber og de rigtige muligheder for at hjælpe. Derfor er det også en selvstændig pointe, at mange sager rent faktisk går godt, og at mange kommuner også løfter opgaven tilfredsstillende. Derfor er det vigtigt hele tiden at holde fokus på at fremme de gode løsninger og søge erfaringsudvekslingen og at få alle relevante aktører på banen, for som det også er blevet sagt af de tidligere ordførere og af ministeren, går det galt for mange steder. Det kan vi gøre bedre, og det skal vi gøre bedre.

Derfor adresserer forslagsstillerne jo også netop et emne, som for mig som ordfører for Det Radikale Venstre som parti og, kan jeg høre, for regeringen er enormt vigtigt og essentielt. Men den opmærksomhed på og den kvalitet til vores anbragte børn, som forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti efterlyser, skal vi sikre for alle vores udsatte børn og ikke blot snævert i anbringelsessager, for der er mange andre børn, som trænger til det. Det er børn af misbrugere eller psykisk syge, børn, som er ofre for eller tilskuere til vold, og der er de groteske sager om misbrug, som også tidligere er blevet nævnt af mine ordførerkollegaer, som vi har været vidner til i årenes løb. Der-

for anser Radikale Venstre også forslagsstillernes beslutningsforslag som for snævert, på trods af den rigtig gode intention.

Samtidig understreger Radikale Venstre, at det er vigtigt, at der gøres noget hurtigt. Radikale Venstre er dog helt på linje med ministeren i den her sag. Der skal ikke bare gøres noget. Der skal gøres det rigtige. Derfor hilser Radikale Venstre også ministerens kulegravning af de værste børnesager velkommen, fordi den forhåbentlig vil vise os noget om, hvor det er nødvendigt at sætte ind, hvilke håndtag vi skal hive i for at forhindre så mange sager som overhovedet muligt. Ligeledes er Det Radikale Venstre også glade for, at vi i en kreds af partier, nemlig satspuljekredsen – en kreds, som Dansk Folkeparti jo også er en del af – i vores sidste aftale satte midler af til en permanent taskforce, som skal understøtte kommunerne i børnesager generelt og altså igen ikke blot i anbringelsessager. Radikale Venstre anser de her to initiativer som det første spadestik til at kortlægge det her område og finde ud af, hvad det er, der konkret går galt, når der går noget galt, for hvis vi ved det, kan vi også handle og være sikre på, at vi handler på den rigtige måde, og det skylder vi hele gruppen af børn, som er udsatte, såvel de anbragte børn som de øvrige børn.

For at summere op: Det Radikale Venstre bakker altså op om intentionen i Dansk Folkepartis forslag, men vi kan ikke bakke selve forslaget op, for vi ønsker, at det, man ender ud med at gøre, bliver bredere, og at der med afsæt i kulegravningens og taskforcens resultater bliver gjort det, der er mest brug for for en samlet gruppe af udsatte børn. Tak for ordet.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 15:20

René Christensen (DF):

Den er meget kort, det er et enkelt spørgsmål. De tidligere ordførere har, ligesom den radikale ordfører jo også har det, givet udtryk for, at intentionerne i beslutningsforslaget var gode, og at det også, hvad skal man sige, var et tankesæt, der skulle tages med ind over, når vi skal lave satspuljen for næste år. Og der vil jeg bare høre den radikale ordfører, om man har den samme holdning, altså at det her vil være en af de ting, som vi også skal diskutere i forbindelse med satspuljen.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil svare meget kort og sige, at jeg ligesom hr. René Christensen er meget optaget af det her emne, og at jeg ligesom de tidligere ordførere også er meget optaget af, at vi gør det her ordentligt. Derfor er jeg glad for, at ministeren netop vil kulegrave de værste børnesager, og jeg er også glad for, at vi i forbindelse med de sidste satspuljeforhandlinger har sat midler af til at få den her taskforce ud i kommunerne. Derfor er jeg selvfølgelig også åben over for, at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt, for at gøre det til en del af de næste satspuljeforhandlinger at få løftet det her område yderligere.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til den næste ordfører, som er fru Özlem Sara Cekic.

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Der er børn i Danmark, som har det rigtig godt. Der er børn, hvis største bekymring er, hvilken fastelavsdragt de skal have på, hvor de skal holde deres fødselsdag, og hvor de skal på ferie. Så er der også børn i Danmark, hvis virkelighed er meget anderledes end flertallet af børns. Det er børn, som ikke kan regne med, at deres forældre kan yde omsorg. Det er børn, der bliver slået. Det er børn, som bliver misbrugt, voldtaget og i den grad bliver svigtet af deres forældre, og ikke kun af deres forældre, men også af omgivelserne, der ikke griber ind, ikke hjælper og ikke støtter de børn videre.

Den måde, vi har ført socialpolitik på det her område på, har heldigvis været sådan, at det er et stort flertal i Folketinget, som i fællesskab har taget rigtig mange initiativer. Det er ikke altid, vi har været enige om, i hvilken retning vi skulle gå. Vi har heller ikke altid været enige om, hvor visionære og gode de bud, der kom fra den tidligere regering, var, men vi har tit siddet i fællesskab og sagt ja til nogle ting, fordi vi grundlæggende har det mål herinde, at vi gerne vil hjælpe de her børn. Derfor synes jeg også, at det forslag, der kommer fra Dansk Folkeparti, er rigtig, rigtig godt. Der er nogle toner i det, som jeg mener er vigtige i forhold til det arbejde, vi skal lave i forbindelse med de her børn, nemlig at man kan gå ind og rådgive kommunerne, så de er i stand til at hjælpe de her børn bedst muligt.

Vi lavede Barnets Reform i fællesskab, og da vi lavede Barnets Reform, syntes vi jo fra SF's side, at der var mange gode ting, men samtidig mente vi, at der var nogle elementer i Barnets Reform, som var mangelfulde, eller som ikke var til stede. Når vi f.eks. hører om alle de her børn, er der jo flere ting, der spiller ind, i forhold til hvorfor det går galt. Økonomi ved vi betyder noget. En solidarisk fordeling af udgifterne mener jeg er en rigtig god idé, når vi skal gå ind og kigge på, hvordan vi skal løfte det her område. Det er også derfor, det er glædeligt, at vi nu kommer til at hjælpe de kommuner, som skal anbringe rigtig mange børn.

Vi ved også godt, at den tid, sagsbehandlere skal have, når de skal hjælpe de her familier, er afgørende, så de ikke drukner i bureaukrati og diverse skemaer, de skal udfylde, altså at de reelt har tiden til at snakke med de her børn. Der har vi fra SF's side gentagne gange foreslået, at vi skal have vejledende sagstal, som Socialrådgiverforeningen også anbefaler.

Vi ved godt, at det er afgørende med viden, og at vi har nogle dygtige socialrådgivere, som er i stand til at gribe ind, i stand til at træffe de rigtige beslutninger til gavn for barnet. Og vi ved også godt, at it har en afgørende betydning. De her nomadefamilier ved jo præcis, hvilken kommune de skal flytte til for at kunne vinde noget tid, fordi det ikke er alle kommuner, der er koblet på det it-system, der er.

Vi ved også godt, at når vi så endelig anbringer de her børn, er det nødvendigt, at vi har et rigtig godt tilsyn med de steder, de bliver anbragt, så de får det bedre. Det er derfor, vi anbringer dem. Vi anbringer dem, fordi vi gerne vil have, at de får et andet voksenliv, end hvis vi ikke havde anbragt dem.

Derfor er jeg også i forhold til viden enormt glad for, at ministeren har sagt ja til vores forslag om, at vi går ind og kulegraver de sidste ti sager, for det, der kendetegner de her sager, er faktisk, at der tegner sig et mønster. Vi starter med at høre om en ubegribelig, uforklarlig sag med flere børn, der er blevet voldtaget hver evig eneste aften, en kommune, der siger, at man ikke har gjort noget forkert, og så er der så mange sagsakter. Det er en familie, der har zappet fra kommune til kommune; senere hen kommer en lille smule erkendelse hos kommunen, og så ender det med flere forskellige ting. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi kigger på, hvad det er, vi kan lære af de her sager.

Kl. 15:21

Vi har også i fællesskab blandt satspuljepartierne sagt, at vi skal kigge på den der taskforce, som også lidt er et rejsehold. Jeg har jo sagt, også tidligere, at hvis det viser sig, at de 2,5 mio. kr. ikke er nok, synes jeg, vi i fællesskab skal kigge på det i 2013. Vi sidder sammen til forhandlingerne, og jeg er meget, meget åben over for at høre, om vi kan gøre tingene anderledes, og om vi kan gøre det bedre, for vi skylder børnene, at vi i fællesskab kan løfte de her sager.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 15:26

René Christensen (DF):

Jeg vil sige tak til ordføreren. Det var en fin tale og også nogle pæne kommentarer til forslaget, selv om man så selvfølgelig ikke kan stemme for det til sidst. Men det må vi så leve med. Vi har jo en andenrunde, som man fornemmer nu her, i forhold til satspuljen.

Det, jeg gerne vil spørge ind til, er jo med hensyn til det mindre bureaukrati. Så må vi håbe, at ministeren ikke stiller for mange spørgsmål til, hvad man gør i de her sager. For netop i de her sager skal vi passe på med, at vi ikke ryger på den hest med at tale om mindre bureaukrati. Det er utrolig vigtigt. Men vi kan se, at der er fejl i 83 pct. af de sager, der er blevet undersøgt, og så er det netop, at vi faktisk forventer, at der er en del kontrol med, at man gør det, man også skal i forhold til lovgivningen. Så lige på det her område tror jeg man skal passe på med at gøre det til sådan en kamp om meget eller lidt bureaukrati, for her vil jeg så sige, at i forhold til både familierne – for vi ønsker heller ikke at tvangsfjerne børn, der ikke skal tvangs fjernes – og i forhold til børnene mener jeg, at vi skal være sikre på, at lovgivningen bliver overholdt, også i forhold til retssikkerheden og i forhold til kvaliteten i de her sager. Det er bare sagt sådan lige, fordi ordføreren nævnte bureaukratiet, og jeg mener bare, at det her måske ikke er det område, der egner sig bedst til, at man går ind og siger, at det er her, man skal skære længere ned. Man kan sagtens diskutere antallet af sager, men med hensyn til bureaukratiet tror jeg, at man skal passe på.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes generelt, at alle de steder, hvor vi kan gå ind og justere i forhold til bureaukrati, skal vi gøre det. Det mener jeg også at vi skal gøre på det her område. Det allervigtigste må være, at vi kan frigøre tid og ressourcer fra papirarbejdet til kontakten med barnet. Når jeg nævner sagstallene, altså vejledende sagstal, som socialrådgiverne også har været ude med, mener jeg, at det godt kunne gøres på den måde, at en socialrådgiver f.eks. havde 30-35 familiesager, og så kunne man supplere med nogle andre sager. På den måde kan man få skabt den tid, der skal til. Altså, tænk at være det barn, hvor det med loven er sagt, at man skal snakke med det, inden det bliver anbragt – jeg tror, at det er 20 minutter – og så kan der være det barn, der ikke engang bliver spurgt om det. Det er altså en beslutning, socialrådgiveren sidder og træffer for barnet, og som vil betyde noget for hele dets liv. Derfor mener jeg, at vi kritisk skal kigge alle regler igennem. Er det nødvendigt med alle de her skemaer, der skal udfyldes? Men samtidig, som ordføreren også understreger, og det er jeg helt enig med ordføreren i, er det enormt vigtigt, at de regler, der er omkring børnenes retssikkerhed og børnenes tarv, bliver overholdt. Men vi skal stadig væk kigge på, hvordan vi kan frigøre tid fra papir til kontakt med børnene.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:29

René Christensen (DF):

Det er jeg sådan set meget enig med ordføreren i. Problemet er bare, at nogle gange kommer bureaukratiet, fordi man har manglende tillid. Man kan dokumentere – der er lavet en undersøgelse – at der var fejl i 83 pct. af sagerne. Det, der faktisk var det værste af det hele, var, at det ikke bare var, fordi man havde krydset forkert af, men problemet var, at det ofte i sagerne manglede, at man havde holdt en enlig børnesamtale, som loven foreskriver det. Det vil så netop sige, at man går ud, fjerner et barn – nogle af de her sager var også, at man flyttede et barn fra et opholdssted til et andet – og barnet ved ikke, hvad der sker i dets eget liv. Det er jo meget traumatiserende for de her børn, som har haft et rigtig hårdt børneliv i forvejen, og nu får de så en ekstra negativ oplevelse. Når kommunerne også fejler på et så basalt område, så er det bare, jeg siger, at vi måske skal have tilliden frem først. Når vi har tilliden, og vi kan gå ud og lave en undersøgelse, der viser, at det er i meget få sager, hvor man får krydset forkert af eller får gjort noget andet, så er vi helt klar til i de her sager også at gå ind og kigge på, hvordan vi kan skære ned på det vidensniveau, som vi har. Vi må jo sige, at det vidensniveau, vi står med her i Folketingssalen, netop er fra de her indberetninger ude fra kommunerne om, hvordan de behandler de her sager.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:30

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, grundlæggende synes jeg, at det er meget svært at sige, at man er for eller imod kontrol. Det kommer jo meget an på, hvad det er, vi snakker om. I forhold til de udsatte børn er jeg meget enig med ordføreren i, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at kommunerne lever op til lovgivningen. Jeg tror ikke nødvendigvis, at redskabet, for at kommunerne skal leve op til lovgivningen, så er, at vi laver flere regler her fra Christiansborgs side.

Vi har lavet Barnets Reform. Jeg må da ærligt indrømme, at jeg er enormt skuffet over, at kommunerne ikke har taget Barnets Reform til sig efter et år. Derfor mener jeg grundlæggende, at når vi går ud og laver de her lovændringer eller reformer på området, er vi nødt til at følge det enormt tæt. Det, der er sket, er – vi gav 1 mia. kr. til Barnets Reform, tror jeg – at vi hele tiden hører kommunerne sige, at der ikke er penge. Hvad har man brugt den ene milliard kroner til? Jeg synes, at det ville være rigtig ansvarlig politik, hvis vi i fællesskab siger: Fint, vi laver de her reformer, men vi følger dem tæt. Vi følger lovgivningen tæt et år efter, for at se hvor langt de er med forløbet, og hvor meget de har taget det til sig. Ellers giver det bare ingen mening, at man her fra Christiansborgs side bliver ved med at lave de her lovændringer, og så sidder der nogle kommuner, der bare laver noget og ikke rigtig tager det til sig. Det synes jeg er lige så alvorligt, som ordføreren også understreger.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Skipper fra Enhedslisten.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Som der allerede flere gange er gjort rede for fra Folketingets talerstol, handler det her beslutningsforslag om etablering af et rejsehold, der kan hjælpe kommunerne. Man kan sige, at det har to dele, nemlig dels at sikre en bedre kvalitet i sagsbehandlingen i sager om anbringelse af børn og unge, dels at hjælpe med at forbedre kommunernes tilsyn med anbringelsesstederne. Begge elementer er selvfølgelig ting, som vi i Enhedslisten har stor sympati for, og som det også er blevet udtrykt heroppefra af tidligere ordførere, er vi jo alle sammen enige om, at det her forslag sigter på at løse nogle problemer, som *skal* løses.

I forhold til sagsbehandlingen, som er den ene del af det, har vi jo alle sammen i den seneste tid kunnet opleve at tænde for fjernsynet og høre nogle ekstremt uhyggelige historier. Det er nogle historier om børn, som er blevet seksuelt misbrugt, som er blevet holdt under slavelignende forhold, eller som på andre måder er blevet udsat for vold fra deres familiers side. Og det vender sig jo i maven på os alle sammen, når vi hører om det. Derfor er jeg rigtig glad for, at vi er enige om, at det, vi skal blive bedre til som samfund, og det, vi skal blive bedre til ude i kommunerne, er at opdage de her uhyrligheder og gribe ind langt tidligere. Derfor har jeg jo selvfølgelig også stor sympati for, at man fra forslagsstillernes side ønsker at hjælpe kommunerne med at blive bedre i sagsbehandlingen.

Der er ikke nogen tvivl om, at der er mange kommuner – især de meget små kommuner – som ikke har en faglig ekspertise og ikke har stor erfaring med at spotte de faresignaler, som der nu engang er i de her meget, meget uhyggelige sager. Man kan også sige, at der heldigvis ikke er stor erfaring i mange kommuner, for det er jo heldigvis stadig væk ikke noget, man oplever tit og ofte. Derfor er det rigtig vigtigt, at vi hjælper kommunerne med at blive bedre til at spotte de her faresignaler. Når det ikke er noget, man får et stort erfaringsgrundlag med som sagsbehandler og som egentlig socialrådgiver, er det vigtigt, at vi går ud og hjælper især de små kommuner. Derfor er jeg rigtig glad for, at man i satspuljekredsen har afsat midler til en taskforce, som skal hjælpe og støtte kommunerne og rådgive kommunerne i den konkrete sagsbehandling, også når der er tale om særlig svære sager. Og derfor er der, som det er blevet sagt et par gange, nok tale om en slags dobbeltkonfekt, hvis vi også vedtager dette beslutningsforslag i dag.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi fortsætter med at hjælpe sagsbehandlerne ude i kommunerne. Jeg tror, at der er kommet et øget fokus på, hvordan man behandler børn, hvordan man som forældre kan tillade sig at behandle børn, og jeg tror, at vi som samfund er begyndt at sige fra langt tidligere over for forældre, der ikke kan finde ud af at behandle deres børn ordentligt, betragte dem som menesker og behandle dem derefter. Derfor er det vigtigt, at vi ikke lader frustrationen over de her uhyggelige sager, der er kommet frem, gå ud over enkelte sagsbehandlere ude i kommunerne, men indser, at de selvfølgelig ikke skal sidde alene med sagerne, og at de selvfølgelig skal være flere om det, også i de enkelte kommuner. Når det kommer til de her alvorlige sager, skal de have endnu bedre støtte, endnu større erfaringsgrundlag og endnu bedre samarbejde på tværs af kommuner. Det synes jeg sådan set vi skal være gode til at støtte dem i fra Christiansborgs side, og der er den her taskforce, som satspuljepartierne har vedtaget, et godt skridt på vejen.

Når det så kommer til den anden del af beslutningsforslaget, som handler om at hjælpe til et forbedret tilsyn, så har vi jo også hørt historier fra anbringelsesstederne om børn, der er blevet anbragt, men hvor anbringelsesstederne ikke har levet op til de berettigede forventninger, vi har til kvaliteten af, hvordan de behandler børnene. Her er det vores opfattelse i Enhedslisten, at vi bør oprette et nationalt tilsyn. Som det tidligere er blevet sagt heroppefra, er det nu

kommunerne selv, der udfører tilsynet, og det er jo svært at være uafhængig og objektiv, når man skal kontrollere sig selv og sine egne beslutninger. Det er også svært, når man sidder ude i kommunerne og har meget pressede og slunkne kommunekasser, som vi jo også alle sammen ved. Vi har jo registreret i Enhedslisten, at ministeriet og Kommunernes Landsforening har indgået et samarbejde om at sikre et bedre tilsyn. Det håber vi bliver virkelighed. Vi håber, at vi ser et løft i kvaliteten, for ellers står vi jo selvfølgelig igen parat med vores forslag.

Som sagt er der rigtig gode takter. Jeg er rigtig glad for, at vi alle sammen er enige om, at der skal gøres noget. Men desværre kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den næste ordfører, som er fru Thyra Frank fra Liberal Alliance.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Med dette beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti om at etablere et statsligt rejsehold, der i løbet af 5 år skal besøge samtlige 98 kommuner, ønsker Dansk Folkeparti at sikre kvaliteten i kommunernes anbringelsessager. Liberal Alliance støtter så afgjort intentionerne bag forslaget fra Dansk Folkeparti, men vi mener ikke, at et nyt tilsyn er vejen frem. De tragiske, mediedækkede sager, som vi har hørt om på det sidste, kan ikke afværges, blot ved at der føres mere tilsyn. Sociale problemer løses gennem den kvalificerede socialpædagogiske indsats, ikke gennem tilsynsbesøg fra staten.

Dansk Erhverv og Den Sociale Udviklingsfond har i øvrigt længe peget på, at systemet næsten udelukkende har fokus på økonomikontrol og alt for lidt på udvikling og kvalitet.

Liberal Alliance anerkender som tidligere sagt intentionerne bag dette beslutningsforslag, men stemmer imod forslaget, fordi vi ikke mener, at vejen frem går gennem etablering af et nyt statsligt tilsyn.

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 15:39

René Christensen (DF):

Det er jo næsten den bedste ordførertale, der har været, og derfor kan jeg næsten ikke forstå, at den kan ende med, at man ikke kan støtte det. For ordføreren siger lige nøjagtig det, som jeg også var oppe at sige på talerstolen, netop at der er alt for meget fokus på pengene og for lidt fokus på kvaliteten.

Derfor er forslaget her jo også, at man skal komme ud og hjælpe, vejlede og rådgive kommunerne i sagerne, netop ikke bare komme ud og følge pengestrømmen. Ordføreren siger jo netop det. Hvordan vil man så hjælpe kommunerne, hvis man ikke sender nogen derud, altså når man nu kan se, at der er fejl i 83 pct. af sagerne?

Ordføreren siger også, at kvaliteten er for ringe ude på opholdsstederne. Ja, det er derfor, Dansk Folkeparti fremsætter det her forslag. Hvad er det, der skal komme i stedet for det her forslag?

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Thyra Frank (LA):

Jeg mener, at ministeren er ved at etablere et rejsehold med penge fra satspuljen. Man skal så ud at hjælpe f.eks. de socialrådgivere, der sidder med de her sager, og støtte dem i det.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:40

René Christensen (DF):

Ja, det er nemlig rigtigt, og det er jo lavet i fællesskab i forbindelse med satspuljen. Men ordføreren sagde jo lige nøjagtig det rigtige, nemlig at når man så vælger at anbringe et barn uden for hjemmet, er kvaliteten ikke god nok. Jeg har tidligere sagt, at der bliver brugt tæt på 15 mia. kr., kommunale kroner, om året på det her område. Derfor kan det jo undre mig som forslagsstiller, at de 98 kommuner ikke har langt større fokus på, hvad det er for en kvalitet, de får for de her penge. Det kan kommunerne åbenbart ikke, de har haft rigtig, rigtig lang tid til at finde ud af, hvordan de kan få en højere kvalitet. Det er ikke rigtig lykkedes for dem. Derfor er der her i forslaget, som ordføreren jo også siger, mulighed for at komme ud og råde og vejlede, så man får lavet nogle gode tilsyn for at få en højere kvalitet.

Så i forhold til at ordføreren siger, at man nu gør noget via satspuljen, vil jeg sige: Ja, det er rigtigt, og det er vi alle sammen glade for. Det her var et supplement netop for at gøre det, ordføreren egentlig gerne vil have, nemlig en højere kvalitet ude på anbringelsesstederne.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Thyra Frank (LA):

Som sagt mener vi ikke, at det sker gennem yderligere tilsynsbesøg fra statens side, men ved at vi nu får etableret det her rejsehold, der kan komme ud og se på, hvad man kan gøre, og hvor man kan støtte op.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den sidste ordfører, som er hr. Lars Barfoed fra De Konservative.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, ikke kan være til stede her i dag, har jeg lovet at holde det konservative indlæg om den her sag. Det gør jeg meget gerne, dels fordi nogen jo skal holde talen, dels fordi det er en vigtig sag. Jeg er egentlig glad for, at Dansk Folkeparti med det her beslutningsforslag har givet anledning til, at vi får en debat i Folketinget om de her problemer. For der er vel ingen steder, hvor socialt ansvar giver mere mening, end når vi taler om udsatte børn.

I Det Konservative Folkeparti mener vi jo, at vi har udviklet et samfund, hvor det offentlige har taget alt for meget ansvar fra borgerne, og vi mener, at vi skal give mere ansvar tilbage til borgerne og familierne selv og give familierne og borgerne bedre muligheder for at klare sig selv. Det skal vi i høj grad for netop bedre at kunne løfte det sociale ansvar over for de mest udsatte borgere – der, hvor der virkelig er brug for at vi fra samfundets side, fra fællesskabets side gør en indsats, og det er der, når det gælder de udsatte børn.

Det er jo helt afgørende, at der bliver truffet de rigtige beslutninger, når vi taler om at hjælpe udsatte børn, og at anbringelserne foregår rettidigt og på den rigtige måde, så vi får hjulpet de børn bedst muligt og helst forebygger, at børnene kommer i uføre. Jeg synes, at det er en skamlet på vores samfund, hver gang vi ser børn komme ud for nogle af de tilfælde, vi har set rulle i pressen i de seneste måneder og år, hvor børn er blevet misbrugt i årevis, uden at der er blevet grebet ind fra de lokale samfunds side.

Der er brug for, at vi ser på kvaliteten, både når det gælder visitation til anbringelser, og når det gælder, hvordan selve anbringelserne foregår. Vi skal blive bedre til at gøre en indsats på det her område. Nogle af de eksempler, vi ser på børn, som er udsatte, er jo så forfærdelige, at jeg tror, mange af os dårligt kan holde ud at læse om dem. Det er simpelt hen så forfærdelige ting, vi kan læse om at børn bliver udsat for i det, der er et velfærdssamfund eller i hvert fald burde være et velfærdssamfund. Det er en skamlet, at vi ikke kan gøre det bedre. Det skal gøres bedre.

Man kan nogle gange ikke undgå at få den mistanke, at kommunernes afgørelser ikke nødvendigvis er de rigtige. Det ved vi faktisk at de ikke er i mange tilfælde. Til gengæld er det oftest de billigste løsninger, man tyer til i kommunerne, og det er i hvert fald en af de problemstillinger, det er værd at tage fat på. Problemet er, at opgaverne ikke bliver løst, og det betyder, at de vokser og vokser og dermed bliver mere og mere komplicerede til skade for børnene og familierne, som har brug for hjælp. Derfor har skiftende regeringer, skiftende flertal og satspuljekredsen jo taget det ene initiativ efter det andet i den bedste mening.

Men hvad er det, der er sat i værk? Hvad virker, hvad virker ikke, og hvor bliver alle milliarderne egentlig af? Der er registerordning. Der er forslag om central visitation ved anbringelse i anbringelsessager. Der er forslag om børnehuse, der skal udbygges og gøres mere ved. Der er også ministerens forslag om, at kommunerne kun skal betale for anbringelse af det første barn i større børneflokkene, så det ikke er økonomien, der styrer valget af en løsning. Endelig skal vi huske, at det jo egentlig er kommunernes ansvar, fordi vi taler om kommunalt selvstyre.

Det fører alt sammen frem til, at det er på tide, at vi sammen får et bedre overblik og bliver enige om, hvad der skal sættes på fremadrettet, for det nytter ikke, at alle parter har hver deres forslag, og at alle forslagene i sidste ende vælter over hinanden. Så vores opfordring i Det Konservative Folkeparti er sådan set, at vi sætter os sammen og bliver enige om, hvad der er sat i værk, hvad der virker, og hvad vi skal sætte på i fremtiden.

Som udgangspunkt er der mange gode ting i det her beslutningsforslag, men spørgsmålet er, om vi ikke allerede har et rejsehold, vel at mærke et rejsehold, som med satspuljemidlerne er sat til at skulle udvides, og derfor er det næppe lige præcis det, der foreslås i beslutningsforslaget, vi skal ende med at gøre. Men forslaget er i hvert fald godt, fordi det sætter fokus på en problemstilling, som vi sammen burde være bedre til at håndtere.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:46

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Grunden til, at jeg tager ordet, er, at jeg blev lidt fanget af den stemning, der var i forhold til, at vi burde gøre tingene bedre, at vi burde gøre dem anderledes, og at vi nu må sætte os ned og se, hvad det er, der virker, og der synes jeg, det er enormt positivt, at vi i fællesskab kan definere, i hvilken retning det er, vi skal gå. Det, der tit har været det, der har adskilt VKO og os, har været tilgangen til socialpolitikken, altså om det var sådan, at den skulle være baseret på straf og på sanktioner, eller om man skulle række en hånd frem og

trække folk op og ikke presse dem ned. Når jeg så tager ordet i dag, hvor vi diskuterer de udsatte børn og unge, vil jeg sige, at De Konservative jo har haft Socialministeriet, og der var der noget, jeg bare godt kunne tænke mig at høre – det er af ren interesse – nemlig: Føler man, at man har gjort det godt nok på det område, der vedrører de udsatte?

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Lars Barfoed (KF):

Hvis det havde været noget, der gennem tiderne var blevet gjort godt nok fra skiftende regerings side, så havde vi jo ikke stået med de problemer, som vi kan konstatere der er, og jeg synes helt ærligt, at den her sag er for alvorlig til, at vi skal bruge den til politiske drillerier om, hvilke regeringer der har gjort det godt nok, og hvilke der ikke har gjort det godt nok. Vi kan konstatere, at der er børn, som kommer i uføre, og som er udsatte i det her samfund. At det er noget, der sker, er en skamlet, og derfor bør vi i fællesskab gøre det, at vi til bunds får analyseret, hvad der virker, og hvad der ikke virker, og at vi bliver enige om, hvad vi fremadrettet skal gøre.

Ja, den konservative socialminister, der var i den regering, som nu desværre er gået af, fordi vi har skiftet regering, har gjort en kæmpe indsats, for at vi kommer videre på det her område. Men selvfølgelig er det ikke godt nok endnu, når vi ser de her tilfælde, og derfor skal vi komme videre, og derfor er det også godt, at vi har debatten her i dag.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:48

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg spørger inderligt, og ikke for at drille, fordi jeg vil prøve at synliggøre, at hvad der virker, og hvad der ikke virker, ved vi, men at der grundlæggende er uenighed om, i hvilken retning vi skal gå i forhold til udsatte børn. Da vi lavede Barnets Reform, påpegede vi – dengang var vi i opposition, og ordførerens parti var i regering, og heldigvis har vi ændret det – at det var så vigtigt at gå ind og lave en solidarisk fordeling af udgifterne. Der var en række punkter. Vi påpegede, at det var vigtigt at gå ind og kigge på tilsyn. Når man anbringer børn, skal vi også holde øje med dem. Så når vi har anbragt dem, skal målet være, at de skal have det bedre. Det er jo derfor, jeg spørger. Altså, grunden til, at jeg spørger, er, at hvis vi kan være enige om i forhold til alle de SFI-rapporter, vi har bestilt de sidste 10 år, og som samler støv på vores reoler, at vi vil benytte os af den viden – for den viden er der – så synes jeg, det er ekstremt positivt, at Konservative faktisk vil spille med og vil være konstruktive og for alvor vil gå ind og rykke ved nogle af de store udfordringer, der er på området. Det er derfor, jeg spørger.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, at det, som adskiller Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti og i øvrigt også Socialdemokratiet og Enhedslisten, er, at vi i Det Konservative Folkeparti ønsker et samfund, hvor flere familier og borgere klarer sig selv uden offentlig hjælp, sådan at vi bedre kan koncentrere ressourcerne om de mest udsatte, nemlig børn

som dem, vi taler om her. Det er det, som er forskellen. Forskellen er jo ikke, at nogle har et større ønske end andre om at hjælpe de her børn. Det er jo ikke noget nyt, at Socialistisk Folkeparti eller Det Konservative Folkeparti eller andre partier i det her Folketing gerne vil hjælpe de børn. Det er derfor, jeg siger, at derfor skal vi ikke drille hinanden med, hvem der er bedst til det, for alle vil jo gerne gøre noget. Men forskellen er, at vi gerne vil målrette ydelserne mere til de mest udsatte borgere i stedet for at bruge de offentlige midler spredt ud over alle områder, også til borgere, som egentlig godt kan klare sig selv. Det er forskellen.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. René Christensen.

Kl. 15:50

(Ordfører for forslagsstillerne)

René Christensen (DF):

Det er jo sådan en lidt mærkelig fornemmelse at stå her nu og egentlig være meget positiv, når man har fået stemt sit forslag ned. Alle ordførerne har jo været oppe at sige en masse pæne ting, og så er de sluttet af med at sige, at de desværre ikke kan støtte forslaget. Men jeg står nu alligevel og har en god fornemmelse over, at vi har fremsat forslaget om et rejsehold. Jeg fornemmer også, at vi har fået sat en debat i gang om det rejsehold, som vi har besluttet i satspuljepartierne, og en eventuel mulighed for at kigge på det, når det nu kommer i gang, og om der er mulighed for at udbygge i forhold til, hvad det er for nogle arbejdsopgaver, som det rejsehold skal have med at gøre. Det må man jo sige også er en halv sejr, at man har fået sat noget på dagsordenen i hvert fald.

Det, som jeg synes er utrolig vigtigt, når vi taler om forslaget her, og når vi snakker om de her børnesager, er, at vi ikke altid kommer til at tale om de sager, som er i pressen, og det er forslaget her også udtryk for. Det er ikke altid kun dem, der er de interessante. Det, der er det interessante for os, er, at når vi har et tal på omkring 13.000 børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, har vi en kæmpe forpligtigelse som samfund til, at det, vi tilbyder de børn og unge, har en høj kvalitet. Der må vi desværre konstatere, at det har det ikke altid.

Derfor er en del af det, som der er i forslaget her, også i forhold til tilsynet med anbringelsesstederne. Det er jo sådan, at det er kommunerne, der godkender, at man kan blive et anbringelsessted, et opholdssted. Det er også kommunerne, der fører tilsynet. Så er der flere, der har sagt: Jamen skulle tilsynet overgå til staten? Der må man jo sige, at der er 98 kommuner tilbage i Danmark. Det er kommunens borgere, der bliver anbragt på de her steder. Det er kommunen, der betaler op mod 15 mia. kr. om året for det her. Kommunalbestyrelserne, medarbejderne ude i kommunerne må da have en kæmpe interesse i, at kvaliteten er høj, når vi nu træffer de her beslutninger. Derfor ville vi gerne have lavet et rejsehold, som havde et særligt fokus på at komme ud at motivere, komme ud at kigge på, hvad det er for en kultur, hvad det er, der foregår ude i kommunerne, hvordan man foretager de her tilsyn, hvad det er for nogle overvejelser, man gør sig, når man går ind i anbringelsessager, hvordan det er, man håndterer de her børne- og ungesager.

Som tidligere sagt fik vi en rapport sidste efterår, i november måned, som viser, at der er fejl i over 80 pct. af de her børnesager, der bliver foretaget ude i landets 98 kommuner. Det fortæller os, at vi har en udfordring, og derfor må jeg sige, at selv om jeg står her i dag og har fået stemt forslaget ned, er vi meget positive over for, at alle partier, der har været på talerstolen, har givet udtryk for, at intentionerne var gode, men at man gerne vil tage forhandlingerne endnu en gang, når vi skal mødes i satspuljepartierne.

Der er et par enkelte ordførere, der har været inde på økonomien, bl.a. den sidste ordfører, og der må man jo sige, at når man kigger på gennemsnitsprisen, drejer det her sig faktisk om 1 mio. kr., tæt på 1 mio. kr., i gennemsnit pr. anbragt barn og ung uden for hjemmet, og så må man sige, at så tror jeg ikke på, at det drejer sig om økonomien i det her. Jeg tror faktisk, at kommunerne i rigtig mange af de her sager træffer et valg. Jeg tror bare ikke, at de træffer det rigtige valg. Nogle gange træffer de ikke et valg, der har den kvalitet, som det burde have.

Det kan ikke være rigtigt, når man bruger 1 mio. kr. om året i gennemsnit pr. anbragt, at vi så i statistikken kan se, at hver tredje, der går ud ad døren i et dansk fængsel, har været anbragt tidligere. Altså er de her penge givet rigtig dårligt ud kvalitetsmæssigt. Jeg tror, at rigtig mange af de her børn og unge har fået et væsentligt bedre liv, end de kunne have haft hjemme ved deres familie. Det er jo derfor, at de er blevet fjernet. Jeg tror bare ikke, at vi har givet dem et så meget bedre liv, at de er kommet ud på den anden side og har fået et godt voksenliv. Der må vi sige, at når vi i gennemsnit bruger 1 mio. kr. om året, kan vi også forvente, at det har en høj kvalitet.

Det vil vi gerne sætte fokus på, og det fornemmer jeg faktisk også at Dansk Folkeparti har formået med den debat, vi har haft her i salen. Vi ser frem til, at vi skal mødes igen i de forskellige fora, hvor vi mødes, og diskutere, hvordan vi håndterer de her børne- og ungesager. Så vi går herfra og er positive, og jeg vil sige tak for en god debat.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren om ældreområdet:

Hvad kan regeringen oplyse om holdninger, mål og visioner for ældreområdet?

Af Karin Nødgaard (DF), Karina Adsøl (DF), René Christensen (DF) og Mette Hjermind Dencker (DF).

(Anmeldelse 11.01.2012. Fremme 17.01.2012).

Kl. 15:55

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Karin Nødgaard får ordet for at begrunde forespørgslen.

Kl. 15:55

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Karin Nødgaard (DF):

Når Dansk Folkeparti for et stykke tid siden stillede den her forespørgsel, som vi skal have i dag, var det og er det, fordi vi synes, at der sker for lidt på ældreområdet, og at der også i valgkampen blev udstukket løfter fra den nuværende regerings side, som ikke helt er

blevet indfriet, samt at der måske ikke er kommet så mange nye initiativer fra regeringens side, siden den tiltrådte.

Det har altid været en af Dansk Folkepartis store mærkesager at sætte fokus på de ældre medborgeres levevilkår og forbedre de forhold, vi byder denne gruppe af borgere, som har bygget det velfærdssamfund op, som vi yngre generationer har kunnet nyde godt af og kommende generationer vil kunne drage fordel af. Det er meget vigtigt, at der er talerør for denne gruppe af ældre, som ikke har for vane at råbe op og kræve, men som for manges vedkommende har levet et nøjsomt liv og arbejdet hårdt.

Nu skal det ikke lyde, som om alle pensionister lever et liv med økonomiske problemer og svækket helbred. Heldigvis er der mange, som klarer sig fortrinligt, og det skal vi glæde os over. Men det forstærker så vigtigheden af at tage sig af dem, som af den ene eller anden årsag ikke kan klare tilværelsen helt på egen hånd. Det håber jeg vi kan få en god debat om i dag, og jeg håber, at partierne vil være med til at sætte vores ældrepolitik højere på den politiske dagsorden, hvor den gennem de seneste måneder har været meget usynlig.

Dansk Folkeparti fik ved finanslovaftalen for 2003 opbakning til at indføre ældrechecken, som har vist sig at være det, som gør en forskel i hverdagen for modtagerne. Det er en check, som kan forsøge tilværelsen, og som netop er tiltænkt de økonomisk mest trængte pensionister.

Endvidere var det dejligt for et par uger siden at se Ældrekommissionens længe ventede rapport. Kommissionen blev på opfordring fra bl.a. Dansk Folkeparti nedsat for at kunne komme med forslag til, hvorledes ældre i plejeboliger og på plejehjem kan få en øget livskvalitet. Jeg synes, der er mange spændende tanker og forslag, og håber, at ministeren vil være med til at føre flere af disse ud i livet.

Jeg ser frem til denne forespørgsel og håber, at vi bredt blandt Folketingets partier vil være enige om, at ældrepolitikken skal have større fokus, og at der som resultat af dagens debat vil komme en masse nye forbedrede og positive tiltag på ældreområdet.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det. Ministeren for at svare.

Kl. 15:58

Besvarelse

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først og fremmest tak til Dansk Folkeparti for at rejse forespørgselsdebatten. Jeg synes, det er godt, at vi får en debat om vores mål og visioner på ældreområdet, så jeg vil gerne indledningsvis sige tak for, at man har rejst den.

Jeg tror ikke, at der er ét parti eller ét folketingsmedlem, der ikke gerne vil gøre det godt for landets ældre. De ældre eller de gamle har en stor andel i, at Danmark har udviklet sig til at være et godt samfund, og samfundets tak skal naturligvis være en god og værdig behandling, når alderdommens tegn sætter ind. Men vi gør vores ældre og vores samfund en bjørnetjeneste, hvis vi kun ser på ældre som passive og svage modtagere af velfærdsydelse, for vi har en stor gruppe ældre – eller senunge, som jeg kender nogle der foretrækker at blive kaldt – der har masser af overskud, ressourcer og kompetencer, og som vores samfund sagtens kan få gavn af, også selv om de har nået en betragtelig alder.

Derfor skal vi også holde fast i, at man fortsat spiller en aktiv rolle i samfundet, selv om man er fyldt 65, og at man stadig har et ansvar for at være med til at bidrage til, at fællesskabet kan hænge sammen. Det ved vi at der er mange ældre der gør, også i deres frivillige arbejde. Der skal ikke være nogen tvivl om, og det synes jeg er vigtigt at understrege, at i en vanskelig økonomisk situation, er

der brug for alles bidrag. Vi kommer heller ikke uden om, at den økonomiske krise sætter nogle klare begrænsninger for, hvordan vi kan bruge de midler, der er til rådighed, og det gælder naturligvis også på ældreområdet.

Som på alle andre områder bliver vi nødt til at forholde os til en økonomisk presset virkelighed; det er ikke noget ønskescenarium, men vi tager fat. Ældrepolitikken er en del af den samlede socialpolitik – en socialpolitik, som skal hjælpe mennesker til at få et godt liv, ikke til at sætte folk i bås eller pacificere eller umyndiggøre dem. Vi vil have en socialpolitik, som medvirker til at videreudvikle og fremtids sikre vores velfærdssamfund, og når vi i vores regeringsgrundlag har slået fast, at de ældre skal have mere medbestemmelse og øget tryghed, skal det ses i sammenhæng med det overordnede mål at sikre et stærkt og bæredygtigt velfærdssamfund.

Fremtidens ældrepolitik skal baseres på følgende grundlæggende værdier: medbestemmelse, selvhjulpenhed, tryghed og værdighed. Som bekendt valgte regeringen at videreføre den uafhængige ældrekommission, som den tidligere regering nedsatte. Kommissionen har nu fremlagt sin rapport med i alt 43 anbefalinger til, hvordan de mener at plejen på vores plejehjem skal tilrettelægges. Jeg har læst rapporten med stor interesse og var ude at overvære pressemødet, hvor anbefalingerne blev givet, og synes, at det var en fantastisk festlig dag, som var med til at sætte fokus på, hvordan vi kan have visioner for ældreområdet langt højere oppe på vores politiske dagsorden.

Jeg har som sagt læst rapporten, og jeg synes, den er et rigtig godt bidrag til, hvordan vi kan have debatten om, hvordan vi indretter det daglige liv på plejehjemmene mere hensigtsmæssigt, og hvordan vi tilrettelægger det på sådan en måde, at det er de enkelte beboere, som bor på plejehjemmene, der er i fokus. Jeg ser især rapporten som et inspirationskatalog med meget konkrete ideer til plejehjemmene om, hvordan man kan styrke beboernes livskvalitet og selvbestemmelse. Mange af ideerne er nemme sådan umiddelbart lige at tage brug, særlig de forslag, der handler om at bryde vanetænkning og holdninger til de ældre og om deres ret til selv at bestemme så meget som muligt i hverdagen. Derfor synes jeg også, det er en god idé, at kommissionen har valgt at sende rapporten ud til alle landets plejehjem, så de kan blive inspireret af de mange gode forslag, der er i rapporten.

Ældrekommissionen er som sagt uafhængig, og derfor afspejler rapportens anbefalinger først og fremmest kommissionsmedlemmernes holdning. Det er derfor ikke regeringens hensigt at pålægge kommunerne at implementere rapportens anbefalinger punkt for punkt. Ældrekommissionen tager imidlertid fat om nogle af de vigtige værdier på ældreområdet, som også er nogle af de ømme tæer, og dem synes jeg vi skal have en bred offentlig debat om. Derfor vil jeg hurtigst muligt sende Ældrekommissionens rapport ud i bred høring blandt de relevante parter, og når høringen er afsluttet, vil jeg indkalde satspuljepartierne til forhandlinger om, hvordan vi bedst udmønter de i alt 40 mio. kr., som vi har afsat til opfølgning på Ældrekommissionens anbefalinger. Men jeg vil også gerne slå fast, at opfølgningen på Ældrekommissionens rapport kun er et første skridt på vejen i retning af at lægge sporene til en langsigtet og bæredygtig ældrepolitik, for vi kommer ikke uden om at skulle forholde os til, at vi står midt i en økonomisk krise og samtidig står over for en demografisk udvikling, der udfordrer ikke bare vores ældrepolitik, men hele vores velfærdssamfund.

Kl. 16:03

Vi har vidst det længe, og derfor lyder det efterhånden som et hak i en pladerille, men faktum er, at vores samfund er udfordret af, at vi står med færre arbejdsdygtige hænder og stadig flere, der forlader arbejdsmarkedet.

Tallene taler deres tydelige sprog. Når vi ser på de statistiske fremskrivninger, viser de, at befolkningen i de mest erhvervsaktive aldersgrupper vil falde med ca. 40.000 alene frem mod 2020. Tilsva-

rende stiger antallet af ældre over 65 år. Fra 2010 til 2020 bliver der ca. 225.000 flere personer over 65 år. I 2040 vil en fjerdedel af den danske befolkning være over 65 år.

Den demografiske udvikling er ikke noget, der bare går over – det er en udvikling, vi skal tage alvorligt. Det samme gør sig gældende med den aktuelle økonomiske krise, hvor vi som ansvarlige politikere er nødt til at holde igen med løfterne om store forbedringer af velfærden. Som socialminister kan jeg kun beklage. Jeg ville virkelig ønske, at det kunne være anderledes, men vi bliver nødt til at tænke på, hvordan vi får mest ud af de ressourcer, vi har, til gavn for de mennesker, vi skal hjælpe, og med de værdier i centrum, som jeg indledningsvis nævnte.

Det betyder, at velfærdssamfundet er nødt til at ruste sig til at kunne håndtere en markant ændring i befolkningssammensætningen i de næste årtier, samtidig med at vi er underlagt økonomisk smalkost. For selv om mange af de kommende ældre forventes at være raske i længere tid, vil der også være en stigende gruppe af svage ældre, der har brug for hjælp. Vi er nødt til at tænke i alternative måder at løse den udfordring på, når vi samtidig ved, at der også er langt færre mennesker til at udføre hjemmeplejen i fremtiden.

Svaret på udfordringen er ikke mere af det samme. Det kan ikke fremover lade sig gøre bare at ansætte flere SOSU'er eller sygeplejersker, for der vil ganske enkelt ikke være ledige hænder nok. Gabet mellem antallet af ældre borgere, der har brug for hjælp, og antallet af medarbejdere til at yde den, vil samtidig være så stort, at det ikke kan lade sig gøre at løse udfordringerne ved at lade medarbejderne løbe stærkere.

Den demografiske udvikling på ældreområdet giver store udfordringer, ikke mindst i lyset af snævre økonomiske rammer, men udviklingen indebærer også en meget positiv forandring; nogen har endda kaldt det for civilisationens triumf. De ældre vil fremover leve længere, være mere raske og have både overskud og ressourcer til at bevare kontrollen med eget liv i de sene år. Det skyldes bl.a., at der er færre, der slides ned på arbejdet end tidligere, og at vores sundhedsvæsen heldigvis finder nye måder at helbrede sygdomme på. Det skyldes også en større bevidsthed hos befolkningen om en sund og aktiv livsstil.

Hertil kommer, at de nuværende og især de kommende generationer af ældre har væsentlig bedre økonomiske og bolig mæssige forhold end tidligere generationer. Det betyder, at rigtig mange ældre stort set forventes at kunne fortsætte med at leve det liv, de levede, mens de var erhvervsaktive, og mange vil også have en forventning om at kunne det. De vil ikke sættes i bås, fordi de når en vis alder. De vil fortsætte med at have forventninger til selv at kunne styre eget liv og selv at kunne vælge, hvordan de vil indrette og tilrettelægge hverdagen, også i de sene år. Og det skulle da være pokkers, om vi sad her i dag og begræd den udvikling, men som politikere har vi en reel udfordring i at indrette indsatserne efter, at der er både overskud og ressourcer hos mange af de ældre til at tage ansvaret for det gode ældre liv. Vi skal turde sætte en ældrepolitisk dagsorden, der passer til den demografiske udvikling og til ændringerne i de ældre borgeres faktiske ressourcer og behov. Det er simpelt hen nødvendigt, hvis vi skal sikre, at der også i fremtiden er råd til hjælp og støtte til dem, der har mest behov.

Først og fremmest ser vi på, hvordan vi kan fastholde folk i længere tid på arbejdsmarkedet. Der er ganske enkelt behov for, at vi får flere hænder til at løfte de kommende års velfærdssopgaver, men vi ved allerede nu, at det langtfra er nok. Vi er derfor også nødt til at se på andre måder at tilrettelægge indsatserne på ældreområdet på. Vi skal finde nye måder at støtte folk i at bevare ansvaret for deres eget liv på og for at bidrage til fællesskabet også i en sen alder, uanset om det sker hjemme, på arbejdet eller i samfundet i øvrigt.

Ud over at skaffe flere hænder skal vi sætte ind med målrettet fokus på forebyggelse og hverdagsrehabilitering samt aktiv brug af

velfærdsteknologiske og digitale løsninger i ældreplejen. De ting vil jeg gerne uddybe lidt nærmere.

I regeringsgrundlaget slår vi fast, at forebyggelse skal sikre, at flere ældre har mulighed for at klare sig selv længere. Vi skal sætte tidligt ind og tage udgangspunkt i den enkelte borgers ressourcer og muligheder for at klare så meget som muligt selv. Kan vi støtte borgerne i at blive mere selvhjulpne, kan vi også mindske behovet for kompenserende hjælp med tilfredshed, selvbestemmelse og øget livskvalitet til følge for den ældre.

Langt hovedparten af landets kommuner er allerede begyndt at tænke i træning og forebyggelse frem for udelukkende at kompensere ved at give hjælp til ældre borgere, og i mange kommuner har man allerede nået gode resultater. Det er en udvikling, regeringen gerne vil bakke op om og støtte fremadrettet.

Kl. 16:08

Jeg har bl.a. ladet mig fortælle, at kommunernes fokus i den rehabiliterende indsats på ældreområdet er ved at flytte sig. Til at begynde med har de fleste kommuner primært været orienteret mod at hjælpe borgeren til at blive uafhængig af hjælp til rengøring og tøjvask. Flere og flere kommuner er nu mindst lige så optaget af at hjælpe borgeren til selv at varetage den personlige hygiejne og komme i tøj. Det er vigtigt, for kommunerne oplever, at borgerne er meget motiveret. De vil faktisk gerne klare sig selv, og det er en helt central pointe. Borgernes motivation er en forudsætning for et godt resultat, og derfor skal de selv være med til at formulere målene for denne rehabiliterende indsats. Vi skal sikre, at der sker en national udbredelse af de bedste metoder til at sikre social rehabilitering, og derfor er jeg glad for, at vi som led i sidste års satspuljeaftale fik afsat 20 mio. kr. til at beskrive og udbrede den model for hverdagsrehabilitering, der har størst mulig effekt.

Derudover skal vi kigge på, om nye velfærdsteknologier og digitale løsninger kan bruges som redskaber til at imødegå fremtidens udfordringer, ikke kun fordi velfærdsteknologien har et arbejdskraftbesparende potentiale og kan hjælpe os til at løfte opgaverne smartere, men først og fremmest fordi velfærdsteknologi giver større selvbestemmelse, selvhjulpethed og værdighed – det, som jeg overordnet vil kalde for livskvalitet. Derfor har vi også skrevet det ind som et væsentligt element i regeringsgrundlaget.

Jeg vil gerne være med til at nedbryde nogle af myterne om velfærdsteknologiens forkrækligheder, for sandheden er jo, at velfærdsteknologien kan hjælpe borgere til at blive mere selvhjulpne. Teknologien kan kompensere for nedsat funktionsevne, og samtidig bliver man mindre afhængig af, hvornår hjemmehjælpen kommer. En spiserobot kan f.eks. hjælpe en ældre mand til selv at kunne spise frem for at blive madet. Et andet eksempel er et vaske-tørre-toilet, som giver mulighed for, at man klarer toiletbesøg uden hjælp, og det giver for mange en følelse af større værdighed selv at kunne klare et så basalt behov.

Så er der naturligvis de omdiskuterede robotstøvsugere. I debatten kommer robotstøvsugerne nogle gange til at lyde som noget fra en dårlig science fiction film, altså som en ustyrlig maskine, der møver sig ind i privatsfæren og ødelægger relationerne mellem mennesker. Vi skal nok lige huske på, at der jo i anførselstegn bare er tale om en støvsuger, og at den støvsuger faktisk i nogle tilfælde kan frigive flere hænder til anden pleje og omsorg, og at den støvsuger i en række tilfælde kan give den ældre mulighed for selv at bestemme, hvornår gulvet trænger til en overhaling. Det er da en kæmpe gevinst for mange, som ønsker at få støvsuget oftere end det, kommunen kan tilbyde. Og så skal vi også huske på, at grænserne for, hvilke teknologiske hjælpemidler der er almindelige i et hjem, hele tiden flytter sig, og at politikken jo selvfølgelig skal være tidssvarende i forhold til den udvikling.

Som Bjarne Hastrup, der var formand for Ældrekommissionen, sluttede af med at sige, da han videregav anbefalingerne til mig efter

at have afleveret rapporten: Lad robotterne tage sliddet, mens vi andre drikker kaffen. Og det er jo det fokus, man også skal have for øje, når man taler om de her velfærdsteknologiske løsninger. De kan blive en succes, og det er vigtigt, at borgeren oplever, at det giver god kvalitet. Det er borgernes behov, vi skal have øje for, og hvordan vi kan anvendes til at løse andre opgaver.

Det er også vigtigt for mig at fremhæve, at regeringen ønsker et opgør med den tidligere regerings bureaukrati og procesregulering på ældreområdet. Vi skal af med det regelrytteri, som er indbygget i den nuværende model for frit valg, og som fjerner fokus fra det, som det hele handler om, nemlig at yde en god og anstændig og effektiv plejeindsats. Jeg vil godt slå fast, at regeringen ikke har planer om at fratage de ældre muligheden for selv at vælge, men vi vil se på, om ikke det kan gøres på en bedre måde. Og jeg gentager lige: Jeg vil gerne slå fast, at regeringen ikke har planer om at fratage de ældre muligheden for selv at vælge, men vi vil se på, om ikke det kan gøres på en bedre måde.

Arbejdet er allerede sat i gang. Sidste års finanslovaftale var første skridt, hvor vi besluttede os for at forenkle reglerne for, hvordan man skal beregne timepriserne for hjemmehjælp. Derudover har jeg sat et arbejde i gang, hvor vi giver det frie valg et grundigt serviceeftersyn. Mit mål er, at det skal blive væsentligt nemmere for kommunerne at tilbyde ældre borgere valgmuligheder.

Regeringen har i den grad fokus på, hvordan vi kan sikre de bedst mulige vilkår for de svage ældre både nu og fremover. Vi skal i den kommende tid i gang med en reform på hele det sociale område, og i forbindelse med det arbejde vil vi adressere den række af udfordringer og potentialer, der er på ældreområdet. Derigennem vil vi fastlægge en langsigtet ældrepolitik, som bygger på de grundlæggende værdier, jeg nævnte i starten, nemlig medbestemmelse, selvhjulpethed, tryghed og værdighed. Tak.

Kl. 16:13

Forhandling

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ministeren. Den første ordfører er Karin Nødgaard som ordfører for forespørgerne.

Kl. 16:13

(Ordfører for forespørgerne)

Karin Nødgaard (DF):

Engang var det forfærdelige ord ældrebyrden kommet på mode og blevet en del af det gængse debatsprog. Man talte om ældrebyrden i forhold til den demografiske udvikling og i forhold til eksploderende udgifter på velfærdsområdet. Heldigvis er ordet blevet politisk ukorrekt. Heldigvis er vi som samfund nået længere. Masser af ældre har gode muligheder for at opnå en god og meningsfuld og økonomisk tryk alderdom. Det skal vi glæde os over, men det er ikke alle ældre, der sidder godt i det, som tager del i deres børnebørns og oldebørns liv, og som har mod på og mulighed for at dyrke en hobby eller tage på rejser eller kender til alle fortræffelighederne i den digitale verden.

Der er også en gruppe ældre, for hvem alderdommen er en hård tid. De nåede ikke at spare op til en ordentlig pension, eller de tjente ganske enkelt ikke nok, mens de var aktive på arbejdsmarkedet. De er nødt til at klare sig for deres folkepension og lidt ATP. I tilgift får de så ældrechecken, således at der er råd til lidt mere – en check, som blev skabt på Dansk Folkepartis initiativ, og som faktisk gør en forskel i hverdagen for modtagerne.

En anden gruppe ældre lever på et plejehjem eller i en ældrebolig, og der er det jo somme tider sådan, at hjemmehjælpen og den udbragte mad ikke altid er lige god. Minimumsstandarden bærer deres del af skylden, fordi mange kommuner simpelt hen ændrer ordet

minimumsstandard til standard. Det er ensbetydende med et minimum af forhastet og overfladisk hjemmehjælp og desværre også lidt for ofte utilstrækkelig og uinteressant ernæring. Hvem husker ikke, at et plejehjem havde biksemad på menukortet hver eneste dag hele ugen igennem med den begrundelse, at det var, fordi det var nemt at tygge, eller at ældreplejen i hovedstaden ville forbyde de ældre at drikke saftevand af ernæringsmæssige årsager. En sådan behandling er at umyndiggøre de ældre.

Andre plejehjem har heldigvis indset, at de ældre netop skal have mad med lidt flere kalorier end andre, fordi mange i forvejen ikke spiser så meget. Alderdommen må aldrig blive en ydmygelse, og de ældre må ikke føle sig umyndiggjort ved ikke have medbestemmelse i eget liv, og de pårørende skal inddrages, hvis det er til den ældre bedste.

Der opleves i dag en frygt for, at de ældre egne ønsker, behov og fravalg ikke respekteres. Det har vi på det seneste desværre set en tendens til i debatten om robotstøvsugere. Her er det af økonomi- og indenrigsministeren blevet meldt ud, at disse skal indføres i hjemmeplejen for de ældre egen regning, og ønsker man ikke at investere i en sådan, får man ikke støvsuget. En sådan udmelding er ikke værdig, og for Dansk Folkeparti må en robotstøvsuger aldrig blive andet end et supplement på frivillig basis.

For Dansk Folkeparti er alderdommen ikke kun et spørgsmål om økonomi, hjemmehjælp og tilstrækkelig ernæring, men i lige så høj grad et spørgsmål om socialt samvær og en mening med tilværelsen, altså øget livskvalitet. Rammerne for det gode ældre liv har vi som politikere en forpligtelse til at være med til at udstikke, men de ældre og deres omgivelser skal involveres.

Det er blevet populært at sige, at vi skal kunne klare os selv, og det er der heller ikke noget galt i, men det kan ikke altid lade sig gøre. Derfor er der grund til at glæde sig over, at så mange danskere engagerer sig frivilligt, f.eks. som besøgsvenner hos ældre. Det kan ikke påskønnes nok, men måske kunne kommunerne tage initiativ til, at man fik flere til at melde sig.

Dansk Folkeparti ser gerne, at den nuværende regering fører sit valglofte ud i virkeligheden og ikke glemmer, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti i valgkampen lovede en forhøjelse af pensionstillægget på 5.000 kr. Dansk Folkeparti vil ikke gå på kompromis på ældreområdet. Der er stadig for mange af de såkaldte sorte huller, og derfor hilser vi eksempelvis Ældre Sagens forslag om en nedsættelse af en hjemmehjælpskommission velkommen. Denne drøftelse skal vi have her i salen i løbet af kort tid i forbindelse med Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 16:18

Endvidere ønsker Dansk Folkeparti, at flere af Ældrekommissionens forslag i den netop modtagne rapport bliver ført ud i livet og ikke ender som en fin rapport på en hylde. Der var utrolig mange gode tiltag i den om, at man skal have besøg i hjemmet, inden man flytter, at dyr i plejeboligen skal være en mulighed, at man har medbestemmelse i forbindelse med en menuplan, når der skal udfærdiges sådan en på et plejehjem, at medarbejderne kan spise sammen med de ældre, og at man bliver inddraget og er aktiv, så vidt det er muligt. Det synes vi er værdigt.

Skulle der vise sig behov for at iværksætte en større undersøgelse af de ældre levevilkår i Danmark, er Dansk Folkeparti meget positive over for det. Den vil jo selvfølgelig kunne kortlægge, hvordan indsatsen på ældreområdet skal tilrettelægges i fremtiden, og det skylder vi nemlig de mennesker, som gennem et langt liv har arbejdet, betalt skat og været med til at bygge vores velfærdssamfund op.

Afslutningsvis vil jeg minde om, at de ældre er en ressource, og at de medvirker til at bygge bro mellem generationerne og derfor også bør behandles ligeværdigt og med respekt.

Med formandens tilladelse skal jeg på vegne af Venstre, Liberal Alliance, Konservative og selvfølgelig Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at ældreområdet står over for store udfordringer og derfor bør opprioriteres politisk, således at den enkelte ældres personlige frihed tilgodeses bedst muligt under hensyntagen til den ældres fysiske og mentale tilstand. I den forbindelse pålægger Folketinget regeringen at fremkomme med forslag, som skal sikre de ældres frihed og velfærd optimalt og være inspireret af Ældrekommissionens anbefalinger.

Folketinget ønsker at anerkende, at den ældre dansker har medvirket til at opbygge det nuværende velfærdssamfund, og at denne indsats skal honoreres behørigt i form af en såvel økonomisk som menneskelig værdig alderdom, der tager udgangspunkt i den ældre medborgers egne ønsker til boform, levevilkår og livskvalitet. Folketinget anerkender de tanker, som Ældre Sagen har fremsat omkring en undersøgelse af hjemmehjælpen. Folketinget forventer, at regeringen sørger for, at den svageste gruppe af ældre danskere ikke bliver marginaliseret som følge af bl.a. den teknologiske udvikling.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Kl. 16:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det, i første omgang. Det oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 16:21

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til fru Karin Nødgaard for fremsættelsen, og jeg vil da sige, at jeg ikke sporede de store uenigheder i den fremsættelse i forhold til Enhedslistens synspunkter og vigtigheden af at opprioritere arbejdet på det her område.

Men for ligesom at afsøge, hvad samarbejdsmulighederne kan være fremover, har jeg et spørgsmål til det, der måske er det sværeste: Hvordan gennemfører vi det, som det lyder som om vi har en fælles holdning til, nemlig at det skal baseres på de ældres rettigheder? Hvordan kan vi rent praktisk sikre, at kommunerne ikke kan køre hen over de ældre og sige: Nu skal du tage en robotstøvsuger, i stedet for at der kommer et menneske og gør rent hos dig?

Hvordan sikrer vi den frivillighed, som jo må være basis for det, når vi taler om velfærdsteknologi og for den sags skyld også om digitalisering? Hvordan kan vi som Folketing sikre det? Hvad er det for nogle vedtagelser, der skal til, og tiltag, vi skal gøre herfra?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, det er et rigtig godt spørgsmål, og der er jo ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti har været meget optaget af hele den debat om robotstøvsugere. For selv om vi fra ministeren nu hører, at der er mange positive ting omkring den her teknologi, der kommer, skal vi ikke glemme, at der er mange, der faktisk ikke er i stand til at håndtere de her teknologier, især robotstøvsugeren.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at alt skal være frivilligt. Det er også derfor, at jeg er meget bekymret, når vi har en økonomi- og indenrigsminister, som kommer med en argumentation om, at hvis ikke man vil, jamen så får man bare ikke gjort rent, og at hvis man

heller ikke vil betale det, så er det ærgerligt, for sådan skal det bare være. Det synes jeg er meget bombastisk, og jeg håber ikke, at der er enighed om det i regeringen.

Det er selvfølgelig vigtigt, at der er en meget tæt dialog med KL, for i kommunerne skal det ikke, som jeg også siger i min tale, ende med, at minimumsstandards bare bliver standarder. Vi skal have nogle høje standarder i forhold til hele ældreområdet, det er meget, meget vigtigt. Og så er det selvfølgelig også vigtigt, at den ældre medborger og også de pårørende, hvis det er muligt, og hvis den ældre ikke formår at klare det hele selv, bliver inddraget, netop så der er frivillighed involveret i det, og der skal vi simpelt hen holde dem i ørerne i kommunerne. Sådan er det.

KL 16:23

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Finn Sørensen.

KL 16:23

Finn Sørensen (EL):

Det er vi enige om, og det er jo ikke for at kritisere eller noget, for i virkeligheden er det jo hamrende svært, hvordan vi skal gøre det. Men jeg savnede altså et lidt mere konkret svar på, hvordan vi så skal gribe det an – ikke fordi jeg nødvendigvis selv har det, men jeg tror, det er det, vi må arbejde med, sådan at vi finder en bedre balance mellem kommunalt selvstyre og de hensyn, vi har her.

Så har jeg lige et spørgsmål til det med økonomien. Fru Karin Nødgaard talte meget om frivillighed. Er det fru Karin Nødgaards opfattelse, at man skal løse de personaleproblemer, som jeg mener der klart er både i hjemmeplejen og på plejehjemmene, altså mangel på uddannet personale og personale i det hele taget, gennem frivillighed, nogle flere frivillige og familien osv.?

KL 16:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

KL 16:24

Karin Nødgaard (DF):

Nej, det er det absolut ikke. Altså, frivilligt arbejde, herunder besøgsvener, som jeg giver som et eksempel, skal være et supplement, et positivt supplement, for ofte kan det faktisk være det, der gør, at der kommer noget ekstra, et anderledes indhold i tilværelsen, ved at der kommer en, der kan sidde og læse op. Det kunne faktisk være nogle af de eksempler, som vi har set, hvor skolebørn er kommet ud på plejehjem og har siddet og læst op og hygget sig med de ældre. Så det skal kun være et supplement.

I forhold til økonomien vil jeg sige: Der kan ikke være nogen problemer i at finde penge til det her område, for vi har nu fået en regering, som i valgkampen havde så mange løfter om så mange penge til de ældre. Vi havde en leder af Socialistisk Folkeparti – og han er stadig væk leder – som var ude med store løfter om rigtig, rigtig mange millioner kroner til hver enkelt kommune. Så det økonomiske tror jeg simpelt hen ikke bliver noget problem for regeringen. Og i Dansk Folkeparti er vi i hvert fald meget optaget af, at der bliver afsat midler til det her område.

KL 16:25

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre.

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak til Dansk Folkeparti, fordi de har rejst den her debat. Debatten om ældreområdet er en meget vigtig debat, og det er en, vi bør love hinanden at tage løbende.

I forrige uge kom Ældrekommissionen med sine 43 anbefalinger, og i Venstre er vi meget positive over for de værdier, som Ældrekommissionen lægger til grund for sine anbefalinger. Især må jeg sige, at der er nogle, der måske ses mere end andre, og især værdien om, at de ældre skal have indflydelse på deres eget liv, synes vi i Venstre er en meget vigtig værdi. Men indflydelse på eget liv betyder jo også indflydelse på, hvor man gerne vil bo.

I Venstre er en af vores vigtigste værdier det frie valg: den enkeltes ret til selv at vælge, hvor han eller hun ønsker at bo; den enkeltes ret til selv at vælge, hvem der skal komme i ens hjem; den enkeltes ret til selv at vælge, hvordan livet skal være på den sidste vej. Det gælder altså for alle, og det gælder også for de ældre. De ældre skal ligesom alle andre mennesker have lov til at bestemme over deres eget liv. Menneskets frie valg er den værdi, som i Venstre betyder rigtig meget, og som vi skatter meget højt.

Vi har i de sidste 10 år opbygget en hjemmepleje i verdensklasse med de ældres frie valg og med selvbestemmelsen i centrum, og brugertilfredsheden er også i top blandt de ældre. De holder af selv at kunne bestemme, hvor de skal bo, og hvem der kommer i deres hjem. F.eks. var der i 2010 ca. 55.000 ældre, der havde valgt privat hjemmehjælp. Hvorfor skulle man tage det fra dem?

Siden den nye regering er kommet til magten, må vi sige, at der ingenting er sket inden for ældreområdet. Det får mig faktisk til at tvivle på, om der vil komme til at ske noget. Når jeg læser regeringsgrundlaget, bliver jeg i hvert fald ikke meget klogere. Det er utrolig uklart, hvad regeringens hensigter er på ældreområdet. Der er ikke mange linjer, der er sat af til et så vigtigt område. Der er ikke mange linjer, som forklarer, hvordan man vil arbejde. De linjer, der er, er uklare og ukonkrete, og det virker, som om der er meget lang vej, før vi ser noget handling.

I Venstre frygter vi, at regeringen vil forringe de ældres frie valg, ligesom vi allerede kan se, at man er i gang med at ændre det frie valg på sundhedsområdet. Man har ændret det frie valg på børnepasningsområdet, og man har ændret det frie valg på skoleområdet. Så for at tage hele pakken frygter vi altså rigtig meget i Venstre, at det frie valg nu vil blive fjernet også for de ældre.

Vi er meget bekymrede for, om regeringen nu kommer med en meget ufleksibel hjemmepleje, i hvilken der ikke vil være plads til Ældrekommissionens anbefalinger, og i hvilken der ikke vil være plads til de individuelle behov og ønsker. En hjemmepleje, i hvilken selvbestemmelsen er væk, er absolut ikke det, vi ønsker. Der er en grund til, at vi har brugt 10 år på netop at fremme muligheden for at leve sit liv i eget hjem og egnet hjem med den støtte, der er behov for, eller at leve sit liv på et plejecenter, hvor man selv har valgt man gerne vil bo. Det er virkelig vigtigt, at vi fastholder det frie valg.

Jeg må også sige, at jeg har lyttet meget intenst til, hvad ministeren sagde. Jeg fandt ikke vejene, og jeg fandt ikke svarene, så jeg håber, at vi får en runde mere, hvor vi får mulighed for at få nogle svar, for jeg har altså nogle spørgsmål, jeg har brug for at få besvaret. Min frygt er, at vi er ude i, at der bliver ændret på alt med hensyn til holdninger, mål og visioner på ældreområdet.

KL 16:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 16:29

Kl. 16:32

Finn Sørensen (EL):

Jeg har to spørgsmål. Det ene er, om ordføreren mener, at de problemer, vi kan konstatere der er i hjemmeplejen og på plejehjemmene, er nogle, der er opstået efter den 15. september 2011, eller om det måske skulle være sådan, at det er i de 10 år, hvor Venstre har haft regeringsmagten med støtte fra Dansk Folkeparti, at man der har ført en økonomisk politik over for kommunerne, som har gjort, at disse problemer er opstået, og at ordføreren derfor må vedkende sig et politisk medansvar for de problemers opståen. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er sådan lidt mere, ja, det skal ikke gå op i robotstøvsuger alt sammen, men så vidt jeg kunne forstå indenrigsministeren, er man nødt til at ændre lovgivningen, for at kommunerne kan – undskyld ordvalget – få lov at køre de ældre over og proppe den her robotstøvsuger ned i halsen på dem, det er nok ikke rart at få sådan en proppe ned der, men det, jeg ville spørge om, er: Vil Venstre være med til at ændre lovgivningen, sådan at indenrigsministeren kan få sin vilje på det felt?

Kl. 16:31

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vi ser frem til at se, hvad det overhovedet er, ministeren har tænkt sig. Vi har hørt hende sige nogle ting, men vi har jo ikke set noget konkret, og så længe der ikke er noget konkret, er det jo ikke til at sige, hvad man er for eller imod. Så den tager vi, når vi ser, hvad det egentlig er, ministeren har af interesser der. Med hensyn til problemerne i ældreplejen kan jeg kun sige, at det er med stor tilfredshed, at jeg har læst tilfredshedsundersøgelserne, netop fordi tilfredsheden er stor. Jeg ved ikke, om jeg kunne få noget mere specifikt, hvad det er for nogle problemer, der bliver relateret til, men jeg kan i hvert fald sige, at når man læser tilfredshedsundersøgelserne, er dem, der bliver spurgt, tilfredse med den hjælp, de får, og de er inde at prøve at finde løsninger, og de er godt tilfreds med, hvordan det bliver håndteret. Men der er altid noget, vi kan blive bedre til og gøre anderledes, og det er vi da klar til at se på.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Finn Sørensen.

Kl. 16:32

Finn Sørensen (EL):

Så kan jeg forstå, at ordføreren sådan set ikke mener, at der er de store problemer, og så forstår jeg måske så ikke helt den voldsomme kritik mod regeringen lige på det her felt, men ordføreren kan jo uddybe, om ordføreren mener, at der er nogle væsentlige problemer på ældreområdet, eller om det sådan set er gået meget godt i de 10 år, så det er nok noget, vi finder ud af med nogle små justeringer. Det der med robotstøvsugeren er vel meget enkelt at forholde sig til, fordi det, jeg forstod på indenrigsministeren, var, at man var nødt til at undersøge, om der skulle ændres i lovgivningen, for at kommunerne kunne få lov til at – om man så må sige – tvinge de ældre til at købe sig sådan en robotstøvsuger. Det er jo et holdningsspørgsmål, om man vil være med til det, så jeg vil da gerne gentage spørgsmålet: Vil ordføreren medvirke til en sådan lempelse af lovgivningen?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen stadig væk, det er meget prisværdigt, at ordføreren står og citerer, hvad vedkommende har hørt, og hvordan man mener ministeren har sagt tingene, men da vi ikke har set, hvad det er præcist i et forhandlingsgrundlag, og da vi ikke er blevet indkaldt til nogen forhandlinger endnu, må vi jo afvente teksten, før vi ligesom kan komme videre med det. Vi er interesseret i, at vi altid har en meget dygtig pleje og omsorg for de ældre, fordi det er nogle mennesker, som vi i den grad skylder respekt. De har levet deres liv i en tid, hvor det var sådan, at når de skulle bruge telefonen, ringede de til centralen, hvor der var en dame, der satte ledningen i, og så var der forbindelse, og den udvikling, de har været igennem, er jo enorm. Så det manglede jo bare, hvis vi ikke som det sidste på deres vej kunne give dem en tryk og værdig tur og et godt ophold, og derfor er det altså væsentligt, at vi har os for øje, at vi altid drager den omsorg, der skal til, for at de føler sig trygge og i gode hænder.

Jeg har set flere private plejehjem, og jeg synes i hvert fald, at det er meget påfaldende, hvor meget de tager omsorgen ind som noget af det rigtig vigtige. Jeg har også været på offentlige plejehjem, der er lige så lækre. Så derfor vil jeg sige, at det, som jeg hørte social- og integrationsministeren sige, er, at der er en udfordring i forhold til antallet af borgere, der vil nå en alder, hvor vi har brug for at hjælpe dem. Jeg har ikke hørt, at der er problemer som sådan.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Socialdemokraternes Maja Panduro.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Jeg kunne ikke lade være med at sidde under den forrige talers indlæg og synes, at det er sådan lidt sjovt, ikke? Nu har man selv haft magten i 10 år, hvor vi jo godt kan blive enige om, at der er levnet plads til forbedring, men når man så holder sin ordførertale her ved forespørgselsdebatten – jeg ved godt, at den er skrevet på forhånd, vi har jo alle sammen siddet og gjort nogle forberedelser, inden vi kom – forholder man sig nærmest overhovedet ikke til ministerens grundige tale, hvor ministeren fortæller om regeringens værdier på det her område og lægger linjerne for den måde, vi faktisk har tænkt os at dreje ældrepolitikken på fremover. Men i stedet for bruger man hele sin tale på sådan at bekæmpe spøgelse og tale om alle de frygtelige ting, man sådan lidt selv har fundet på den her forfærdelige regering vil gøre, på trods af at ministeren i sin tale ikke én, men to gange sagde, at selvfølgelig er den her regering ikke ude på at afskaffe det frie valg. På trods af det stiller Venstres ordfører sig herop og siger direkte, at regeringen vil afskaffe det frie valg. Jeg synes faktisk godt, at man lige kan forholde sig til det, der trods alt bliver sagt.

Når det så er sagt, vil jeg selvfølgelig også meget gerne nå her i min tale at kvittere for, at Dansk Folkeparti rejser den her diskussion. Jeg synes, det er vigtigt, at vi drøfter, hvordan vi kommer videre med ældreområdet, hvordan vi imødeser de ganske store udfordringer, som vi står over for på det her område. Og selv om det er vigtigt at diskutere rulleborde, robotstøvsugere og saftevand, synes jeg også, det er rigtig vigtigt, at vi her i fællesskab kan løfte os en lille smule op og også drøfte visioner, drøfte, hvilken retning vi skal i.

Her tror jeg, det er ganske vigtigt, at vi husker at skelne, når vi taler om de ældre. For det er jo sådan, at dem, som er ældre i dag, er lige så forskellige, som alle vi andre er. Der er en gruppe af de ældre, som har et stort behov for ekstra hjælp og omsorg, og så er der en anden gruppe, som lige er trådt ud af arbejdsmarkedet og er ved

at begynde et nyt kapitel af deres liv, men som har en masse ressourcer på mange forskellige måder. Derfor skal der jo også være flere spor, måske især to, i vores ældrepolitik, og det handler om, at vi for det første skal sikre, at ældre kan bidrage og deltage i samfundet længst muligt – også gennem tiltag på arbejdsmarkedet, som sikrer, at det er attraktivt for ældre, og sikrer, at flest muligt kan og ønsker at bidrage og ønsker at være en del af et arbejdsfællesskab – og at vi for det andet skal sikre, at mennesker, når de så på grund af alder eller på grund af sygdom får brug for vores pleje og omsorg, får den rigtige og den nødvendige hjælp.

Langt de fleste ældre vil jo fremover være kendetegnet ved, at de bevarer deres fysiske funktionsevne langt oppe i alderen, og samtidig ved vi også, at det, som de fleste ældre borgere ønsker sig aller mest, er et aktivt seniorliv, hvor de selv bestemmer. De ønsker at tage ansvar for eget liv og ønsker at kunne klare sig uden hjælp, og derfor skal vores ældrepolitik i fremtiden jo også være i stand til at støtte vores borgere i de ønsker. Og der er måske også plads til forbedring.

Kl. 16:38

Derudover er der jo ikke alene økonomiske, men sandelig også menneskelige ressourcer at hente, hvis vi kan hjælpe borgere til at klare sig længere uden hjælp fra kommunen, fordi de er bedre fungerende. Det vil være en samfundsøkonomisk fordel, men det vil i den grad også være en stor fordel for den enkelte, at man kan klare sig uden praktisk og personlig pleje.

Vi havde jo ligesom sikkert andre det her på gruppemødet i morges, og der sagde en af mine kolleger noget ret klogt. For vi diskuterede nemlig det, man gør i Fredericia, og som mange af os her jo kender og er vældig inspireret af, og vi har drøftet det før, som handler om, at man skal kunne blive længst muligt i eget hjem. Så sagde hun: Måske skal vi også blive bedre til at sikre, at man kan blive mest muligt i eget liv. Og det handler om, at vi jo har nogle borgere, som måske nok også begynder at have svært ved at huske eller bliver lidt forvirrede en gang imellem, men hvor vi altså – bl.a. ved hjælp af velfærdsteknologi – kan gøre virkelig meget, for at de også bliver ved med at føle, at det er deres liv, at vi ikke tager bestemmelsen fra dem, at vi ikke tager følelsen af, at det her er deres liv, fra dem. Det skal vi også huske på.

Så skal vi aller mest huske på, at ældre mennesker er en ressource. De ældre har igennem et langt liv bidraget til det velfærdssamfund, som vi alle sammen sætter så stor pris på. Det skal vi værdsætte, og vi skal sørge for, at man fortsat har mulighed for at bidrage på hver sin måde, også når man er kommet en lille smule op i årene.

Så skal jeg med formandens tilladelse læse et forslag til vedtagelse op på vegne af Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger, at medbestemmelse, selvhjulpethed, tryghed og værdighed er vigtige værdier i ældrepolitikken.

Folketinget konstaterer, at den økonomiske krise samt den demografiske udvikling med langt flere ældre betyder store udfordringer for velfærdssamfundet.

Samtidig viser udviklingen, at flere ældre vil være mere raske og ressourcestærke og vil forvente at kunne fortsætte deres hidtidige liv. Samtidig vil en voksende gruppe ældre have brug for pleje og omsorg.

Folketinget opfordrer til, at der sikres social balance i ældrepolitikken, så plejen og omsorgen til svage ældre fremover baseres på disse værdier.

Folketinget understreger vigtigheden af at frigøre ressourcer ved at afskaffe bureaukrati og unødigt kontrol.

Folketinget opfordrer alle relevante myndigheder til at arbejde med Ældrekommissionens anbefalinger om livskvalitet og selvbe-

stemmelse på plejehjem. Folketinget anerkender de tanker, som har været fremme om at undersøge og forbedre hjemmeplejen, og opfordrer regeringen til at lade dem indgå i overvejelserne i forbindelse med en socialreform.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 26).

Kl. 16:41

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det. Det forslag indgår i de videre forhandlinger.

Der er en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Jeg kan så forstå, at fru Maja Panduro prioriterede at bruge sin taletid på også at tale til mig, og det var jo meget venligt, men jeg fik ikke det svar, jeg havde brug for. Jeg har jo kigget på det regeringsgrundlag, der ligger, og jeg kan se, at man undersøger mulighederne for at give de ældre borgere ret til flere digitale løsninger, bl.a. vil man se på, hvordan man kan erstatte hjemmebesøgene med videosamtaler. Når det er sådan, vil jeg på den baggrund gerne have et svar fra ordføreren eller en uddybning af, hvad det er, man mener vil fremmes ved sådanne tiltag. Er det det sociale samvær, er det kontakten, er det aktiviteter, der vil blive fremmet ved at lave en videosamtale i stedet for med den ældre?

Kl. 16:42

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Maja Panduro (S):

Jeg tror, at vi, uanset om vi taler om videosamtaler eller om robotstøvsugere eller andre måder at bruge ny teknologi på, bliver nødt til lige at skruer lidt ned for automatreaktionerne, for dem er der mange af, og de automatreaktioner drejer sig i forbindelse med videosamtaler om, at den ældre aldrig nogen sinde skal se et rigtigt levende menneske igen, og når vi snakker om robotstøvsugere, er det sådan nogle ottearmede monstre, der kommer ind og vælter alting og sluger den ældres hår eller et eller andet. Velfærdsteknologi kan også bare være et meget konkret hjælpemiddel, som gør livet en lille smule nemmere: Det kan være videosamtaler, det kan også være robotstøvsugeren, som gør, at man faktisk har en større selvbestemmelse. Det kan være det eksempel, som min kloge kollega, som jeg nævnte før, der talte om »mest muligt i eget liv«, nævnte, og det var, at man kan give ældre borgere, som f.eks. er demente, en lille nøglering, som kan låse deres dør op, når de kommer hen til den.

Alle de her små ting handler ikke om, at vi skal spærre den ældre inde med en hel masse teknologi og robotter og sådan noget, det handler om, at vi skal gøre det smart, og at vi skal turde tænke lidt ud af boksen, og at vi, hvis vi formår at bruge teknologien på den rigtige måde, kan frigøre ressourcer til den rigtige pleje, til det rigtige samvær, til alle de ting, som er rimelig meget vigtigere, end om det er nogle hænder, der holder på et støvsugerhåndtag, eller om det er sådan en lille rund fætter, der suser rundt. Jeg synes egentlig, vi alle sammen skulle sætte os ned og drøfte meget seriøst, men også fordomsfrit, i stedet for at være bange for alt, hvad der hedder teknologi.

Det var jo også sådan indtil for ikke så mange år siden, at en opvaskemaskine var noget frygtelig nymodens, og i dag er det noget, som vi betragter som ret almindeligt, og som frigør en masse ressourcer, faktisk også for nogle af vores hjemmehjælpere.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:44

teknologi giver, og at vi også tør og måske ikke sådan bare automatisk tænker: Puha, nej, det er noget elektronisk, det er sikkert farligt. For der findes så mange smarte løsninger, lige fra noget, som måske ikke er så fedt at tale om, nemlig elektroniske toiletbrætter, der gør, at man kan gå på toiletet uden at skulle have hjælp, til den nøglemodel, jeg talte om før, til en robotstøvsuger. Jeg tror bare, at vi skal lade være med at være så bange for det.

Kl. 16:44

Det er ikke ensbetydende med, at vi skal tvinge alle ældre til at købe robotstøvsugere. Det tror jeg ikke er modellen lige nu, men det er jo heller ikke det, som økonomi- og indenrigsministeren foreslår. Det, hun siger, er, at vi også bliver nødt til at se på det her, og det tror jeg er meget rigtigt.

Kl. 16:47

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg snakker ikke om ottearmede monstre eller om andre situationer. Jeg laver ikke drama ud af det her. Jeg prøver at spørge, hvad man forestiller sig hos Socialdemokraterne vil være en løsning her. Jeg fik så at vide, at man altså ønsker at fjerne det frie valg, fordi man ønsker at styre det andetsteds fra, for det blev ikke garanteret, at det frie valg vil bestå. Og tak, nu er det klart, det er helt tydeligt, og jeg har forstået linjen.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Karin Nødgaard.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:44

Karin Nødgaard (DF):

Jamen så har vi i hvert fald hørt det, økonomi- og indenrigsministeren har været fremme med, meget forskelligt, for jeg mener faktisk, at hun sagde direkte, at hvis ikke det var lovligt, så skulle det være lovligt, og hun ville sørge for det, og at hvis ikke de ældre ville anskaffe sig en robotstøvsuger for egen regning, jamen så fik de ikke støvsuget. Så jeg mener nu nok, at hun var meget klar i mælet, hvad hun jo også plejer at være.

Men derudover vil jeg gerne kommentere alle de der ting i forbindelse med velfærdsteknologi. Jamen det er jo fint nok, at der er nogle ting, der kan bruges. Noget kan bruges som et supplement, og det vil jeg heller ikke afvise at robotstøvsugeren kan. Men nu ved vi jo, at man rundtomkring i kommunerne måske har en tendens til så at sige: Jamen så sparer vi lidt der.

Jeg frygter – og det kunne jeg godt tænke mig at høre om ordføreren ikke også ville frygte – at i og med at man indfører en masse ting, som kan erstatte de menneskelige hænder, så mister vi faktisk også det med, at der kommer et levende menneske ud i hjemmet. Og man må ærligt indrømme, at en robotstøvsuger jo ikke helt kan føle, om den ældre nu har feber i dag, har det skidt, har brug for en varm hånd at holde i eller en at snakke med.

Derfor vil det her lige pludselig kunne tage overhånd. Sådan noget må kun være et supplement. Det må aldrig være noget, som skal erstatte de menneskelige hænder.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:45

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg synes, at der er blevet sagt mange interessante ting, og jeg anerkender også, at når man er i en regering, består den somme tider af flere partier, og det gør den jo også for tiden. Derfor synes jeg egentlig også, at det kunne være interessant nu at høre fru Maja Panduro komme lidt ind på hele det her spørgsmål om de udmeldinger, der har været fra økonomi- og indenrigsministerens side. Er det egentlig noget, som Socialdemokraterne bakker op sådan helhjertet? For det er jo således, at økonomi- og indenrigsministeren den 1. februar var ude at sige, at det skal være lovligt for landets kommuner at give afslag på støvsugning i hjemmet, med henvisning til at borgen kan anskaffe sig en robotstøvsuger og klare alle nullermændene selv. Det er jo meget kontant, må man sige. Og hvis ikke det var lovligt, ville ministeren så gøre det lovligt.

Jeg synes jo, at det er meget bombastisk at melde sådan noget ud, og når man sådan generelt tænker på Socialdemokraternes holdning på det her område, også omkring brugerbetaling, så må det da egentlig skurre fælt i en socialdemokrats øre, og det vil jeg egentlig gerne lige høre ordføreren komme med en kommentar til.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Maja Panduro (S):

Nu er det jo helt rigtigt, som fru Karin Nødgaard også selv siger, at det ikke er sådan, at økonomi- og indenrigsministeren er kommet med et forslag, og hun er slet ikke kommet med et forslag om, at man skal tvinge robotstøvsugere ned i halsen på nogle ældre, som jeg tror der var nogle der sagde. Jeg er enig med ministeren i, at det er vigtigt, at vi diskuterer de nye løsninger og muligheder, som ny

Maja Panduro (S):

Jeg har det faktisk sådan, at jeg tror, at det, vi kan bruge den nye teknologi til, netop er det modsatte. Det er netop, for at man kan bruge de menneskelige hænder til f.eks. at mærke på panden og til at yde en menneskelig omsorg frem for at skulle holde om sådan et støvsugerrør. Lad os da lade de maskiner, der kan den slags, om det, og så lad os bruge de, man må desværre også sige knappe menneskelige ressourcer, vi har, på det, der er vigtigt, og det er da ikke at holde om en støvsuger.

Jeg er ikke så bekymret for, om den ældre skal være overladt alene til sig selv for evigt med sådan en robotstøvsuger, som så erstatter hjemmeplejen, for robotstøvsugeren kan jo netop ikke alting. Den kan ikke engang altid støvsuge lige ordentligt i hjørnerne, den kan heller ikke hoppe op i sofaen, og den kan overhovedet ikke erstatte den menneskelige pleje. Men det, den kan, er, at den måske kan frigøre ressourcer til den menneskelige pleje. Og så vil jeg altså hellere lade den gøre det, end at jeg vil holde fast i, at det skal være et men-

neske, der har fat i den ene ende af en støvsuger, altså hvis jeg kunne bruge det menneske til bedre ting og det menneskes varme hænder til nogle bedre ting.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:50

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Jeg undrede mig lige først over, at ordføreren startede med at tale om, at det var sjovt. Det her er jo en alvorlig debat, og jeg synes, den skal tages alvorligt.

Med hensyn til at frigøre hænder, mener ordføreren så, at det er det, der vil ske ude i kommunerne, nemlig at man får en robotstøvsuger ind? Tror ordføreren ikke, at der vil ske det, at kommunerne måske ser, at de her får nogle ekstra midler, og måske bliver de ikke brugt til de her hænder, fordi midlerne skal udfylde nogle tomme huller? Måske mangler der nogle midler andre steder, og så putter man midlerne derhen i stedet for at bruge dem på de ældre. Vi kunne jo være bange for i Dansk Folkeparti, at det er det, der sker, i stedet for at man anvender flere ressourcer på de ældre. Vil ordføreren redegøre for, om hun mener, det er det, der sker?

Kl. 16:51

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:51

Maja Panduro (S):

Jeg er enig med fru Karina Adsbøl i, at der er mange tomme huller ude i kommunerne efter den økonomiske politik, der har været ført i 10 år, og som Dansk Folkeparti hvert eneste år i finansloven har stemt for. Det er desværre virkeligheden og konsekvensen.

Desværre er det jo ikke sådan, at vi har et pengetræ stående et sted, som vi kan bruge til at fylde de huller med, og derfor er vi nødt til at tænke kreativt, også i ældreplejen. Derfor vil jeg bare hellere kunne spare nogle hænder, så de i stedet for at skulle støvsuge kan bruges til pleje af de plejekrævende ældre.

Jeg har egentlig svært ved at se, hvordan man kan opfatte det som en forringelse. Det er da til enhver tid bedre, som jeg sagde før, at de her varme hænder faktisk kan bruges til plejen, frem for at de skal holde om et klamt, koldt støvsugerrør.

Jeg tror bare, at vi skal holde op med at have den der automatpilottet om, at det er farligt og teknisk. Det kan også nogle gange være smart. Det er ikke ensbetydende med, at det skal erstattes alting, men jeg tror faktisk, at lige præcis nogle af de her teknologiske løsninger kan øge selvbestemmelsen for den ældre, kan øge følelsen af, at det er en selv, der bestemmer, hvornår der skal støvsuges. Når det er tilfældet, tænder man på knappen der. Man kan selv gå på toiletet uden at skulle have en plejer med derud. Alle sådanne ting virker måske relativt små, men de betyder enormt meget for ens følelse af netop at være i sit eget liv.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:53

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan forstå på ordføreren, at hun mener, at der sker det, at ressourcerne bliver tilført de ældre. Og ordføreren mener ikke, at kommunerne kunne putte pengene i andre kasser i stedet for at bruge dem på de ældre. Men der er jo også andre ting i det her end omsorg og pleje. Altså, ordføreren mener, at mange ældre gerne vil gå på to-

ilettet selv. Det er der sikkert rigtig mange der gerne vil, men der er også rigtig mange, der er bange for at gå på toiletet selv, hvis de har været udsat for et fald eller har fået et lårbensbrud eller andet. Det skal man jo også tage højde for.

Noget andet er, at ordføreren i sit oplæg siger, at vi skal af med unødvendig kontrol. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvad er unødvendig kontrol? Der bliver jo ført medicinskema, der bliver ført andre former for tilsyn. Der skal vel være noget tilsyn med forskellige ting, også med hensyn til ældres økonomi, hvor man har hørt om sager, hvor der er personer, der har tømt de ældres bankkonti og andet. Hvad er unødvendig kontrol, for det vigtigste er vel, at vi sikrer de her ældre på bedst mulig vis? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren om.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:54

Maja Panduro (S):

Først skal jeg måske lige korrigere: Hvis ordføreren har hørt mig sige, at jeg mener, at der ikke er nogen som helst risiko for, at kommunerne kunne bruge pengene på at fylde et hul og sådan noget, var det i hvert fald ikke det, jeg mente. Det er der altid risiko for. Det kan man sige er faldgruben ved kommunalt selvstyre. Det er kommunerne, der bestemmer.

Heldigvis er det ikke sådan, at kommunalbestyrelsesmedlemmer per definition er dårlige mennesker. Tværtimod ved jeg fra min egen fortid i kommunalpolitik og fra de heldigvis mange kommunalbestyrelsesmedlemmer, jeg kender, at de fleste af dem er virkelig, virkelig optagede af vores ældres vilkår og faktisk gerne vil gøre det rigtig godt for de ældre.

For at svare på det sidste spørgsmål vil jeg sige, at en af måderne, vi måske kunne bruge til at hjælpe dem til det, uden at det nødvendigvis skulle koste flere penge, er at fjerne noget af det regeltyranni, som er blevet indført de sidste 10 år. Og jeg siger ikke, at vi i mit eget parti nødvendigvis altid har været lige gode. Vi skal bruge vores begrænsede menneskelige ressourcer på det, som er det vigtige, og på plejen. Når vi i dag ser, at vi har social- og sundhedsmedarbejdere, som bruger over halvdelen af deres arbejdstid på at sidde og udfylde papirer, gør vi jo noget forkert.

Jeg tror, at vi fra alle partiers side har talt meget om i lang tid, at vi da må kunne komme af med noget af det papirbøvl og det bureaukrati, men der er ikke sket så voldsomt meget under den seneste regering. Her har jeg en ambition om, at vi vil kunne gøre det bedre, og jeg håber da, at Dansk Folkeparti også har lyst til at deltage i det, og at jeg ikke hørte ordføreren sige, at alle de regler og alt det bureaukrati, der er i dag, skal bevares, som de er.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:56

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Tidligere talte ministeren om – og ordføreren har også nævnt det – at vi skal have drejet ældrepolitikken, at vi skal have en ny retning på ældrepolitikken. Der er også meget snak om alle de grupper, der kan selv. I Dansk Folkeparti er vi selvfølgelig enige i, at det jo er glimrende med dem, der kan selv eller ved hjælp af noget teknologi kan få hjælp til at klare sig selv længere.

Men jeg vil gerne prøve at sætte fokus på den svageste gruppe, dem, der er på plejehjemmene. I den rapport, der kom her i sidste uge, slås der bl.a. på, at noget af det, der er vigtigt, er, at der laves mad lokalt, for at man får oplevelsen af duften, så man får lyst til at

spise. Samtidig kan jeg så høre, at ordføreren taler om, at vi skal udnytte teknologien. Det, der sker i praksis i mange kommuner i dag, er jo, at man går ud ad den vej, hvor man faktisk afskaffer madproduktionen. Man får kølemad eller frostmad, og jeg kan godt høre på det her, at det næste er, at man så får sådan en portion ud, og så får man en spiserobot, der også sørger for at tage det ud af køleskabet og putte det i munden på de ældre.

Derfor vil jeg egentlig gerne høre holdningen til det, og hvad det er for en retning, vi skal gå i med det her. Skal vi gå videre ad den vej, hvor vi bruger velfærdsteknologien til at sørge for at fodre de gamle af – så får de heller ikke lyst til at spise så meget, og så holder de nok heller ikke så længe – eller skal vi gå ad den vej, som rapporten anbefaler, og sikre, at der faktisk bliver produceret mad ude på plejehjemmene, sådan at man stimulerer lysten til at spise og dermed også får mere velfærd, kan man sige, for de gamle på plejehjemmene? Hvad for en retning mener ordføreren at vi skal gå i?

Kl. 16:57

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:58

Maja Panduro (S):

Jeg synes, det er ærgerligt, når vi får tegnet sådan et billede af, at der på den ene side er de her meget idylliske, hyggelige gamle plejehjem, hvor der står sådan en madmor – hun er sikkert lidt kraftig og har sådan et stort forklæde på – og rører i gryderne ude i køkkenet, der dufter dejligt af sovs i hele huset, og på den anden side har vi så de her frygtelige robotdæjve, der kommer væltende ind over de ældre og vil gøre det hele så frygteligt.

Det, vi skal bruge den ny teknologi til, er jo netop at gøre det muligt så at bruge vores varme hænder på det, der er rigtigt – at vi nogle gange kan bruge den på at gøre den ældre mere selvhjulpne, og at vi nogle gange kan bruge den på at frigøre nogle hænder, nogle ressourcer til plejen. Jeg har ikke noget ønske om at diktere kommunerne, hvordan de skal forvalte deres kommunale selvbestemmelse, og sådan noget som madlavning er jo et område, der ligger under kommunalfuldmagten.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 16:59

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er med på, at det godt kan være, at ordføreren ikke vil diktere kommunerne, hvad de skal gøre, men jeg vil gerne høre ordførerens holdning til den vej, man går nu, altså med at bruge teknologien. Der bliver også sagt, at vi skal bruge de frigjorte hænder til at skabe mere omsorg. Så vil jeg egentlig bare gerne høre, om det her er et af de områder, hvor vi skal bruge hænderne til at skabe mere omsorg i forhold til madproduktionen derude? Eller er det et af de områder, hvor man siger: Der skal vi spare nogle hænder? Og så ved jeg ikke lige, hvor vi skal bruge dem henne, men det kan vi jo så vende tilbage til.

Er et af de områder, hvor vi skal bruge flere hænder til at skabe noget omsorg, madområdet?

Kl. 17:00

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:00

Maja Panduro (S):

Jeg er ikke helt sikker på, jeg forstår spørgsmålet, men det er måske, fordi jeg ikke enig i den der grundlæggende præmis om, at der fin-

des to veje: Den ene vej er sådan noget hyggeligt noget, hvor vi selv laver sovsen og husker at putte smør i, og den anden vej er alle de frygtelige robotmaskiner. Det er jeg bare ikke enig i.

Jeg anerkender til fulde, at mad er en meget vigtig del også af ældreplejen – det er den af vores alle sammens liv, tror jeg – men særlig hvis det f.eks. er en småtspisende ældre, er det meget vigtigt, at vi også har fokus på det. Det tror jeg faktisk også at man har i mange kommuner, og jeg har noteret mig, at det også er noget af det, Ældrekommissionen har været optaget af. Men det er ikke ensbetydende med, at jeg vil diktere, at der skal serveres brun sovs i alle landets 98 kommuner. Til gengæld glæder jeg mig over og tror og ved, at det også et område, som der er fokus på i vores kommuner. Og det skal der være.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Så er det hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:01

René Christensen (DF):

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at man snakker om at frigøre ressourcer. Ordføreren siger endda, at man har erfaring fra kommunerne. Så ved man jo også, hvad der sker ude i kommunerne. Jeg husker, hvordan der før valget blev talt om, at nu skulle kommunerne virkelig få en bedre økonomi. Hvad er der sket? Kommunerne bliver holdt i et jerngreb derude, og hvad er det, der bliver gjort? Når man kigger på ældreområdet – og nu har jeg bare taget en tilfældig kommune på lidt over 50.000 indbyggere – kan man spørge, hvor meget der bruges på ældreområdet. Her har kommunen udgifter på knap 600 mio. kr. Af de her knap 600 mio. kr. er bare lønudgiften 440 mio. kr. Hvad er så den største udgift? Det er lønudgiften. Tror ordføreren virkelig på, at personalet bliver ved med at være der, når man indfører de her robotstøvsugere og alt muligt andet?

Samtidig er der en udligningsreform, som jo ikke fungerer i forhold til kommunerne. De kommuner, som har et fald i antallet af borgere, har en stigning i antallet af ældre borgere i kommunen, og det kan jo være positivt nok, men der kommer ikke midler til dem. Tror ordføreren virkelig på, at man ude i alle 98 kommuner siger: Hvor er det godt, at vi nu får de her robotstøvsugere indført, for så kan vi få frigjort nogle hænder og komme ud og lave nogle spændende ting med de ældre? Tro mig, det kommer ikke til at ske. Kommunerne kommer til at skære ned på de her medarbejdere lige med det samme. Lønsummen er den største udgift, der er på ældreområdet, og selvfølgelig vil de gå ind og skære på det. Det er utopi at tro andet.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:02

Maja Panduro (S):

Det er rigtigt, at lønsummen er den største udgift på ældreområdet. Det tror jeg godt vi kan regne med den kommer til at være i rigtig mange år fremover, uanset hvad vi måtte finde på af smarte teknologiske løsninger. Sådan tror jeg også det skal være. Men når vi netop ved, at der kommer flere ældre, at der også kommer flere plejekrævende ældre, og at vi kommer til at mangle hænder i ældresektoren, så er det da nu, vi skal tænke over, om vi så f.eks. kan supplere SOSU-assistenten og SOSU-hjælperen med en robotstøvsuger, som kan løse nogle af de opgaver, som han eller hun har svært ved at nå.

Jeg synes bare, det er så utrolig flot, at spørgeren, som i 10 år stemte for finanslov efter finanslov, nu står og begræder, at kommunerne bliver holdt i et jerngreb og er økonomisk pressede. Jeg synes

lige, man skal huske på, hvem det er, der har lavet finanslove gennem de sidste 10 år.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. René Christensen.

Kl. 17:03

René Christensen (DF):

Jamen det handler jo om, hvem der har magten nu og har muligheden for at lave om på det. Jeg har endnu ikke set nogen konkrete forslag om, at man vil lave om på det. Men det ville da glæde os, hvis man vil lave en ny kommunal udligningsreform. Det hilser vi meget velkommen i Dansk Folkeparti, skal jeg hilse og sige. Det gør vi endda rigtig meget.

Så vil jeg sige, at vi ikke har siddet på hænderne, heller ikke under den tidligere regering. Der er kun en afsender på ældrechecken, som giver de ældre nogle muligheder i forhold til deres økonomi. Men det irriterer mig voldsomt, når ordføreren med et smil på læben kan stå og sige, at det her er et supplement. Det her skyldes jo, at man har valgt at prioritere anderledes. Man har hævet ulandsbistanden, man har fjernet fattigdomsydelserne, man har brugt pengene på alt muligt andet, og så kan de ældre få en robotstøvsuger, så kommunerne på den måde kan få deres økonomi til at hænge sammen. Kald det nu det, det er. Økonomiministeren går jo også ud og siger, at nu skal de bare have den robotstøvsuger. Hvorfor er det, hun siger det? Hun ved jo godt, at hun ikke har givet kommunerne nogen ordentlige økonomiske forhold, så nu er hun nødt til at give dem nogle redskaber, så de kan få økonomi i tingene. De skal have fyret nogle medarbejdere, ellers kan det ikke køre rundt. Sig det nu, som det er. Det er et spareforslag. Det her er ikke noget med, at der skal være flere varme hænder, der skal være færre varme hænder.

Kl. 17:03

Kl. 17:04

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:04

Maja Panduro (S):

Nu er der for det første ikke noget forslag, men hvis der havde været et, ville det ikke være et spareforslag. Det handler om at finde ud af, hvordan vi overhovedet får vores ældrepleje til at fungere i en fremtid, hvor der bliver flere ældre og færre hænder. Det er Dansk Folkeparti også nødt til at forholde sig til, og Dansk Folkeparti er saftsuseme også nødt til at forholde sig til den økonomiske politik, som man de sidste 10 år har bakket op om. Ja, man har lavet en ældrecheck. Det hjælper bare ikke de ældre mennesker på alt for mange plejehjem, som vi har hørt om, hvor de har måttet ligge med ble på, ikke fordi det nødvendigvis var påkrævet, men fordi der ikke var ressourcer til at kunne hjælpe dem på toilettet. Nogle af dem er blevet låst inde om natten, fordi der ikke var ressourcer nok på plejehjemmene.

Det har vi en ambition om at gøre bedre. Men Dansk Folkeparti og den regering, som de har støttet de sidste 10 år, har tømt kassen. Der er ingen penge, og derfor er vi nødt til at tænke kreativt. En af de måder, vi prøver at gøre det på, er ved at sige, at vi måske godt på nogle opgaver kunne bruge velfærdsteknologien smartere, så vi kan bruge de varme hænder på rent faktisk at give pleje.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for skideballen til Dansk Folkeparti, så vi lige fik genopfrisket de historiske fakta i jernindustrien, når vi taler om kommunernes økonomi.

Jeg hæftede mig ved og var glad for ordførerens klare udmelding om, at al den her velfærdsteknologi skal bruges til at frigøre ressourcer til bedre omsorg og pleje. Spørgsmålet er, hvordan vi gør det, og der mener jeg at vi har et fælles problem her i Folketinget. Der er ikke nogen, der bare kan vaske deres hænder og sige, at det skal regeringen bare klare, eller at vi kan diktere, hvad kommunerne skal gøre. Det kan vi jo ikke sådan bare lige.

Men der er måske et redskab, vi kan bruge, og det er jo, at vi snart skal have nogle forhandlinger med Kommunernes Landsforening. Man kan jo sige, at Folketinget trods alt har fat i den lange ende, for det er jo herfra pengene skal flyde, og man kunne godt bruge sådan en forhandling til at stille nogle betingelser, f.eks. – jeg siger f.eks. – i form af nogle minimumskrav til ældreplejen. Vi skal ikke lægge os helt fast nu. Det er bare et eksempel, og det, jeg gerne vil høre, er sådan set, om ordføreren er villig til at prøve at være lidt kreativ og tænke i den retning, så vi ad den vej kan få lidt hånd i hanke med, at det ikke bare bliver brugt til besparelser.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Maja Panduro (S):

Jeg vil sige, at tanken om at lave minimumskrav jo ikke er fremmed hverken for mig eller Socialdemokraterne, men i en situation, hvor landets økonomi er, som den er, og hvor vi desværre, for det ville jeg søreme gerne, ikke kommer til at kunne give kommunerne væsentligt flere penge mellem hænderne, end de har nu, vil jeg også være forsigtig med at pålægge dem flere opgaver og større opgaver. Det er ikke ensbetydende med, at det så er et frikort til, at man fra kommunerne må behandle landets ældre, præcis som det passer dem. Det er der jo heldigvis regler for allerede i dag.

Jeg synes, at vores ældrepleje er noget, som vi hele tiden skal udvikle i kommunerne, herfra og mest af alt i et samarbejde, og det skal vi selvfølgelig drøfte med kommunerne, men når jeg ikke har mulighed for at sende penge med, vil jeg nok være tilbageholdende. Jeg synes, at vi i de seneste 10 år har set så rigeligt af, at man detailregulerer kommunerne, og at man laver sådan et puljestyre. Jeg har været kommunalbestyrelsesmedlem, og det var ikke altid lige sjovt, vil jeg sige, og det var ikke altid, man følte, at man selv havde lige stor bestemmelse over, hvad det var, man sad og rykkede rundt på. Jeg er en ret stor fan af det kommunale selvstyre og tror, at det meget langt hen ad vejen er de lokale politikere, som bedst ved, hvordan man løser opgaverne i deres lokalområde.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Finn Sørensen.

Kl. 17:08

Finn Sørensen (EL):

Nu talte jeg i den her sammenhæng ikke lige om at pålægge kommunerne flere opgaver, selv om jeg måske nok kunne finde på nogle og også kan finde finansiering. Det, jeg talte om, var, at vi jo er enige om det synspunkt, at hvis man indfører velfærdsteknologi, skal det ikke være et led i en spareøvelse. Den tid, hvor de hænder frigøres fra støvsugeren, skal bruges til at lægge på panden og alt det der. Så er det bare, at vi diskuterer i dag, hvordan vi sikrer, at det rent fak-

tisk er det, der sker, og der har vi jo en fælles bekymring, som alle har givet udtryk for, nemlig at det har vi ikke sådan en sikkerhed for. Så er det bare, at jeg siger: Jo, det kunne vi måske godt få, hvis vi inddrog sådan nogle ting i forhandlingerne med Kommunernes Landsforening om, hvordan de skal administrere de rigtig mange penge, de får.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:09

Maja Panduro (S):

Men jeg er altid – og det synes jeg at vi alle sammen skal være – bekymret for, om vores ældre medborgere får den pleje, de skal have. Det er bare ikke ensbetydende med, at jeg har lyst til at detailstyre alle kommunerne. Jeg tror faktisk grundlæggende på, at vores kommunalpolitikere også rigtig gerne vil løfte den her opgave på allerbedste vis, og derfor vil jeg være tilbageholdende med at sætte for voldsomme skodder ned og diktere dem en hel masse nyt, også fordi vi vel så må spørge os selv: Hvis vi vil gøre det på det her område, skulle vi så ikke også gøre det på alle mulige andre områder? Det kunne man sagtens føle sig fristet til. Det gør jeg helt ærligt ganske tit, men jeg synes faktisk, at vores kommunale selvstyre har en rigtig stor værdi. Det er ikke ensbetydende med, at jeg synes, at vi aldrig nogen sinde kan regulere kommunerne. Jeg synes bare, at vi skal tænke os virkelig grundigt om hver eneste gang, vi gør det, og særligt, hvis vi ikke har tænkt os at sende penge med.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:10

Liselott Blixt (DF):

Jeg bliver lidt ked af det, når jeg hører debatten. Jeg synes, den kører i forskellige spor, og den kommer ikke til at dreje sig om det, som vi gerne ville have den skulle dreje sig om, nemlig de ældre og de varme hænder. Jeg synes, at ordføreren kører det meget over på, at vi i Dansk Folkeparti skulle være bange for den nye teknologi. Jeg er også kommunalt bestyrelsesmedlem og har siddet 10 år i et socialudvalg. Jeg har været i Odense og se alle de nye teknologiske hjælpemidler, som vi kan tilbyde de ældre, og vi har også selv indført nogle af de ting i vores kommune.

Men når vi har en debat, drejer det sig hurtigt om, at man skal vælge det ene fremfor det andet. Det er ikke det, vi i Dansk Folkeparti ønsker. Vi ønsker netop, at man tilgodeser de mennesker, som har brug for varme hænder og empati og omsorg. Det kunne jeg godt tænke mig at have hørt lidt mere om her. Det eneste, det kommer til at dreje sig om, er netop de her teknologiske hjælpemidler, som ordføreren taler så varmt for, og som vi bare skal have indført, men man glemmer at finde ud af, hvem det er, der kommer og hjælper den ældre. En støvsuger skal jo tømmes en gang imellem og have nye batterier. Den gør ikke rent i hjørnerne. Der er et toilet, som skal rengøres. Jeg synes, det ville være en god idé, hvis alle politikere fik en støvsuger med hjem, og så kunne man se, hvor lang tid der skulle gå, uden at der skulle gøres rent. Er det noget, ordføreren ville være indstillet på?

Kl. 17:11

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Maja Panduro (S):

Ja, det vil jeg da smaddergerne. Men jeg synes ikke, at spørgeren kan have hørt ret meget af debatten, hvis man vil klandre mig for at have for meget fokus på teknologi, fordi det jo sådan set bare er et udtryk for, at jeg svarer på de spørgsmål, jeg bliver stillet. I min ordførertale valgte jeg i virkeligheden et helt andet fokus, nemlig netop at tale om menneskesynet, tale om, hvordan vi skal huske, at de ældre stadig væk er en ressource, stadig væk skal have mulighed for medbestemmelse og for at kunne være selvhjulpne og kunne leve en værdig alderdom, men selvfølgelig også en tryk alderdom. Så er det bare, jeg svarer, når jeg bliver spurgt om al den her nye farlige teknologi, at jeg mener, at den nogle gange kan være et hjælpemiddel til at opnå det.

Jeg er da glad for at høre, at Dansk Folkeparti har et medlem, som rent faktisk ved det her, fordi hun har prøvet det i sin egen kommune. Det synes jeg da er dejligt at høre, for det synes jeg ikke lige var det, som de andre spørgsmål emmede af. Men det synes jeg er glædeligt, for jeg tror egentlig, at debatten og vores ældrepleje ville have stor gavn af, at vi alle sammen satte os ned og talte om, hvad vi kan bruge teknologien til, men også om, hvad vi ikke kan bruge den til. For jeg sagde netop – det var måske, fru Liselott Blixt kom – at sådan en robotstøvsuger jo ikke kan hoppe op i sofaen og ordne den, og den kan ikke ramme hjørnerne, og den kan især ikke sørge for plejen, og den er ikke en varm hånd. Men jeg vil stadig hellere bruge de varme hænder til netop at mærke efter feber på en pande og til pleje, end jeg vil bruge dem på at holde om røret på en almindelig støvsuger, når nu vi har muligheden for at bruge sådan en robotstøvsuger i stedet for.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Liselott Blixt.

Kl. 17:13

Liselott Blixt (DF):

Ordføreren nævnte også de 10 hårde år, hvor Dansk Folkeparti har støttet nogle finanslove, og at der ikke skete noget. Det kunne jo have været, hvis Socialdemokraterne på det tidspunkt havde været med og været aktive i det arbejde, der blev gjort, at der kunne være gjort noget. Vi har faktisk været nogle af dem, der har sat penge af til kommunerne, men dem ser man socialdemokrater ude i kommunerne bruge til alle mulige andre ting. Der er heldigvis nogle af Dansk Folkepartis medlemmer ude i kommunerne, der har sørget for at mærke de her penge, der er kommet herindefra, til de rigtige formål, fordi der er kommuner, der bruger dem til alt muligt andet.

Nu kan vi igen se udeomkring i kommunerne, at socialdemokrater, SF'ere og andre går ud og sparer på ældreområdet, mens vi mange gange sidder og siger, at vi ikke kan gå med til at spare mere på ældreområdet. Vi ser gerne, at der bliver lavet varm mad, og jeg synes, at det er synd, at man står på talerstolen og latterliggør en økonomi, der står og laver mad til de ældre. Var det ikke en af de ting, der ville være god for de ældre, at maden blev lavet der, hvor de ældre er? Nogle af de ting, vi har arbejdet for, både herindefra og kommunalt, er, at madpriserne skulle ned, og at det skulle være ordentlig mad, samtidig med at vi har givet penge, sådan at kommunerne kunne bruge dem på de ældre. Desværre blev de bare ikke brugt på de ældre, men på alle mulige andre ting. Der synes jeg da, at det er lidt synd, at man så ikke begynder at tale om, hvordan man herindefra vil sikre, at kommunerne bruger de rigtige redskaber, så de ældre kan få det, som gør en værdig alderdom, det, at de får den gode kost, det, at de får den gode omsorg, når de har brug for det.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:15

synspunkt også ses i sammenhæng med resten af vores socialområde, og derfor mener Det Radikale Venstre også, at det er helt naturligt, at ældreområdet indgår i regeringens kommende arbejde med en samlet socialreform, hvor vi finder de langsigtede løsninger og de løsninger, som også er menneskeligt og økonomisk ansvarlige.

Kl. 17:15

Derfor bakker Det Radikale Venstre op om det forslag til vedtagelse, som blev fremsat af den socialdemokratiske ordfører, fru Maja Panduro. Tak for ordet.

Kl. 17:19

Maja Panduro (S):

Det er jo sådan set det, vi prøver på.

Så vil jeg sige, at jeg ikke havde noget ønske om at nedgøre nogen økonomaer, og jeg er virkelig ked af det, hvis det kom til at lyde sådan. Det, jeg prøvede på, var egentlig at illustrere, hvor fortegnet et billede jeg synes det er, når man på den ene side skulle have sådan en eller anden romantiseret idé med brun sovs og den slags og på den anden side den her monstermaskinpark, som kommer og æder os alle sammen. Det synes jeg er forkert, og jeg kan forstå, at spørgeren rent faktisk også har set, at sådan behøver det ikke at være med teknologiske hjælpemidler.

Så synes jeg, at spørgeren lige skal tage og blive enig med sin egen partikollega, hr. René Christensen, om, hvordan den økonomiske situation er i kommunerne, fordi det er en lille smule paradoksalt på den ene side nu at høre spørgeren sige, at de har sat penge af til kommunerne de sidste 10 år, og på den anden side høre hr. René Christensen, som før sagde, at kommunerne er lagt i spændetrøjer og skruetvinger, og at det hele er en ren elendighed. Begge dele kan jo ikke være helt rigtige samtidig.

Jeg synes, at man fra Dansk Folkepartis side må vedkende sig sit ansvar for de finanslove, som man har stemt for de sidste 10 år. Man klandrer os for at prioritere i pengene. Man klandrer os for at have prioriteret at afskaffe fattigdomsydelserne. De penge, vi har brugt på at afskaffe fattigdomsydelserne, er en lillebitte dråbe i forhold til de millioner og atter millioner og milliarder, som man har hældt ud på skattelettelser til de rigeste mennesker i det her land med Dansk Folkepartis stemmer de sidste 10 år.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Liv Holm Andersen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ligesom Dansk Folkepartis ordfører heller ikke lide ordet ældrebyrde, fordi vi ikke anser mennesker – heller ikke mennesker, der har brug for hjælp – som en byrde, og desuden mener vi ikke, at ældre pr. definition er svage samfundsborgere. Derfor ønsker vi også en politik, hvor man ser ældre, ligesom man ser alle andre mennesker, uden at gøre dem hverken mere eller mindre stakkels, end de er.

Mange ældre kan fortsat bidrage til samfundet, endnu flere ældre kan i høj eller i nogen grad klare sig selv, og en tredje gruppe har altså brug for en hånd eller to. Der skal jo være plads til det hele inden for en ældrepolitik, der er sammenhængende, men også differentieret. Derfor vil jeg også gerne ligesom min socialdemokratiske kollega sige tak til Dansk Folkeparti, fordi de rejser det her spørgsmål, for så kan vi netop komme til at debattere det, som bliver vigtigt i den kommende tid, nemlig at få prioriteret vores midler, så vi gør det, der virker, og så vi hjælper dem, der har mest brug for hjælp, først, og så vi også får gjort tingene smartere og med fokus på netop effektivisering, men så sandelig også på kvalitet. For jeg mener nemlig ikke, at de to ting er hinandens modsætninger. Det gælder sådan set for alle områder og derfor også for ældreområdet. Velfærdsteknologi, afbureaukratisering, en tillidsreform og altså også hardcore prioriteringer er midler til at nå det her mål om en sammenhængende ældrepolitik. Derfor skal ældrepolitikken fra Det Radikale Venstres

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 17:19

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når man læser Ældrekommissionens anbefalinger, kan man se, at ret mange af anbefalingerne handler om respekten for den ældre borgers eget valg, og man får en tydeliggørelse af, hvad Ældrekommissionen prioriterer.

Hvad prioriterer Radikale Venstre? Det kunne jeg godt tænke mig at høre. Jeg vil gerne høre: Er Radikale Venstre enig i, at borgers eget valg er det væsentlige?

Kl. 17:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 17:20

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Naturligvis vil Det Radikale Venstre gerne have, at så mange borgere i det her samfund som muligt får så meget valgfrihed som muligt. Vi er også bare nødt til at sikre, at vi har en politik, som ikke blot er sammenhængende på ældreområdet, men også på socialområdet. Derfor er det ikke nødvendigvis sikkert, at vi kan tilgodesee alle ting, og vi er nødt til også at indtænke løsninger, som er smarte.

Men naturligvis er vi ligesom alle andre partier i dette rum opsatte på at skabe en situation, hvor ældre mennesker bliver behandlet værdigt og har en stor udstrækning af frihed; det er klart.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 17:20

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg synes bare ikke helt, at jeg fik det entydige svar, som kunne berolige mig. For Socialdemokraternes ordfører forsøgte at forklare mig, at det frie valg består fuldstændig, og det synes jeg ikke jeg hører i svaret fra Radikale Venstre. Jeg tænker egentlig også, at det frie valg for borgeren om noget er noget af det mest liberale, man kan finde, og derfor undrer det mig jo såre, at jeg så skal konstatere, Radikale Venstre ikke løfter den fane højt.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Liv Holm Andersen (RV):

Så vil jeg gerne prøve at svinge lidt mere aktivt med fanen, for som jeg sagde, er det frie valg vigtigt for Det Radikale Venstre. Men vi er også bare nødt til at konstatere, at vi selvfølgelig som på alle andre politikområder har nogle rammer, som vi er nødt til at blive inden for, også når vi diskuterer frit valg, også når vi diskuterer ældrepolitik.

Kl. 17:21

Kl. 17:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 17:21

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det kan jo nok ikke komme helt bag på ordføreren, at jeg vil komme lidt ind på, hvad ordførerens partifælle har været ude med i starten af måneden. Selvfølgelig er det her så et eksempel på, hvordan man kan gøre tingene, og jeg tænker selvfølgelig på, at økonomi- og indenrigsministeren kom med den her udtalelse om, at hvis man ikke vil anskaffe sig en robotstøvsuger for egen regning, så får man bare ikke støvsuget. Jeg synes ikke helt, det harmonerer med det, som ordføreren siger i sin tale om, at vi skal tage vare på de ældre osv., for jeg synes jo sådan set ikke, det er at tage vare på de ældre. Skal det ikke være sådan, at den ældre selv kan beslutte, om vedkommende vil have sådan noget i sit hjem, i sin plejebolig, eller hvor man nu end befinder sig?

Jeg synes, det er lidt bekymrende, at man kan komme med en så bombastisk udmelding, og mener ordføreren ikke, at partifællen, som er ministeren, måske lige er gået en tand for langt?

Kl. 17:22

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jeg er ikke helt sikker på, hvad det er i min tale, som modsiger, at man bruger robotstøvsugning. Og som jeg også sagde i min tale, mener jeg ikke, at effektivisering er en modpol til kvalitet. Faktisk mener jeg, at vi med velfærdsteknologi som f.eks. en robotstøvsuger, og det kunne også være mange andre ting, kan højne kvaliteten, netop fordi, som min socialdemokratiske kollega også var inde på, at vi kan frigive nogle ressourcer til at tage bedre hånd om vores ældre. Og så er det her jo et eksempel på et sted, hvor der er nogle rammer, som definerer nogle ting, som på en eller anden måde sætter nogle begrænsninger på netop det frie valg, hvor en kommune har valgt at løse en opgave på en bestemt måde. Der synes jeg egentlig, at vi som folketingspolitikere også burde have tillid til vores kommunalpolitikere, som netop står ude i virkeligheden og ved, hvad for nogle ældrepolitiske og for den sags skyld øvrige socialpolitiske udfordringer, der er i deres kommune. Vi burde have tillid til, at de faktisk også kan løfte den her opgave.

Så vil jeg gerne henvise til det, som min socialdemokratiske kollega også henviste til, nemlig at der ikke er et forslag lige nu, og at et sådant forslag selvfølgelig ville skulle overvejes meget nøje – og at detaljerne i det selvfølgelig heller ikke er på plads endnu, eftersom der ikke er noget forslag. Men jeg synes bare, at tanken om, at vi gerne vil løse ældreområdet udfordringer med kreativitet, med velfærdsteknologi og i øvrigt med et åbent sind over for en tillidsreform, afbureaukratisering osv., er noget, som vi i hvert fald som parti hilser velkommen, og jeg er også glad for at høre, at der i regeringen er stemning for det.

Så vil jeg i øvrigt gerne påpege, at man jo også bliver bedt om at anskaffe en hel del andre ting i den hjemmehjælp, som kommunerne udbyder i dag. Altså, jeg har selv vikarieret i hjemmeplejen, og her bliver de ældre da bedt om at anskaffe alt muligt, helt ned til engangshandsker, hvis de gerne vil have gjort rent, og hvis de gerne vil have personlig pleje. Så jeg synes sådan set ikke, at man i forhold til en robotstøvsuger kan differentiere på den måde.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 17:24

Karin Nødgaard (DF):

Jamen nu skal man lige huske på, at hvis man skal have en effektiv robotstøvsuger, koster det noget mere, end engangshandsker gør – plus det, at man også skal skifte batteriet, og det koster også temmelig meget, når det skal skiftes. Men det er så en helt anden side af sagen.

Så vil jeg også bare gerne lige pointere, når man nu har hørt de forskellige udmeldinger, der er kommet fra regeringen, siden den tiltrådte, at økonomi- og indenrigsministerens stemme jo har en vis tyngde, og derfor kan man godt forvente, at der kommer noget i stil med det, hun meldte ud i starten af måneden.

For lige at komme ind på noget helt andet, vil jeg spørge: Anerkender De Radikales ordfører ikke, når vi nu også snakker økonomi, at det er Dansk Folkeparti, der har gjort en ihærdig indsats igennem mange år på hele ældreområdet? Vi var dem, der var hovedarkitekterne bag ældrechecken, vi har fået den forbedret gentagne gange, vi har været dem, der har stillet som krav, at der skulle tilføres kommunerne yderligere 300 mio. kr. Desværre har det så vist sig, at der er kommuner, som ikke har forstået at forvalte de her penge og bruge dem på ældreområdet, men har brugt dem til noget andet, og det er jo dybt beklageligt. Men kunne ordføreren ikke godt anerkende noget af den indsats, som Dansk Folkeparti faktisk har gjort de seneste mange år?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:26

Liv Holm Andersen (RV):

Jo, jeg vil meget gerne anerkende Dansk Folkepartis engagement på ældreområdet, og det synes jeg heller ikke der var noget i min tale som lagde op til at jeg ikke har lyst til. Og jeg synes også, at vi som Folketing selvfølgelig skal arbejde sammen om fremtidigt at sikre gode løsninger også på det her område. Så jo, jeg vil helt klart gerne kvittere for Dansk Folkepartis engagement inden for ældrepolitikken.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:26

Karina Adsbøl (DF):

Det er jo dejligt, at ordføreren anerkender Dansk Folkepartis gode arbejde.

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til det beslutningsforslag, Radikale Venstre er med til at fremsætte. Nu kunne den socialdemokratiske ordfører ikke lige definere, hvad unødigt kontrol er, så det kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren om: Hvad er unødigt kontrol? Der har jo været rigtig mange sager, også i hjemmeplejen i Københavns Kommune, hvor ældre mennesker ikke har fået den hjælp, de faktisk havde ret til. Er unødigt kontrol sådan noget som ernæringscreening? Er det sådan noget som at lave plejeplaner og handleplaner, eller hvad er unødigt kontrol?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 17:27

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Faktisk er fru Karina Adsbøl jo lidt inde på, hvad der kunne ligge i det her med unødigt kontrol. I forbindelse med den hjælp, man har ret til, vil jeg sige, at jeg selvfølgelig mener, at alle skal have den hjælp, som de skal bruge, men i virkelighedens verden, ude i hjemmeplejen, forholder det sig jo f.eks. sådan, at der sidder nogle og sætter minuttider på de enkelte ydelser: 5 minutter til socialt samvær, 10 minutter til toiletbesøg. Hvad nu, hvis det var sådan, at man kom en dag i hjemmeplejen og der var en ældre, der ikke havde behov for et toiletbesøg? Må man så uden at skrive i en bog eventuelt sætte sig ned og drikke kaffe i de 10 minutter i stedet for?

Altså, der bliver klart investeret tid i nogle ting, som ikke kommer de ældre til gode, og hvor der ikke bliver taget hensyn til, at der er nogle fagpersoner, som ved, hvad de laver, og som ved, hvilke hensyn der er at tage til et ældre menneske. Og på den måde mener jeg bare, at det, det her handler om, jo er at lytte til de mennesker, der er derude, både de mennesker, der sidder og laver plejeplaner, og som jo også er udmærkede fagpersoner, og de mennesker, som går derude og handler efter de her planer. Der er jeg bare nødt til at forholde mig til, at der rent faktisk er en stor gruppe blandt fagpersonalet, som mener, at der bliver investeret tid i ting, som ikke kommer de ældre direkte til gode, og det synes jeg da at vi som politikere, ikke bare herinde, men også lokalt, har et ansvar for at løfte, og vi har et ansvar for at komme en mere ideel situation nærmere.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:29

Karina Adsbøl (DF):

Det er jo derfor, jeg godt kunne tænke mig at spørge ordføreren om, hvad det så er for nogle ting, for nu snakker ordføreren om toiletbesøg, om det ikke skal stå der, eller hvordan og hvorledes. Jamen det kommer jo helt an på sammenhængen, for det kan være, den ældre har haft forstoppelse, og så kan det godt være, det er vigtigt at dokumentere, at den ældre ikke er kommet af med sin afføring. Altså, det kommer helt an på situationen, så derfor er tingene jo ikke sort-hvide.

Derfor: Hvad er det her med unødigt kontrol? Altså, hvad er det? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Det er da vigtigt, at man holder øje med, at borgeren får den rigtige medicin, og at der er de rigtige medicinskemaer, og at man måske indberetter, at borgeren ikke har haft besøg eller ikke er kommet af med afføringen i 7, 10, 14 dage, for at undgå en indlæggelse i forebyggelsesøjemed.

Derfor er jeg lidt interesseret i, hvad der er unødvendigt, for det er da vigtigt, at vi finder definitionen på, hvad der er nødvendigt, og hvad der er unødvendigt.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Liv Holm Andersen (RV):

Jamen det er jeg da helt enig med fru Karina Adsbøl i. Jeg er helt enig i, at vi selvfølgelig skal notere i et medicinskema, at vi selvfølgelig skal notere i et afføringsskema, at vi selvfølgelig skal notere alle de steder, hvor det giver mening. Men når jeg for, jeg ved ikke, sytten tusinde gang skriver i et skema, at alt er o.k. hos Ejnar i dag, så mener jeg faktisk, jeg har spildt 3 sekunder af min tid som hjemmehjælper, og det synes jeg er dumt. Så det er bare et eksempel på,

at man netop ikke behøver notere alt ned, at det netop afhænger af situationen, at man skal se det fra situation til situation. Og derfor mener jeg bare, at vi skal lytte til de ansatte, lytte til, hvad de mener der skal til, for at man frigiver mere tid. Det må fru Karina Adsbøl da være enig med mig i.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og den næste korte bemærkning er fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:31

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren for oplægget og også for den lille øvelse med at få præciseret, hvad man kan forstå ved unødigt kontrol. Det bliver jo en spændende øvelse for os alle sammen at gå lidt mere i dybden med, når vi forhåbentlig får vedtaget det papir, som vi er fælles om her, regeringen og Enhedslisten.

Det, jeg vil spørge om, er lidt mere principielt – ikke mere om robotstøvsugere, for jeg tror allerede nu, vi kan konstatere, hvad jeg synes er meget glædeligt, at hvis det er sådan, at der skal lovændringer til, for at man kan tvinge de ældre til at bruge sådan en, ja, så vil der ikke være noget flertal for det. Så vi behøver nok ikke snakke så meget lige om den robotstøvsuger.

Men det, der jo er vigtigt, er det helt principielle, nemlig om ordføreren er enig i, at det er frivillighedsprincippet, der skal råde, hvis man vil indføre velfærdsteknologi til erstatning for personlig omsorg og pleje og hjælp. Det synes jeg er det helt principielle spørgsmål, og jeg vil gerne høre, om ordføreren er enig i, at det selvfølgelig er frivilligheden, der skal råde der.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jeg er enig med hr. Finn Sørensen i, at det bliver spændende at gå i dybden i forhold til at få lavet noget afbureaukratisering på det her område, at få lavet en tillidsreform og komme den unødige kontrol til livs, og det synes jeg vi skal gøre i samarbejde med KL og kommunalpolitikkerne og fagpersonalet, som vi i Radikale Venstre og i regeringen har den største tillid til. Så vil jeg også gerne sige tak for, at jeg kan få et spørgsmål, der ikke handler om robotstøvsugere, for det synes jeg faktisk vi har talt rigeligt om i dag.

Men den store principielle diskussion af, om det skal være ad frivillighedens vej, at velfærdsteknologi indføres, synes jeg er meget interessant. Jeg mener, at frivillighedsprincippet er en god ting, og at frivillighed selvfølgelig bør være et bærende element, men i et samfund som vores, hvor vi skal have vores politik til at hænge sammen, kan ønsket om frivillighed ikke altid blive opfyldt. Og derfor mener jeg faktisk også, at hvis man er en ældre, der siger, at man ikke vil købe en støvsuger, så får man jo heller ikke gjort rent. Så forskellen er jo, om det er en robotstøvsuger, man bliver bedt om at anskaffe sig, for at man kan få gjort rent i sit hus, om det er en almindelig støvsuger, eller om det er engangshandsker. Jeg ved godt, at de er billigere. Men det handler sådan om, hvilke forudsætninger der er for, at vi kan udføre den her opgave for den ældre. Det er selvfølgelig en politisk beslutning at fastsætte det, og i det her tilfælde er det jo også en kommunalpolitisk overvejelse.

Så det er selvfølgelig noget, vi skal gå ind i en dialog om, og det er noget, vi skal overveje alle aspekter af, men forskellen i forhold til frivillighedsprincippet er bare ikke vanvittig stor.

Kl. 17:34

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Finn Sørensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Finn Sørensen (EL):

Jeg er enig i, at det godt kan blive svært at afklare sådan lige i en debat som den her, men så lad mig prøve med et lidt skarpere eksempel end engangshandsker og støvsugere. Det er jo f.eks. det her elektroniske, selvstyrende toilet, som den ældre kan blive udstyret med, så den ældre selv får muligheden for at gå på toilettet, uden at der skal en social- og sundhedsmedarbejder med ind i det rum. Der er vi vel enige om at det må være frivilligheden, der gælder i et sådant eksempel som det – bare for at tage noget, som jo allerede er nævnt som noget, man kunne forvente indført, hvis det ikke allerede findes et eller andet sted.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:35

Liv Holm Andersen (RV):

Det er selvfølgelig klart, at der er helt naturlige grænser for det her, og det, vi bl.a. skal diskutere, er, hvor de grænser går, hvilke hjælpemidler man ikke må forlange, hvilke hjælpemidler man godt kan forlange, hvilke hjælpemidler der kan kræves egenbetaling for, hvilke hjælpemidler der skal medfinansiering til, hvilke hjælpemidler der skal være fuld offentlig finansiering til, osv. Det er ligesom en debat, vi må tage hen ad vejen, fordi der hele tiden dukker en ny velfærdsteknologi op, fordi der hele tiden dukker nye muligheder op, og de muligheder skal vi da inkorporere, i hvert fald debattere. Derfor er jeg glad for, at den her debat er startet, så vi også på et tidspunkt kan komme dertil, hvor kendsgerningerne ligger, nemlig at også ældreområdet, at også socialområdet er et område, hvor vi gerne vil have nye og kreative løsninger og også gerne vil have indført ny teknologi. Det er klart.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste for en kort bemærkning er hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:36

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg er glad for, at ordføreren anerkender Dansk Folkepartis fokus på ældreområdet, også at vi jo faktisk har sikret kommunerne 300 mio. kr. ekstra om året til det her område.

Men det, jeg egentlig gerne lige vil vende tilbage til, er, at når ordføreren snakker om effektivisering og samtidig snakker om at fastholde kvaliteten og om at bruge de frigivne ressourcer til kvalitet, vil jeg gerne tage fat i et af de områder, som jeg også nævnte før, og som rapporten fra sidste uge peger på, nemlig madområdet. Det er rigtig, rigtig vigtigt for kvaliteten af de ældres mad, at der produceres mad lokalt. Det er et enkelt eksempel, som jeg tror vi alle sammen kan forholde os til. Hvis man skal have lyst til at spise maden, skal den også dufte godt, og man skal have nogen at spise den sammen med osv., i modsætning til den udvikling, der er mange steder i dag, hvor det er køle- og frysemad og man må sidde alene.

Så hvordan forholder ordføreren sig til det her område med hensyn til effektivisering og kvalitet? Er ordføreren enig i rapportens anbefalinger om, at det er rigtig, rigtig vigtigt med frisk mad, hjemmelavet mad på plejehjemmet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:37

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jeg tror ikke, der er nogen i det her rum, som ikke anerkender vigtigheden af, at ældre får god mad, eller som ikke anerkender vigtigheden af, at også ældres sanser stimuleres. Alle vi andre nyder godt af det, når der står en gryde mad og simrer, og sådan er det også for børnehaverbørn. De nyder også godt af, at der bliver produceret mad i institutioner. Det er ikke virkeligheden i alle institutioner. Derfor må man lave andre løsninger.

Det er en fin målsætning at have, at vi gerne vil have, at der produceres mad ude lokalt, og jeg synes også, at det er rigtig dejligt, at der er nogle kommuner, der går videre med de anbefalinger, og at der rent faktisk også er kommuner, der tænker i nye løsninger i ældreplejen og laver bofællesskaber, hvor der produceres mad, og hvor der også er andre tilbud, så man har fællesskaber om ældrelivet, så man har fællesskaber om det at indtage sit måltid.

Når kommuner løser det på en anden måde ved f.eks. at lave taxakørsel, så man kan komme op på det lokale dagcenter og spise et varmt måltid, er det også en måde at imødekomme det, at ældre også gerne vil have et fællesskab om indtagelsen af det daglige måltid.

Så på den måde er der masser af løsninger til at imødekomme de ældre på det her område, så også ældre mennesker kan opleve den luksus, som vi andre oplever, nemlig at indtage deres mad i fællesskab eller endda opleve, at maden bliver tilberedt omkring dem. Det er rigtigt nok, at det ikke er alle ældre mennesker i det her land, som har den mulighed, men jeg hilser meget velkommen, at vi har kommunalbestyrelser, som arbejder videre med det her og forhåbentlig kan overføre nogle gode erfaringer til andre kommuner.

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Endnu en kort bemærkning fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 17:39

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det er jo rigtig dejligt, at vi alle sammen er enige om, at det her er vigtigt, for inden for de sidste 20 år er der blevet bygget rigtig mange plejehjem og boenheder, hvor fokus og det, de er blevet bygget efter, har været, at man skulle kunne producere maden sammen med de ældre. Jeg tror dårligt, der er et eneste sted tilbage i Danmark, hvor man gør det, fordi man af alle mulige grunde vælger det fra. Jo flere teknologiske muligheder, der kommer for at vædde det fra, jo mere vælger man det måske også fra. Er det noget, ordføreren vil tage fat i, nemlig at vi skal have drejet den her udvikling?

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Liv Holm Andersen (RV):

Det er jo altid interessant at tage fat i det, man synes er mest vigtigt. Det, som jeg egentlig lagde op til i min tale, var faktisk, at vi også på det her område prioriterer, og vi også på det her område hjælper dem, som har mest behov for hjælp, først.

Jeg vil ikke nu lægge mig fast på at svare på, om hjemmelavet mad på enhver boenhed i det ganske danske land har førsteprioritet på ældreområdet. Det er jeg ikke sikker på det har. Jeg er sikker på, at der er andre områder, som vi gerne vil højne først. Jeg er sikker på, at vi gerne vil sikre os, at der ikke er ældre mennesker, som bli-

ver glemt på deres toilet, eller at der ikke er ældre mennesker, som sidder alene dagen lang, at der ikke er ældre mennesker, som bliver fejlmedicineret osv.

Så jeg er sikker på, at der er andre emner, som jeg gerne vil tage fat på først, men jeg deler da hr. Jens Henrik Thulesen Dahls glæde over, at der faktisk er enighed om, at vi godt kunne tænke os at prioritere ældreområdet, og vi er også glade for, at der netop er kommuner, som faktisk på den måde, som det nu er muligt med de givne rammer, som kommunerne har, prioriterer, at ældre mennesker også får et socialt fællesskab om deres daglige måltider.

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Den næste for en kort bemærkning er fru Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:41

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil sige, at for et par år siden gik vi ud og sagde, at nu skulle der afbureaukratiseres både ude i kommunerne og herindefra. Man bad også hjemmeplejen om at give nogle input, det gjorde den tidligere minister i hvert fald, til, om der var nogle steder, man kunne afbureaukratisere, så det er jo i gang. Så det er ikke noget med, at man har sagt, at det er det, der skal gøres, at de altså skal registrere alting ude i kommunerne i dag. Jeg ved, at i vores egen kommune har de netop afskaffet de her bøger, hvor man skulle skrive: Jeg har været her i dag. Det er bare for at kommentere noget af det, ordføreren selv var inde på.

Men det, der bekymrer os, er, at man mange steder laver de her minimumsstandards. Det vil sige, at minimumsstandarden efterhånden bliver den standard, man så har. Der var efterhånden kommuner, der begyndte at sige, at nu gjorde de rent hver tredje uge. Så griber det om sig, og lige pludselig omfatter det alle. Det var en af grundene til, at vi i Dansk Folkeparti satte et loft for prisen på mad til de ældre, sådan at man sikrede, at den i hvert fald ikke kom op over det beløb. At der så er andre, der begynder at finde på, at man så kan tage penge for saftvand og sådan nogle ting, er netop det, der er problemet. Og det er der, vi gerne vil høre, hvad Det Radikale Venstre kan gøre for at sikre, at de ældre ikke bliver ramt forskelligt ude i kommunerne, når man nu ikke vil gå ind og lave noget lovgivning på området.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:42

Liv Holm Andersen (RV):

Det er rigtig glædeligt at høre, at afbureaukratiseringen er i gang derude. Hvis vi så også kan komme i gang med at erfaringsoverføre, sådan at alle kommuner kommer med på den vogn, er jeg da sikker på, at vi netop kan få frigivet nogle midler, som jo er det, der er vores alle sammens mål.

Hvad angår minimumsstandards og de forskellige standarder ude i kommunerne, må jeg ærligt erkende, at jeg faktisk er temmelig meget for det kommunale selvstyre og for, at kommunerne kan vælge at løse opgaver på forskellig vis. Derfor havde jeg heller ikke det store problem med, at Københavns Kommune valgte at sige, at de f.eks. ikke ville servere saftvand på deres plejehjem.

Jeg må nok indrømme, at jeg mener, at det faktisk er op til den enkelte institution, og jeg synes, at selvstyret bør gå endnu videre der, og at institutionerne ligesom selv skal kunne bestemme, om de serverer saftvand eller kakao, om de serverer lagkage eller småkager, og hvilken dag de gør det.

Nu vil fru Liselott Blixt sikkert skyde mig i skoene, at jeg gør grin med debatten. Det gør jeg faktisk ikke, men jeg synes, at selvstyret ude på institutionerne og selvstyret ude i kommunerne er vigtigt. Og jeg vil sige, at hvis det var sådan, at jeg skulle tage telefonen og forholde mig til en sag, hver gang der var en sag om chokoladecake eller saftvand eller rulleborde eller what do I know, så havde jeg ikke meget andet at lave.

Jeg kan sagtens se, at der kan være problemer i, at der er meget forskellige standarder ude i kommunerne, men det er bare sådan, at alternativet til det er, at alt foregår herinde fra Christiansborg, og at vi kun har én kommune i Danmark. Og det alternativ ønsker jeg mig ikke, for jeg tror ikke, at vi herinde er bedre til at løse de socialpolitiske opgaver i Danmark end de gode kollegaer, vi har sat til det ude i landets 98 kommuner.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Endnu en kort bemærkning fra fru Liselott Blixt.

Kl. 17:44

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg vil da sige, at det skræmmer mig. Det skræmmer mig, at Det Radikale Venstre, som de tidligere har gjort, står og taler om brugerbetaling, uanset om det drejer sig om handsker eller støvsugere; det skræmmer mig, at Det Radikale Venstre er ligeglad med, at man ikke vil servere saftvand for beboerne; det skræmmer mig, at Det Radikale Venstre sidder i regering og på den her måde lader det sejle sin egen sø der, hvor man netop går ind og laver nogle regler for nogle af vores ældre medborgere, som ikke kan sige ret meget.

De har deres stemmer herinde. Det er dem, der er med til at sige, at det her folkestyre også skal være med til at give dem en god pleje og en god alderdom. Derfor skræmmer det mig, at man så siger: Jamen om de så serverer vand og havregryn for dem hver dag eller bixsemad i en hel uge, som vi hørte tidligere, er det i orden, så lad dem bare det – lad dem bare, jeg blander mig ikke, det er kommunernes selvstyre. Det skræmmer mig utrolig meget.

Det eneste, som jeg synes var godt af det, ordføreren var inde på, var videndeling. Og der kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan man så vil videndele de gode forslag mellem kommunerne.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Ordføreren.

Kl. 17:45

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jeg er sikker på, at det ikke er første gang, Det Radikale Venstre har skræmt Dansk Folkeparti, det bliver nok heller ikke den sidste gang.

Nu er det selvfølgelig ikke min ret at stå heroppe og stille spørgsmål, men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der får ordføreren til at tro, at vi har onde mennesker til at sidde ude i kommunalbestyrelserne, som gerne vil servere vand og havregrød for de ældre hver dag – og så kan det være, at ordføreren vil svare mig engang ved en anden lejlighed – for det tror jeg ikke på. Og det er jo også derfor, man har valgt at lave en opdeling i forskellige politisk-administrative niveauer i det her land. Det har man jo gjort, fordi man tror på, at de politikere, der er tæt på borgerne, der er tæt på fagpersonalet, også ved, hvad der rører sig, og hvordan man kan løse opgaverne.

Det er derfor, og det er med den begrundelse, at jeg er for det kommunale selvstyre, ikke fordi jeg godt kunne tænke mig at spise vores ældre borgere af med havregrød og vand til hvert evig eneste måltid.

Så vil jeg da også gerne understrege i forhold til det med saftvandet, hvis vi lige skal runde den diskussion af, at alle mennesker i

det her land jo er i deres gode ret til selv at købe noget saftvand. Og de fleste plejehjem og de fleste hjemmehjælpere – det har jeg i hvert fald selv oplevet – faciliterer da gerne, at der bliver købt og blandet og serveret, og at der bliver puttet isterninger i et dejligt, frisk glas saftvand.

I forhold til hvordan vi bedst muligt videndeler, vil jeg sige, at jeg synes, at det er en fornuftig ting f.eks. at gå ind i en dialog med kommunerne, at gå ind i en dialog med Kommunernes Landsforening og få bragt frem i lyset, hvor tingene fungerer rigtig godt, hvor man løser nogle ting rigtig fornuftigt, og hvor der er et højt videnniveau, et højt informationsniveau, og så få udbredt det, ligesom man også gør på rigtig mange andre områder på socialområdet.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger i denne omgang. Den næste i ordførerrækken er fru Özlem Sara Cekic fra SF.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er jo ny ordfører på området, jeg har ikke været ældreordfører før, så man må endelig bære over med mig, hvis der er nogle ting, hvor man tænker: Det burde hun have vidst.

Jeg vil starte med at sige tak for den her forespørgsel. Jeg synes altid, det er godt, at vi bliver ved med at sætte fokus på, hvad vi kan gøre for vores ældre borgere i Danmark.

Jeg vil starte et helt andet sted end med, hvad man skal gøre lovgivningsmæssigt, hvad kommunerne skal gøre. Jeg har nogle holdninger til, hvordan man skal behandle ældre. Nu har jeg jo en anden etnisk baggrund – det er der sikkert nogle der har opdaget – og i Tyrkiet, hvor mine forældre kommer fra, har man meget slående en helt anden tilgang til ældre mennesker. Jo ældre man er, jo større sandsynlighed er der for, at man får et job. Jo ældre man er, jo større sandsynlighed er der for, at folk lytter til, hvad man siger, og jo større sandsynlighed er der for, at folk rejser sig op, når man kommer ind i et rum. For der er en ekstremt stor respekt om ældre.

Jeg synes, det har været enormt bemærkelsesværdigt, når man har diskuteret ældre i Danmark, at det altid har handlet om en byrde: Åh, hvad skal vi gøre, nu bliver de bare så mange, og de kræver også så mange penge, og hvad skal vi gøre? Det synes jeg faktisk er en utrolig kedelig tilgang til en stor gruppe mennesker, som i den grad har gjort, hvad de kunne, for at det her velfærdssamfund hænges sammen, som det gør.

Når vi snakker om ældre borgere, synes jeg også, der er en tendens til, at vi snakker om dem som én kæmpe homogen gruppe. Enten er de sindssygt ressourcestærke, eller også er de utrolig udsatte. Men sådan er virkeligheden ikke, virkeligheden er jo ikke sort-hvid. Der er jo en gruppe ældre borgere, som spiller golf fem gange om ugen, rejser to gange om året, er enormt ressourcestærke, kan fem sprog. Og så er der jo også nogle ældre borgere, som er meget ensomme, som ikke har et stort netværk, som ikke har et stort økonomisk råderum. Derfor synes jeg også, at det, når vi diskuterer ældre, er rigtig vigtigt at have nuancerne med, så vi også ved, hvordan den hjælp, vi skal tilbyde, skal være.

Jeg synes, det var enormt interessant at læse Ældrekommissionens udspil. I forbindelse med meget af det tænkte jeg: Tænk, behøver man egentlig at nedsætte en kommission for at komme frem til de anbefalinger, som burde være helt almindelig sund fornuft for plejehjemslederen, for kommunen eller for folketingspolitikeren, altså at sådan burde ældrepolitikken være. Selvfølgelig burde det da være sådan, at ældrepolitikken er baseret på nogle værdier, hvor man har selvbestemmelse, hvor der er respekt, hvor der er værdighed, hvor der er ligestilling. Derfor glæder det mig også, at vi kommer til i fællesskab at prøve at videreføre nogle af de her ideer, der er kom-

met fra Ældrekommissionen. Det vil jeg rigtig, rigtig gerne være med til.

Det andet, som jeg synes er enormt vigtigt i debatten, når vi diskuterer ældre, og hvis vi for alvor mener, at ældre er en kæmpe ressource for samfundet, er, at vi skal prøve at styrke den måde, kommunerne og institutionerne kan samarbejde på om at bruge de ældre. Jeg har mødt så mange børn, som kommer fra socialklasse 5, som det ville være fantastisk for at have nogle reservebedsteforældre – nogle, som var i stand til at lave lektier med dem og kunne hjælpe dem videre. Den tankegang vil jeg rigtig gerne have at vi også kan arbejde videre med sammen med socialministeren, altså se på, hvordan vi helt systematisk kan bruge vores ældre ressourcestærke borgere.

Så er der jo den anden gruppe ældre, jeg også snakkede om, og som er meget ensomme og på en eller anden måde har brug for hjælp. Det ene er, at vi selvfølgelig som samfund altid skal blive ved med at diskutere den samfundsstruktur, der er, hvor mennesker bliver mere og mere ensomme. Hvad kan vi gøre for at styrke fællesskaberne? Hvad kan vi gøre, for at vi kommer hinanden mere ved? Det andet er jo, hvad vi kan gøre i forhold til det stærke frivillige civilsamfund, der er i Danmark, hvor man kan hjælpe hinanden. Det synes jeg er rigtig vigtigt. Men jeg vil selvfølgelig også påtage mig et ansvar; når man sidder på Christiansborg, har man også et ansvar i forhold til de rammer og retningslinjer, kommunerne arbejder under, i forhold til hvordan vi skal behandle ældre.

Jeg synes, det er enormt spændende, at vi diskuterer det her. Det bliver ikke sidste gang, og det håber jeg heller ikke at det gør, at vi i fællesskab, også når vi diskuterer satspuljen og andre ideer, kommer til at sætte fokus på det her – det er jo ældreår – for det er en rigtig, rigtig vigtig problemstilling. Så tak for det.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten er den første, der får en kort bemærkning.

Kl. 17:52

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for indlægget. Jeg vil godt tage to emner op, som ikke har været berørt, det første har i hvert fald slet ikke været berørt, og det er spørgsmålet om uddannet personale i hjemmeplejen. FOA har jo peget på, at det er et stort problem, at der sådan set er sket en udskiftning af personalet, sådan at vi nu har ca. 15.000 ansatte i hjemmeplejen, som er uuddannede. Er ordføreren enig i, at det er et problem?

Jeg ser jo ikke FOA's opråb som et forsøg på bare at sikre deres egne SOSU-medlemmer, jeg ser det som et kvalificeret bud på at sige, at det altså er vigtigt, at det er faguddannet personale, der kommer og hjælper de ældre, for så kan man holde øje med mange andre ting end lige, om der ligger en nullermand henne i kroen, nemlig hvordan den ældre har det.

Så jeg vil gerne høre, om ordføreren er enig i, at det er et problem, og at vi skal prøve at kigge på det, sådan at vi i højere grad kan bruge uddannet personale i hjemmeplejen. Tak.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:53

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg har den holdning, at jeg ikke synes, at det som udgangspunkt skal være uddannet personale. Der er også en styrke i, at der kommer nogle mennesker, der ikke nødvendigvis har læst 27 teoribøger. Jeg har selv været ansat på et plejehjem. Der er nogle arbejdsopgaver,

som ikke kan varetages af uddannet personale. Det er rigtig vigtigt at prøve at gå ind og kigge på, hvad det er for nogle arbejdsopgaver, vi vil have uddannet personale til, og så handler det jo også om, hvordan vi kan tiltrække frivillige. Jeg så gerne, at vi brugte de frivillige meget mere aktivt i hjemmeplejen, på plejehjemmene, for jeg synes, det er en styrke, at folk frivilligt kommer ind og gerne vil lægge et stykke arbejde i det. Men samtidig er jeg fuldt bevidst om, at FOA f.eks. flere gange har påpeget, at social- og sundhedsassistentsuddannelsen også er blevet sådan en skraldespand, hvor man putter rigtig mange mennesker hen, som man ikke kan bruge andre steder. Det har de også påpeget er et problem. Jeg synes, det er rigtig svært at sige, om det er et problem, eller om det ikke er et problem. Tingene er meget mere nuancerede.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:55

Finn Sørensen (EL):

Ja, nu spurgte jeg jo meget specifikt til hjemmeplejen og til brugen af faguddannet personale der. Der må jo være en mening med, at vi i samfundet har oprettet en social- og sundhedsmedarbejderuddannelse, som jo ikke er sådan et højere professorat, som jeg ligesom synes at ordføreren prøver at beskrive det som. Det er jo en uddannelse, der gør, at den pågældende medarbejder er i stand til at vurdere, hvordan den ældre har det, og ikke bare foretage de rent praktiske ting, der nu skal gøres, når man er ude at besøge de ældre. Og der mener jeg at FOA har ret, at det vil være en styrke af hjemmeplejen, hvis det er faguddannet personale, sådan at vi får fuld valuta for den fine uddannelse, vi har opbygget. Det var det, der var mit helt konkrete ærinde, nemlig at høre, om ordføreren er indstillet på, at vi i højere grad skal bruge faguddannet personale. Og hvis jeg lige kan nå at stille spørgsmål mere, så er det: Hvordan har ordføreren det med den megen snak om, at vi skal have noget mere brugerbetaling i ældreplejen?

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er nu, jeg kan mærke, at jeg er ny ordfører, så spørgeren må bære over med mig, hvis jeg rammer ved siden af. I forhold til hjemmeplejen er jeg enig i målsætningen om, at dem, der kommer ud til de ældre, og som skal snakke med de ældre om f.eks. sundhed, hvis det er et sundhedsfagligt besøg, eller hvis det er et socialt besøg, som udgangspunkt skal være uddannet. Men det er jo også nogle gange sådan, at hjemmeplejen kommer ud, fordi den ældre skal følges ned til banken for at hæve nogle penge, eller fordi den ældre skal gå en tur. Der behøver det efter min mening ikke nødvendigvis altid være uddannet personale. Jeg synes godt, man kan være meget mere aktiv med hensyn til at bruge forskellige faggrupper, altså uddannede, uuddannede og frivillige. Det synes jeg da kun er en styrke i ældresektoren, hvis alle de grænser, vi har, bliver opløst, så man i fællesskab kan gøre en forskel for de ældre.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste for en kort bemærkning er fru Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Det har jo været interessant at følge ordføreren. Velkommen til ældreområdet, kan man måske sige. Men jeg har jo fulgt med tidligere, og jeg ved, at ordføreren har en specifik holdning til kost og egentlig lidt har ønsket at lave en national strategi for, hvordan man skulle tilberede kost til ældre, sådan at den havde det rigtige næringsindhold for de ældre. Derfor tænker jeg egentlig på, om vi nu kunne få udfoldet, hvilket pondus ordføreren går ind i regeringssamarbejdet med med hensyn til at få lavet sådan en national koststrategi på ældreområdet.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:58

Özlem Sara Cekic (SF):

Det kan godt være, at ordførerens hukommelse er lidt bedre end min, for jeg kan simpelt hen ikke huske, at jeg har været med i den debat. Men vi sidder jo i fællesskab og forhandler de her ting. Det har vi gjort de sidste mange, mange år, og i år er det ældreår. Jeg ved ikke, om det er en god idé. Jeg har ikke været så meget inde i den debat, så jeg tror simpelt hen ikke, det er mig, der har sagt det. Men det kan godt være, at det er mig. Jeg kan slet ikke huske det. Jeg kan slet ikke huske, om det var mig. Det kan godt være, at det var mig.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:58

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen det er det så. Men lad så det være, for det kan så bare give mig chancen for at komme til mit næste spørgsmål, som jeg jo har været ved at udfolde et par gange. For dernæst vil jeg jo gerne høre, hvor borgerens frie valg er henne. Hvordan er holdningen i Socialistisk Folkeparti i forhold til borgerens frie valg og den tilgang, at den sidste vej i livet også skal formes på egne vilkår og efter egne ønsker, frem for at vi kan opleve, at man fra statens side går ind og fjerner det frie valg, fordi man vurderer, at det er billigere for kommunerne, at det er nemmere, og at det under alle omstændigheder ikke giver den administration, fordi der er mange ting, der kan ensrettes. Jeg vil gerne lige høre: Er det sådan, at man kan regne med, at Socialistisk Folkeparti står vagt om borgerens frie valg?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Özlem Sara Cekic (SF):

I forhold til det med maden kommer jeg ned til ordføreren bagefter, for det vil jeg rigtig gerne lige se. Det har jeg sikkert sagt et eller andet sted. Jeg har også siddet og fulgt med i debatten, og sådan som jeg kan forstå det, er der jo i forhold til det frie valg ikke nogen, der siger, at vi vil gøre op med det frie valg. Jeg synes, at det er rigtig positivt, at man som borger kan få lov til at vælge.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:00

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Nu er det jo sådan, at der er mange, der er ramt af fremadskridende demens. Jeg håber så sandelig ikke, at ordføreren er ramt af det. For nu at være lidt seriøs vil jeg godt pointere, at vi i Dansk Folkeparti værdsætter de ældre rigtig meget, og det viser det store fremmøde i dag. Vi har fuld respekt for det samfund, de har lavet, og som vi står i i dag. Ingen tvivl om det.

Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren gav en definition af unødigt kontrol. Jeg har spurgt de andre ordførere om det samme, for det er jo sådan i f.eks. et udkast fra Aarhus, hvor der er blevet skrevet, at der er fejl i 42 ud af 49 plejeplaner. Der blev i 2011 fundet fejl og mangler i 42 ud af 49 plejeplaner ved det kommunale tilsyn i de århusianske plejeboliger. Det viser det statusnotat, som opregner de uanmeldte kontrolbesøg.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad er unødigt kontrol? Jeg ønsker bare en definition af det.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:01

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er rigtig glad for, at jeg ikke har fået demens. Det er faktisk en ret alvorlig lidelse, som rammer rigtig mange mennesker.

Hvad angår unødvendig kontrol, har der været et kæmpebehov fra Christiansborgs side for at kontrollere ned til mindste detalje. Jeg snakkede med nogle, som arbejder i hjemmeplejen, og de fortalte, at når de skulle op til borgeren, har de i hånden sådan en eller anden dims, som tæller minutter. Det er det minuttyranni, som i sin tid startede med Fogh i spidsen. Man skulle bruge 2 minutter til det, 5 minutter til det, 3 minutter til det. Det mener jeg faktisk er tvangskontrol. Hvorfor har man det behov for at kontrollere ned til mindste detalje? Er det, fordi man ikke tror på, at folk i hjemmeplejen er i stand til at bruge hovedet? Det er det ene.

Det andet er jo også, at alle de bureaukratiske regler, som er kommet med fritvalgsordningen, har gjort det, at meget af tiden går til papirer frem for borgere. Jeg er meget stor tilhænger af, at man laver sådan nogle frie zoner blandt kommunerne, hvor de kan få lov til at eksperimentere og se, om man kan gøre tingene anderledes. Det kræver mod til at tro på og have tillid til, at de folk, der er der, kan gøre det godt. Jeg vil ikke stå her fra talerstolen og afvise, at der kan være nogle onde i hjemmeplejen, men grundlæggende tror jeg, at de mennesker, der arbejder med de ældre borgere, rigtig gerne vil dem. Det er jo ikke lønnen, der gør plejerne til millionærer, så der er også noget, der driver dem til at give den en skalle for de her borgere.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Endnu en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 18:03

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er helt enig med ordføreren i, at der er rigtig mange gode plejere, social- og sundhedsassistenter, social- og sundhedshjælpere og sygeplejersker, som vil de ældre det rigtig, rigtig godt. Og dermed også være sagt, at der i flere sager har været påvist nogle ting, som ikke har været så gode. Derfor er det bare det, vi skal have fundet ud af, nemlig hvad det så er, der ikke skal noteres, og hvad det er, der skal noteres, for at det kan blive bedre. For mange ting bliver jo noteret som led i en forebyggende proces, så man kan følge med i væske-skemaer, afføringskemaer, medicinskemaer, handleplaner, plejeplaner. Det er jo ikke, fordi plejepersonalet ikke gør det godt nok, for

der er rigtig mange, der gør det. Men det har også været påvist, at der er rigtig mange sager, hvor det ikke har været så godt. Så det var såmænd bare for at få ordføreren til at definere unødigt kontrol: Hvad er vigtigt, og hvad er ikke vigtigt?

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 18:04

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg ked af det, hvis jeg ikke fik svaret ordentligt første gang. Jeg gør et ekstra forsøg. Jeg tror grundlæggende, at man skal lade være med på Christiansborg at beslutte, hvad der skal dokumenteres, og hvad der ikke skal dokumenteres. Jeg mener, det er så vigtigt, at mit eget parti og regeringen er i stand til at sige: Vi har tillid til, at de, der arbejder med de her borgere, selv kan definere det. Der er nogle borgere, i hvis sag det er helt oplagt, at man laver meget detaljeret dokumentation for borgernes indtagelse af væske. Så er der nogle borgere, i hvis sag det er fuldstændig irrelevant, fordi de render rundt til alle mulige fede aktiviteter og har et helt andet liv.

Derfor tror jeg, man går galt i byen, hvis man tror, at svaret, hvis vi skal forebygge fejl, er mere kontrol. Nej, svaret er bedre ledelse. Svaret er mere tillid. Svaret er en dialog for at få at vide, hvad det er, der går galt, hvorfor en fejl bliver begået, så vi kan forebygge det. Men svaret er jo også, at man skal lade være med at forestille sig, at vi kan have en nulfejlskultur. Alle begår fejl, fordi vi arbejder med mennesker, fordi vi er mennesker, og så begår man fejl. Det allervigtigste er, hvordan man kan lære af de fejl og bruge det positivt. Og det er jeg meget stor tilhænger af man gør.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Den næste med en kort bemærkning er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:05

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Der er stillet mange spørgsmål, men jeg vil først sige, at jeg synes, der var rigtig mange gode elementer i ordførertalen fra SF's side. Der var mange af de ting med, som Dansk Folkeparti også var inde på i den tale, som jeg holdt indledningsvis. Jeg synes, spørgsmålet om, hvorfor det er nødvendigt at nedsætte en ældrekommission, er rigtigt, for det, der står i deres oplæg, burde bare være en selvfølge, men Dansk Folkeparti kunne på et tidspunkt se, at det altså var nødvendigt at få sat nogle mennesker, der havde en stor viden på det her område, sammen og bede dem komme med et oplæg til os rent politisk, og det er så det, vi har som fundament lige nu.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre SF's ordfører om noget. Nu er valget jo godt overstået, regeringen er forhåbentlig godt i gang, og der kom en masse løfter i forbindelse med valgkampen, især fra SF's leders side, der kom nogle løfter om rigtig, rigtig mange millioner til kommunerne, og der kom løfter om, at de skulle tilfalde børneområdet, men i særdeleshed ældreområdet. Hvornår kommer vi til at mærke det, og hvornår ser vi en masse forslag, en masse beslutninger om en gevaldig opnormering rundtomkring i kommunerne?

Kl. 18:07

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 18:07

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er faktisk meget let at svare på. I det øjeblik SF får 90 mandater, kan vi gå ind og holde alle de her løfter.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Endnu en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 18:07

Billund vil kunne se frem til 40 mio. kr., og så er der f.eks. Næstved, som vil kunne se frem til ikke mindre end 118 mio. kr. til øget velfærd.

Kl. 18:07

Vil ordføreren ikke erkende, at hvis ikke det her er bluff, skinbarlig valgbluff, så er det jo i hvert fald et brud på den danske markedsføringslovgivning at bruge den slags argumenter over for vælgerne, når det er nogle penge, som partiet ikke har skyggen af chance for at kunne finde og bruge på den her øgede velfærd?

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og ordføreren.

Kl. 18:11

Karin Nødgaard (DF):

Jeg siger held og lykke med arbejdet. Dansk Folkeparti har i 10 år forsøgt at få de 90 mandater, og det er ikke lykkedes, men vi synes alligevel, vi har gjort vores indflydelse godt gældende i de 10 år, vi nu har været støtteparti. Nu er det sådan, at SF ikke er støtteparti, så SF har bedre muligheder for mange ting, og derfor mener jeg egentlig godt, at ordføreren kunne sige, at der nu sker noget, at man nu har styr på Socialdemokraterne og på Det Radikale Venstre, og at der altså nu kommer nogle af de mange millioner ekstra til kommunerne.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:08

Özlem Sara Cekic (SF):

Der er to ting i det, ordføreren siger. Den ene er, at vi kunne se, at Dansk Folkeparti kunne bruge magten til noget, men alligevel har Dansk Folkeparti haft behov for at nedsætte en ældrekommission, fordi Dansk Folkeparti kunne se, at tingene ikke blev gjort de steder, det var nødvendigt at gøre det, og så var der nogle mennesker, der sad og brugte rigtig penge på at komme frem til noget, der faktisk allerede var en selvfølge. Så på den måde ved ordføreren ligesom mig, at man tæller til 90 herinde. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at da vi overtog kassen fra Dansk Folkeparti, også fra Dansk Folkeparti, viste det sig, at der var meget mindre i den, end vi havde regnet med. Jeg tror, det er omkring 100 mia. kr. nu. Det er bare for at få lidt af historikken med. Men det er jo ikke ensbetydende med, at vi ikke skal gøre noget. Jeg mener faktisk, man kan frigøre rigtig mange ressourcer ved at afbureaukratisere, og jeg tror, man kan frigøre rigtig mange ressourcer ved at kigge på velfærdsteknologi, ved at gøre tingene anderledes, ved at inddrage civilsamfundet, ved at have mere tillid. Jeg tror, man kan gøre mange ting anderledes, så man ikke bare siger, at man skal gøre, som man plejer. Jeg tror, der er mulighed for, at vi kan gøre tingene anderledes, og jeg håber også, Dansk Folkeparti med deres store viden på det her område vil spille konstruktivt med.

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste spørger er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:09

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes jo altid, det er interessant at diskutere den her form for politik med SF, og derfor vil jeg selvfølgelig også gerne benytte lejligheden til det i dag, fordi jeg synes, at ordføreren kom lidt for let om de her ting, som man har lovet fra Socialistisk Folkepartis side i forbindelse med den valgkamp, vi har været igennem. Vi kan kigge på de presseklip, der har været, hvori man jo fremlagde sine egne forslag til finansiering, altså »En Fair Løsning«. Her kom SF jo ud via deres presstjeneste til alle landets kommuner og sagde: Hvis vi kommer til, og hvis vi får flertal sammen med en række andre partier, ikke noget med 90 mandater selv, men et flertal sammen med andre partier, så vil f.eks. Norddjurs Kommune få 55 mio. kr. til ældreområdet og til børnene, står der, Svendborg vil få 84,9 mio. kr., Langeland vil få 18,8 mio. kr., Kalundborg vil få 72,4 millioner kroner,

Özlem Sara Cekic (SF):

Nej, det er jeg ikke enig med ordføreren i, for et parti vil altid under en valgkamp markere sig med hensyn til, hvad det er, man kan få, hvis partiet, som ordføreren fra Dansk Folkeparti også sagde, får 90 mandater. Jeg ved også, at Dansk Folkeparti gik til valg på, at nu skulle man have grænsebomme rundt omkring Danmark. Det blev jo heller ikke til noget. Skal jeg så stå og sige: Dansk Folkeparti lovede det, og nu kom det ikke? Det handler jo desværre også om – og det kan folk udefra jo ikke forstå – hvor mange mandater vi har.

Det oplæg, som spørgeren læser op fra, har jeg ikke set. Hvis det er rigtigt, er det sikkert sådan en S-SF ting, hvor man i fællesskab har sagt, at det er nogle af de her ting, vi gerne vil videreføre. Men vi står også i den situation, at regeringen består af tre partier, og når en regering består af tre partier, skal der indgås kompromiser, i fællesskab skal man lave et regeringsgrundlag, som alle tre partier kan være rigtig stolte af. Og jeg er faktisk meget stolt af det regeringsgrundlag, der er.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men altså kære fru Özlem Sara Cekic: SF er det parti, som ordføreren repræsenterer, så vidt jeg har forstået. Ude i alle landets medier, det er ugeaviser, det er i Kalundborg ugeavis og Fredericia Dagblad, og jeg ved ikke hvad, står der, at f.eks. Fredericia skal have 72,5 mio. kr., Allerød kommune skal have 37,4, og så har vi Ringsted, som kan se frem til 48,1 mio. kr. Vil ordføreren ikke anerkende, at når så man vinder valget ved at love vælgerne en masse flere millioner til øget velfærd, til bedre ældrepleje, til bedre ældreomsorg, til bedre normering for daginstitutioner og alt mulig andet godt, så skal pengene vel også findes? De penge har man så ikke fundet, og der er det vel ikke for meget at forlange af en regering, som skal stå til ansvar for sine handlinger, at den også lader sig måle på de resultater, som den viser frem. Og der spørger jeg ordføreren: Hvad har Socialistisk Folkeparti gjort for at få det her kæmpe materiale gjort til virkelighed? Man har lovet mange, mange hundrede millioner kroner til kommunerne, men pengene får de ganske enkelt ikke nu. Skylder ordføreren ikke en forklaring?

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og ordføreren.

Kl. 18:13

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes, at jeg har givet forklaringen. Jeg kan godt tage den forfra.

Dansk Folkeparti havde med V og K magten i 10 år. Da vi overtog kassen, var den ikke bare tom, der var ikke nogen bund. Derfor

synes jeg, det måske ville klæde spørgeren en lille smule, bare en lille smule, at have lidt selverkendelse. Når man har delt skattelettelser ud, som har været ufinansierede, når man i den grad har forgyldt privathospitalerne, når man har taget fra fællesskabet for at give til nogle af de rigeste, så er det jo også sådan, at når vi så overtager regeringsmagten, er det klart, at det jo sætter grænser i forhold til alle de drømme og alle de visioner, vi har. Men vi skal først og fremmest lige have Danmark ud af den her meget alvorlige krise, hvor 160.000 danskere står uden for arbejdsmarkedet. Den udfordring skal løses, og i forhold til, hvad det så er, vi skal gøre på ældreområdet, og hvad SF's bud er, så har jeg faktisk sagt det. Jeg vil gerne gentage det: Jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt, at man går ind og kigger på alt det bureaukrati, der er, på velfærdsteknologi, civilsamfundet og nogle af de ting, som også ordføreren fra Enhedslisten sagde omkring bedre uddannelse. Det kan man sagtens gøre.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste spørger er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:14

René Christensen (DF):

Nu har der været mange spørgsmål til den nye ordfører på området, så jeg vil lige holde fast i det, som jeg egentlig tænkte på, da jeg trykkede mig ind, og det var, at jeg synes, at det var en ganske udmærket ordførertale, der også ligger meget i tråd med det, som vi også tænker på mange af de her områder.

Men det, jeg vil spørge om nu, for nu har debatten taget sådan en lidt anden drejning, er, at nu siger ordføreren, at vi ikke kan leve op til vores forventninger, og mit spørgsmål skulle egentlig være: Jamen hvad vil man så gøre på området? Hvad er det for nogle forslag, man så vil komme med for at give en bedre livskvalitet for de her ældre, som ordføreren jo beskrev – synes jeg – ganske udmærket i sin ordførertale? For tro mig, hvis kassen er fuldstændig tom, vil det sige, at ordføreren kan stå her på talerstolen og sige, at i morgen kan det altså ikke lykkes for regeringen eventuelt at finde 450 mio. kr., så der er nogle få københavnere, som har verdens bedste bussystem, der kan komme til at få lidt billigere billetter. Det kan ordføreren sige ikke kan lade sig gøre. Man kan i hvert fald ikke finde nogen penge til de ældre, så det vil sige, at i morgen ser vi ikke, at man pludselig får opfundet 450 mio. kr., så der er en befolkningsgruppe i én kommune, der kan komme til at køre lidt billigere med offentlig transport. Det er det, ordføreren siger.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:15

Özlem Sara Cekic (SF):

Det lyder, som om ordføreren ved mere, end jeg gør, om betalingsringen. Jeg glæder mig også til i morgen, så vi kan sidde sammen og se pressemødet.

Jeg vil bare lige sige i forhold til ældreområdet, at vi jo sidder i fællesskab og forhandler satspuljen. I år var den på 1,9 mia. kr. Jeg synes sagtens, at en større del af den kan gå til de ældre, som har brug for hjælp. Det er rigtig vigtigt for mig, at for de ældre, som kan selv, og som har ressourcerne, skal vi gøre, hvad vi kan for faktisk nærmest at suge al energien ud af dem, så man kan bruge dem, så man ikke bare glemmer dem, men de kan bruges som en ressource. Så er der den anden gruppe ældre, som er ensomme, som har brug for hjælp, som har brug for uddannet personale omkring sig, og som har brug for mennesker, som har tid til dem og ikke drukner i bureaukrati. Jeg vil rigtig gerne – jeg tror faktisk, vi tænker meget ens

på det her område – at vi i fællesskab prøver at udforme, hvad det er, vi kan gøre, hvad det er for nogle puljer, vi kan lave, og hvordan vi i fællesskab kan prøve at lave nogle retningslinjer i forhold til mad, som jeg åbenbart også har været ude at sige før. Det kan vi jo sagtens. Det synes jeg er en rigtig, rigtig god idé. Vi har jo masser af penge at gøre godt med i satspuljen.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. René Christensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:17

René Christensen (DF):

Det er jo der, kæden hopper af, for det kan godt være, at man kan lave det over satspuljen, og vi er også en del af satspuljen, men så må jeg bare sige, at man jo lidt fodrer med sin egen hale, fordi det netop er overførselsindkomsterne, man beskærer hver eneste gang, og det har man gjort i så lang en årrække nu. Jeg ved, at ordføreren var meget inde på det på et andet område i sidste periode, med hensyn til hvor mange penge man har til rådighed både for den enkelte ældre og andre i vores samfund. Og det er altså deres penge, man så trækker ind med den ene hånd og deler ud med den anden.

Derfor er spørgsmålet jo: Hvad er det, man vil gøre nu, hvor man er kommet til magten og man egentlig har nogle gode intentioner, som også er i tråd med Dansk Folkepartis? Hvad er det for nogle forslag, vi kan forvente at vi skal komme herved og støtte op om, når vi egentlig et eller andet sted ser ens på det her? Der er nogle ældre, som har nogle behov, som man gerne vil være med til at dække som samfund, fordi man åbenbart – det må vi jo anerkende – har fået samfund, hvor familielivet måske er mere flosset, hvor vi har ældre, som er enige i deres alderdom, som har haft et helt liv, hvor de også har haft familie, og de har været med til at bidrage til samfundet. Hvad er det for nogle forslag, vi skal komme ned at debattere? Hvad er det for nogle ting, som SF gerne vil give de ældre, når man nu holdt den her egentlig ret gode ordførertale? Det er det, der er interessant. At fodre dem med deres egne penge synes vi egentlig ikke er svaret på det spørgsmål.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:18

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er fuldstændig rigtigt med satspuljen. Den er ikke særlig solidarisk finansieret. I forhold til hvad det er for nogle forslag, vil jeg sige, at jeg er meget, meget optaget af selvmord blandt ældre borgere, og hvad man kan gøre for at forebygge, at ældre borgere tager livet af sig. Det er sådan et forslag, som jeg har arbejdet meget med, også mens – jeg var lige ved at sige – Dansk Folkeparti sad i regering, altså i den tidligere samling.

Det andet, som jeg også er optaget af, er, hvordan vi kan skabe mindre bureaukrati, og jeg håber sammen med regeringen også at kunne komme med nogle bud på, hvordan man kan lave mindre bureaukrati på det her område. Det tredje, som jeg synes nok er en af de vigtigste ting, er ensomheden, og hvad man kan gøre konkret for – jeg ved ikke, om man kan afskaffe den – måske at minimere den. Der synes jeg sagtens man i fællesskab kan kigge på konstruktioner med civilsamfund og andre institutioner. F.eks. der, hvor mit barn går i institution, har man jo en fast aftale om, at børnehaven besøger plejehjemmet. Det er der nogle kommuner, der arbejder med, men det kunne være rigtig interessant at prøve at få et overblik, altså, hvad gør man internt i kommunerne for at forebygge, at mennesker faktisk lever i ensomhed. Det kan man jo sagtens. Man kan jo sagtens bruge andre institutioner, så man kan gøre det, men at tro, at alt

kan løses fra Christiansborg, skal man ikke, for det kan det ikke. Noget kan, og det vil jeg rigtig gerne være med til at ændre sammen med Dansk Folkeparti.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste for en kort bemærkning er fru Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:20

Liselott Blixt (DF):

Tak. Først og fremmest vil jeg også rose talen. Vi kan jo blive meget enige. Jeg vil så også sige, at jeg har et fremragende samarbejde med SF i kommunen, hvor vi er meget enige om, hvad vi skal gøre for og med de ældre. Så jeg skulle jo lede lidt for at finde noget, vi kunne være uenige om.

Så kommer vi ind på økonomien, som ordføreren var inde på. Her siger man, at kassen er tom, og at man derfor ikke kunne give det, man havde lovet. Jeg kunne jo sige, at dengang man gik ud og lovede det, vidste man godt, at der var et stort underskud i kassen. Men alligevel går man ud og hæver f.eks. bistanden til andre lande, og det er jo i hvert fald et af de steder, hvor vi er uenige. Prioriterer SF hellere at løfte ulandsbistanden fra 0,7 pct. og opad i stedet for bruge pengene på vores ældre herhjemme, på nogle af dem, som har arbejdet for, at Danmark kan være det, som Danmark er i dag? Vi ser, at vi har brug for nogle flere penge til at hjælpe dem, men der vil man hellere bruge pengene på f.eks. at hjælpe i andre lande.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:21

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er bare så ærgerligt, at de to ting bliver hinandens modsætninger. For når ordføreren snakker, ser jeg for mig billeder af de sultne børn i Somalia, som sidder der hos deres mor og nærmest ikke kan trække vejret. Det er bare lidt ærgerligt, at der bliver sat den modsætning op. Jeg synes godt, der er råd til det. Jeg vil i hvert fald ikke røre ved ulandsbistanden. Ordføreren ved også udmærket godt, at det er så let at sige, at så må vi lade være med at give noget til sultne børn i Somalia.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 18:21

Liselott Blixt (DF):

Jamen nu giver vi jo bistand i Danmark. I Dansk Folkeparti vil vi hellere have, at vi ser på, hvor pengene går hen, så de går de rigtige steder hen og netop hjælper kvinder og børn, som mange gange er dem, der ikke får de midler, som bør falde i deres hænder. Så vidt jeg ved, har regeringen lige givet 0,25 mia. kr. til Zimbabwe, og så skal man ikke sige, at kassen er tom. For hvis kassen er tom, giver man ikke ekstra penge. Vi giver mere end mange af de andre lande til det her. Jeg siger ikke, at vi ikke skal give noget – tværtimod. Jeg arbejder meget for, at vi går ind og løfter de områder. Vi ser netop kvinder, som bliver undertrykt, kvinder som føder deres børn ude i bushen og ikke får hjælp og dør af det, og jeg ved ikke hvad. Indsatsen mod kvindedødeligheden skal vi styrke meget mere. Vi skal målrette pengene meget bedre, men det er jo ikke det, diskussionen går på i dag. Den går på, at man taler om, at kassen er tom, og så kan vi jo bare se, at det er den ikke, når det gælder nogle andre.

Når man så taler om satspuljen, kunne jeg da godt tænke mig at vide, om ordføreren mener, at man skal give det som puljer. Det, vi netop gjorde fra Dansk Folkepartis side, var jo, at vi på et tidspunkt gik ud og gav 300 mio. kr. på finansloven, som vi fordelte efter demografien. Er det ikke bedre, at man går ind og ser på demografien, i stedet for at der skal søges fra nogle puljer?

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:23

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil ikke tage den store debat om udviklingsbistanden her. Men hvis jeg skulle vende spørgsmålet om og jeg så skulle stille fru Liselott Blixt et spørgsmål, så ville det lyde: Hvorfor var det, at man ikke prioriterede at lave bedre ældrepleje frem for at give skattelettelser til de rigeste? Hvorfor var det, Dansk Folkeparti syntes, at det var en rigtig god idé, at de rigeste i samfundet fik en splinterny BMW med de skattelettelser – det viste beregningerne jo – frem for at prioritere fru Nielsen, som sidder på et plejehjem og ikke har mulighed for at komme ud, fordi der er blevet skåret ned og skåret ned? Hvorfor var det, at Dansk Folkeparti prioriterede overbetaling af privathospitalerne frem for den ældre borger? Hvorfor det? Det er det ene svar, jeg vil give.

Det andet er: I forhold til puljer er min personlige holdning, at jeg ikke har stor begejstring for de der puljeprojekter. Når vi giver penge fra satspuljen, vil jeg rigtig gerne have, at det bliver på den måde, at der skal være en kommunal forankring, at de gode ideer skal udvikles, og at de gode projekter skal gøres permanente.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er endnu en spørger, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:24

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg synes, jeg lige bliver nødt til at kommentere på udtalelsen, der var om, at kassen er tom osv., da man overtog regeringsmagten. Hvis man ser tilbage på de sidste 10 år, vil man vide, at vi faktisk har betalt gælden af. Så er det rigtigt, at der var planlagt et underskud på finansloven for 2012. Det havde man kendskab til allerede sidste forår og henover sommeren. Det kunne man godt vide. Hvis man var gået ind og havde kigget i Finansministeriets oplysninger, ville man vide, hvor stort det ville blive, så det kunne man dårligt blive overrasket over. Alligevel går man fra SF's side ud og lover rigtig mange millioner til kommunerne.

Nu bliver der sagt, at den ældrekommissionsrapport, vi har fået, er sund fornuft, og at der er mange ting, vi bare skal komme i gang med at gøre. Det er vi i og for sig ganske enige i i Dansk Folkeparti. Det, jeg gerne vil spørge om, er, hvordan SF vil sikre, at der i den kommende finanslov kommer tilstrækkelige midler til, at vi nu kan implementere alle de gode intentioner, som der nu er i den her rapport. Hvad er det, SF vil gøre for at leve op til det?

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:25

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi har taget en fælles beslutning om, at Ældrekommissionens anbefalinger også skal følges op med 40 mio. kr. Det tror jeg bliver rigtig godt. Når man læser Ældrekommissionens rapport, kan man se, at

der er nogle ting, som ikke koster penge. Der er nogle ting, kommunerne skal gøre, og der er nogle ting, som vi skal opfordre civilsamfundet til at gøre. Så der er jo rigtig mange delelementer, som man sagtens kan føre ud i livet.

Det er rigtig vigtigt for mig at sige, at kommunerne også har et ansvar. Kommunerne får penge til ældrepleje. Spørgsmålet er, hvordan de penge bruges bedst muligt. Det er det ene, men det andet er, at når ordføreren siger, at det vel ikke kom bag på folk, at kassen var tom, så lyder det, som om det fuldstændig kom bag på Dansk Folkeparti, når man siger, at der manglede 100 mia. kr.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Der er ikke flere spørgsmål nu. Derfor vil jeg sige tak til ordføreren. Undskyld, der er endnu et spørgsmål.

Kl. 18:27

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Jeg skal gøre det kort.

Jeg vil sige, at det med de 100 mia. kr. ikke kom spor bag på os, fordi det jo var åbenlyst for enhver, i hvert fald for dem, der har været i det her hus.

Det er rigtig, at der selvfølgelig er ting, der kan gøres, uden at det koster alverden. Men hvis vi tager nogle af de helt konkrete ting, kan det være en anbefaling om mad, og som jeg har nævnt et par gange tidligere, er der en anbefaling om, at man kan have sine dyr med på plejehjem. Det er noget, der koster ressourcer og koster personale, hvis det skulle gennemføres. Så et eller andet sted er der vel behov for at få tilført ekstra ressourcer, og der spurgte jeg egentlig bare, hvordan SF vil sikre, at det kommer med i den kommende finanslov.

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:27

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er da utroligt, at spørgeren slet ikke er blevet overrasket over de 100 mia. kr. Det siger noget om, hvilken uansvarlig økonomisk politik man har ført.

Til spørgsmålet om maden: Hvad er det, der afholder kommunerne fra at gå ind og beslutte, at man rigtig gerne vil ansætte en madmor eller en madkvinde på et plejehjem? Jeg spørger. Det kan godt være, at jeg spørger rigtig, rigtig dumt, og det er, fordi jeg er ny ordfører, men hvad er det, der forhindrer kommunerne i at gøre det? Er det Christiansborg, der forhindrer kommunerne og siger: Du må ikke lave frisk, lækker, dejlig mad, som dufter på det her plejehjem? Det kan man da gøre. Jeg synes, man skal opfordre kommunerne til at gøre det. Det er også derfor, at Ældrekommissionens anbefalinger ikke kun er til Christiansborg. Vi har taget det ansvar i fællesskab og sat nogle penge af i fællesskab, som vi skal føre videre ud i livet i forhold til anbefalingerne.

Men som sagt synes jeg ikke, vi skal tale os væk fra hinanden. Der er mange områder, hvor vi tænker rigtig meget ens, og jeg synes, vi skal sætte os ned sammen og kigge på, hvad de 40 mio. kr. skal bruges til, men også se på, hvad det er for nogle fremadrettede forandringer, vi skal lave. De skal være forankrede og ikke afhængige af puljer. Det vil jeg helt vildt gerne være med til.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil også gerne takke Dansk Folkeparti for at have taget initiativ til den her forespørgselsdebat. Jeg vil også gerne kvittere for, at man i baggrundsmaterialet har medtaget nogle udmærkede dokumenter, bl.a. et godt forslag, som Enhedslisten fremsatte i april sidste år om ti rettigheder til de ældre under overskriften »Ret til et værdigt liv«. Jeg tror, vi kunne have sparet en del af de debatter, vi har haft i dag, hvis Folketinget på det tidspunkt havde vedtaget Enhedslistens forslag, men der blev det jo desværre afvist af den daværende regering og det daværende flertal, også alle de andre partier, med den samme begrundelse, som Dansk Folkeparti i dag har klandret Rådikalets ordfører for at bruge, nemlig at nu skulle man jo endelig ikke blande sig i det kommunale selvstyre. Jeg tror, vi har en god diskussion til gode om, hvordan vi finder en rigtig balance imellem det kommunale selvstyre og så de store ambitioner, vi har herinde i Folketinget.

Sagen er jo, at der har været alt for mange kedelige eksempler på, at tingene ikke er, som de bør være, hverken på plejehjemmene eller i ældreplejen, og det er jo derfor, vi har den her debat i dag. Og der synes jeg, at vi på trods af vores mundhuggeri – nej, det er måske så meget sagt, men i hvert fald er der diverse uenigheder – skal konstatere, at der jo faktisk er en rimelig bred enighed om, at vi skal have fokus på det; at vi er enige om, at det er nogle gode anbefalinger, der er kommet fra Ældrekommissionen, og at vi skal arbejde videre med dem; at vi også skal undersøge, hvad situationen egentlig er i hjemmeplejen, og finde nogle løsninger til at forbedre den. Det er dog ikke det allerværste udgangspunkt – uden at jeg har en naiv forestilling om, at jeg kan stå her og samle hele Folketinget om de konkrete løsninger.

Vi er i hvert fald glade for det samarbejde, vi har haft med regeringen op til den her diskussion, selv om der jo, som det nok vil fremgå af min ordførertale, er visse grundlæggende uenigheder om, hvordan vi egentlig skal styre det hele. Men jeg er glad for, at vi konstaterer, at Ældrekommissionens anbefalinger er noget, vi skal arbejde med i alle relevante myndigheder, og at vi skal kigge på den her undersøgelse af, hvordan det er i hjemmeplejen. Og der vil jeg så bare tilføje, at for Enhedslistens vedkommende er vi meget positive over for det forslag, der ligger fra Ældre Sagen om et egentligt kommissionsarbejde på det felt.

Hvad Ældrekommissionens anbefalinger angår, så hæfter jeg mig ved den røde tråd, som jeg synes er meget vigtig, og den er sammenfattet i titlen på rapporten: »Livskvalitet og selvbestemmelse på plejehjem«. Man har jo erkendt, at de to ting hænger uløseligt sammen, og det synes jeg vi skal holde fast ved. Men rapporten peger jo også på nogle problemer og udfordringer. En ud af fire ansatte på plejehjemmene synes ikke, at plejen og omsorgen er god nok, og at det er tidspres, dårlig planlægning og dårlig ledelse, der er årsagen til det. Her var det nedslående at høre reaktionen fra formanden for Kommunernes Landsforenings socialudvalg, der ifølge Avisen.dk ærgrede sig over Ældrekommissionens anbefalinger. Hvorfor komme med dyre anbefalinger, når der alligevel ikke er råd til det? Lød det fra den pågældende. Jeg håber ikke, at denne opgivende holdning er dækkende for Kommunernes Landsforening.

For det første kunne man jo undersøge, om der skulle være mulighed for at frigøre flere ressourcer til omsorg og pleje ved at afskaffe al den unødige kontrol og det unødige bureaukrati og minuttyranni, som har bredt sig under de sidste 10 års udliciteringstvung, og som har ædt sig mere og mere ind på den tid, der ellers skulle bruges til omsorg og pleje. Der er vi jo glade for, at vi er blevet enige med regeringen om at ophæve den her udliciteringstvung. Det giver større mulighed for, at kommunerne selv kan gå i gang med afbureaukrati-

sering, hvilket vi opfordrer til i det forslag til vedtagelse, vi har lavet sammen med regeringspartierne.

Kl. 18:36

For det andet kunne Kommunernes Landsforening jo lade være med at sige ja til nogle aftaler med regeringen, der betyder, at der ikke er de fornødne økonomiske rammer. Og her er vi fremme ved et grundlæggende problem. Det er Enhedslistens klare opfattelse, at en vigtig årsag til mange af de problemer, vi har set på plejehjemmene og i hjemmeplejen, er den nedskæringslinje over for kommunerne, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti har stået for gennem 10 år, senest udmøntet i kravet om såkaldt nulvækst. Sammen med de nuværende regeringspartier, i hvert fald S og SF, har vi jo, da vi var i opposition, kritiseret denne linje og fremhævet alternativet med velfærd i stedet for skattelettelser, men desværre ser det ud til, at den nuværende regering vil videreføre den hårde linje over for kommunernes økonomi. Ja, man kan frygte, at den nye budgetlov og regeringens nye 2020-plan vil stille endnu skrappe krav, men det må vi jo kigge på.

Det burde være indlysende, at det vil medføre flere nedskæringer i kommunerne, og at det også vil gå ud over omsorg og pleje i forhold til de ældre. Det vil medføre flere dårlige løsninger, som allerede nu bliver fremført med stigende styrke i form af øget brugerbetaling, tilkøbsydelse, indførelse af velfærdsteknologi osv. hen over hovedet på de ældre. Derfor må man sige, at der i høj grad er plads til forbedringer, ikke bare i ældreplejen, men også i regeringens økonomiske politik, hvis man virkelig vil føre de smukke målsætninger ud i livet. Og så er der også plads til forbedringer, når vi taler om pensionisternes økonomi.

Men jeg kan se på uret, at nu skal jeg holde min mund. Jeg vil nødig irrettesættes og få en taske i hovedet, så jeg siger tak.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det vil heller ikke ske.

Fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 18:34

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes jo, at ordføreren er inde på mange væsentlige ting. På mange områder er Dansk Folkeparti og Enhedslisten temmelig uenige, men jeg kan også høre, at der på ældreområdet faktisk er flere steder, hvor vi godt kan mødes og finde nogle gode løsninger.

Nu sidder jeg jo så med de her to forslag til vedtagelse. Jeg har siddet i Folketinget i 7 år, og jeg har tit hørt Enhedslisten komme med en masse krav. Derfor undrer det mig egentlig, at Enhedslisten er med på et forslag til vedtagelse, hvor man bare kommer med nogle opfordringer, hvorimod det forslag til vedtagelse, som de borgerlige partier, herunder Dansk Folkeparti, kommer med, siger, at vi faktisk pålægger regeringen nogle ting.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvorfor man egentlig ikke har været lidt mere skarp i forhold til den formulering.

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:35

Finn Sørensen (EL):

Det har vi ikke, fordi jeg mener, at når regeringspartierne selv er med til at fremsætte et forslag til vedtagelse, er det sådan set lidt feinschmeckeri, om der står ordene opfordring eller pålægger. Jeg betragter det som en given ting, at når regeringspartierne er med til at lave udtalelsen, er det selvfølgelig noget, de vil arbejde med. Jeg kan ikke forestille mig, at regeringspartierne vil sidde en opfordring overhørig, som de selv har været med til at vedtage.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 18:36

Karin Nødgaard (DF):

Jeg kan ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet, for i den tidligere samling kan jeg i hvert fald huske, at der var en af Enhedslistens ordførere, som aldrig ville have accepteret, at man bare opfordrede. Der skulle der i hvert fald have været et krav. Men sådan kan tingene jo ændre sig.

Så vil jeg egentlig godt lige høre noget om de økonomiske rammer, som ordføreren er inde på. Og han hakkede temmelig hårdt på V, O og K og på, hvad vi har gjort. Jamen altså, er ordføreren ikke klar over, at Dansk Folkeparti faktisk var med til at tilføre 300 mio. kr. til ældreområdet, og at vi faktisk igennem årene også har fået lavet ældrecheck osv., hvor vi virkelig har opprioriteret det her område væsentligt?

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:36

Finn Sørensen (EL):

Jeg skal lige replicere i forhold til det allerførste, ordføreren spurgte om. Nu er der jo også en anden regering, og så længe vi opfatter, at vi har et godt samarbejde med den regering, vil vi stadig væk give den regering en chance i forhold til at komme videre med de ambitioner, vi selv har. Så det er nok det, der er forskellen. Det er regeringen, der udgør forskellen.

Så var der det her med Dansk Folkepartis fortjenester. Jo, hvis jeg ikke mente, at Dansk Folkeparti havde gjort noget godt på det område, tror jeg nok også, at man havde fået det at vide. Det, der er problemet, er jo, at Dansk Folkeparti gennem 10 år var garant for en nedskæringspolitik og en politik, der byggede på udliciteringstvang, privatisering og mange andre negative forhold, der har været med til at bringe den offentlige sektor, herunder ældreområdet, i den situation, vi er i i dag. Vi havde debatten tidligere på dagen, hvor jeg jo måtte spørge ordføreren for Venstre, om det er sådan, at alle de her mange problemer, vi tumler med, og som rapporten jo indirekte påpeger, er nogle, der er opstået efter den 15. september 2011.

Nej, det tror jeg vi alle sammen må erkende, også dem, der var politisk ansvarlige før 2011, altså at de problemer ikke er opstået efter valgdatoen. De er opstået før. Det frikender ikke den nuværende regering og det nuværende Folketing for at rette op på det, sådan skal det ikke forstås, men vi er jo altså nødt til at forholde os til historien, som den rent faktisk er. Vi sidder med en pukkel af problemer, som er skabt i kraft af den nedskæringspolitik, som VKO-flertallet har stået for gennem 10 år.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. I princippet synes jeg egentlig også, at ordføreren sagde mange positive ting om det med den service, vi skal give de ældre og plejekrævende i Danmark, men der, hvor man beskriver, hvad det tidligere flertal har gjort i Folketinget, springer kæden jo fuldstændig af for hr. Finn Sørensen.

Jeg må sige noget helt konkret til ordføreren. Det blev nævnt flere gange i ordførerens indlæg, at der igennem 10 år er blevet gennemført en udliciteringstvang i Danmark. Der vil gerne minde ordføreren om, at det hedder det ikke. Det hedder konkurrenceudsættelse, og det har ikke noget med tvang at gøre.

Tingene bliver konkurrenceudsat, fordi man vil sikre sig, at man til enhver tid får flest mulige servicetimer, mest mulig service for borgerne for den pose penge, der er til rådighed. Det er ikke en tvang, det er en konkurrenceudsættelse, hvor man sikrer sig, at borgerne får mest mulig service for de penge, de betaler i skat. Og der synes jeg retfærdigvis måske lige ordføreren skulle prøve at korrigere sig selv.

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:39

Finn Sørensen (EL):

Man kan jo kalde det, hvad man vil, men indholdet er altså det samme. Spørgeren kan vel ikke bestride, at den tidligere regering med Dansk Folkepartis støtte havde nogle krav om, at kommunerne skulle op på så og så mange procent. Jeg tror, at vi, inden vi fik skiftet regering, var oppe på 28 pct., og hvis man havde fået lov til at fortsætte, var procenten sikkert blevet sat i vejret år efter år. Og det har Enhedslisten en klar holdning til: Det er fuldstændig spild af ressourcer at tvinge kommunerne til at lave alle disse mange udbud af alle mulige forskellige serviceydelser. De ressourcer kan bruges langt bedre til at give en ordentlig omsorg og pleje med det udmærkede personale, som kommunerne selv har ansat til det formål.

Så det har jo helt klart været drivkraften i det minuttyranni, som vi har set, og som vi nu har en chance for at få gjort op med. Det er jo sådan, at for at man kan udlicitere noget, skal det være målt, vejret og dokumenteret, og den egentlige drivkraft bag hele det kontroltyranni, som det tidligere flertal stod for, var ønsket om, at man kunne udlicitere offentlige serviceydelser, sådan at private firmaer kunne tjene noget profit på det. Det er jo i al sin enkelhed, hvad det handler om, og det er dejligt, at vi nu har fået ophævet den tvang, sådan at kommunerne – hvad de forhåbentlig gør – begynder at gøre op med det.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:41

Hans Kristian Skibby (DF):

Det overrasker mig egentlig ikke så meget, at Enhedslisten ikke har så meget tilovers for de danske private virksomheder og de mange hundrede tusinde danskere, som er ansat i private virksomheder. Den eneste interesse, Enhedslisten har for de her virksomheder, er, når man vil have deres penge. Det er, når man vil øge erhvervsskatterne, øge NO_x-afgifterne og øge alle mulige ting, som så skal finansiere alt muligt andet i den socialistiske forbrugsmølle. Sådan er det jo, og det kender vi såmænd egentlig godt, men ordføreren er altså nødt til at erkende, at udliciteringstvang har der aldrig nogen sinde været tale om i de sidste 10 år.

Der har været tale om, at man har lavet en aftale med Kommunernes Landsforening og Danske Regioner, en frivillig aftale, hvori der står, at man er forpligtet til at konkurrenceudsætte en vis procentdel, ca. 27½ pct. i 2013, af de samlede opgaver, som ligger i kommuner og regioner. Det er ikke tvang, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen, det er ganske almindelig frivillighed, og ordføreren må altså respektere, at sådan er det ifølge det danske sprog.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:42

Finn Sørensen (EL):

Vi kan nok ikke blive enige om at kalde det ved dets rette navn. Det er jo bare en kendsgerning, og spørgeren bekræftede jo også selv, hvordan den tvang er blevet etableret.

Så må jeg selvfølgelig afvise spørgerens forvrængede billede af Enhedslistens politik i forhold til private firmaer. Det er jo slet ikke det, det handler om, det handler om, at vi har en holdning til, at det ikke er en god idé at udlicitere offentlige pleje-, service- og velfærdsydelser. Det er jo en klar modsætning, der er mellem os og Dansk Folkeparti på det her område, og jeg vil bare sige, at produktet af Dansk Folkepartis holdning, som de deler fuldstændig med de tidligere regeringspartier, jo er det, vi ser i dag, for det hænger tæt sammen med den nedskæringspolitik, som VKO-flertallet har stået for.

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Var der endnu en kort bemærkning? Ja, undskyld, hr. Finn Sørensen, der kom lige et nyt ønske om en kort bemærkning på her i sidste øjeblik, nemlig fra fru Liselott Blixt.

Kl. 18:43

Liselott Blixt (DF):

Det var nu ikke sådan lige i sidste øjeblik, for det var, mens ordføreren stod på talerstolen og talte, og det var, fordi jeg lige reagerede på det her med, at det lød, som om det var Dansk Folkeparti og den tidligere regering, der bare ville udlicitere alt, og fordi det lød, som om det var bedst, at alle institutioner var på offentlige hænder. Jeg vil så sige, at vi i vores kommune er et enigt byråd, der nu sætter et plejehjem i udbud, og det er faktisk meget interessant, for det giver et helt andet spil om, hvad man tilbyder de ældre, og det er en ny organisation, som man ser på. Selvfølgelig er det os, der har kontrollen, og man ansætter også nogen til at holde øje med det, for det er kommunen, der har ansvaret. Men når man siger, at det kun er VKO, der er for udlicitering, så kunne jeg da godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren mener, at regeringen også er imod al den her udlicitering. For ellers er det jo kun Enhedslisten, der er imod.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:44

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg ikke har sagt noget om, at det kun var VKO-partierne, der var tilhængere af udlicitering; der ved vi jo hvad det er, der foregår i en række kommuner rundtomkring. Det, som vi har gjort, så langt, som vi har kunnet komme med det, har været, at vi sammen med regeringen har ophævet denne konkurrenceudsættelse – så lad os kalde det det, altså den frivillige tvungne konkurrenceudsættelse, som vi betegner med et begreb, der er meget mere enkelt, nemlig udliciteringstvang – sådan at de kommuner, der ønsker at gøre tingene på en anden måde, kan lade være med at udlicitere, lade være med at bruge en masse ressourcer på at sende ting i udbud, hvis man har en opfattelse af, at man kan klare det bedre selv. Det er vi meget tilfredse med, og så håber vi på, at man ude i kommunerne tager diskussionerne og finder ud af, hvordan man nu vil gøre det.

Der er der jo det her kommunale selvstyre, som man indimellem kan have sine meninger om hvordan bliver brugt, men det er det, vi

har aftalt med regeringen, og jeg har ikke udtalt mig om, om der skulle være andre partier, der syntes, det var godt at udlicitere. Det ved vi udmærket at der er.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og der er endnu en kort bemærkning fra fru Liselott Blixt.

Kl. 18:45

Liselott Blixt (DF):

Det var blot, fordi ordføreren sagde, at det nu var slut med den der tvang med, at man udliciterede; som om man nu gik ind og lavede noget helt andet. Men jeg kan forstå på ordførers tale her til sidst, at man også er interesseret i, at det er op til kommunerne, altså at hvis de kan se, at der er noget, der bør udliciteres, så gør de det. Der kan jeg ikke se forskellen, og så vil jeg gerne høre: Hvor er det, der har været tvang? Kan man nævne nogle kommuner, der er blevet tvunget til at udlicitere bestemte ting? Det vil jeg gerne have et svar på.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:46

Finn Sørensen (EL):

Der har ikke været nogen bestemte ting. Jeg havde jo en ordveksling med den forrige fra Dansk Folkeparti, der havde en kort bemærkning, og som udmærket beskrev, hvordan mekanikken var i det, der var i den aftale om det, som den tidligere regering indgik med Kommunernes Landsforening.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var den sidste spørger til hr. Finn Sørensen. Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance.

Kl. 18:46

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. På vegne af vores socialordfører og i øvrigt også den konservative ordfører skal jeg give udtryk for følgende:

Formålet med kommissionen var at undersøge, hvordan man på plejehjem og i plejeboliger kan understøtte de ældres livskvalitet og selvbestemmelse og se på, om der er unødvendige regler, som er barrierer for et godt hverdagsliv i plejeboliger og på plejehjem i dag – eller sagt på dansk: Det handler om at skabe hjem i stedet for institutioner; det handler om omsorg og livsglæde frem for regler og stive systemer. Det handler om at spørge sig selv, om det er et sted, man selv har lyst til at bo.

Konkret betyder det, at vi dagligt skal kæmpe for, at beboerne er vigtigere end murstenene. Vi skal have plejen, maden og aktiviteterne i centrum. Vi skal lytte til de ældres ønsker og opmuntre og hjælpe dem til at fortsætte livet med de interesser og de vaner, som de havde, indtil de kom på plejehjem. For man kan sige, at når vi fødes som originaler, kan det jo ikke være meningen, at vi alle sammen skal dø som kopier.

Hvad betyder det så for den virkelige verden? Som eksempel vil jeg nævne den store betydning, det har for den daglige trivsel, at der rent faktisk findes et køkken på hjemmene. Her kan personalet tilbyde gode, velduftende måltider og skabe en hyggelig og hjemlig atmosfære ved at gøre noget ud af borddækning, oppyntning med blomster og levende lys f.eks. Et glas vin eller en øl til maden skaber en god stemning, og hvorfor ikke også have en hyggepianist en gang

om ugen, der kan slå tonerne an til en fællessang over en kop kaffe og en lille skarp. Det giver gode fælles oplevelser for beboerne og for personalet og for de pårørende, som er på besøg. Det handler om at fortsætte de gode takter fra et langt liv og ikke isolere den enkelte på eget værelse. Personalet skal være så meget sammen med de ældre som overhovedet muligt. De skal deltage i og ansøre til, at der er liv på plejehjemmene – også om aftenen og i weekenderne. Personalet skal kunne holde ubegrænsede kaffepauser sammen med de ældre, og hvorfor ikke gå hele vejen og tage på en årlig ferie med all inclusive?

Disse forslag fordrer selvfølgelig, at man lægger »plejer« på hyl- den og skaber en værdibaseret og synlig ledelse, hvor personalet tør vise vejen og se på muligheder frem for begrænsninger under mottoet: frihed under ansvar. Man bliver trist og indigneret, når vi gang på gang bliver præsenteret for historier i pressen om forbud mod saft- vand, forbud mod egne møbler og erstatning af hjemmeplejens støv- suger med en robot. Det sætter systemet i centrum og hensætter be- boerne til at være klienter eller genstande, der i bedste fald ikke for- styrer det daglige rutiner og møder.

Vi skal leve livet – hele livet. Det gør vi bedst sammen med an- dre, for som teologen K.E. Løgstrup så flot formulerede det, har den enkelte aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder no- get af dets liv i sin hånd.

Disse betragtninger skal sammen med kommissionens rapport bruges til at sætte de bedste rammer for vores ældrepleje i tiden fremover, og det er vores håb, at vi sammen på Christiansborg og på tværs af partiskel – jeg tror godt, det kan lade sig gøre – kan formu- lere en buket af lovforslag, der kan bringe Danmark væk fra regelty- ranniet og i stedet få Danmark til at fremstå som et foregangsland på ældreområdet, der fastholder livsglæden og livslysten hele vejen igennem livet. Det skylder vi vores ældre, og det skylder vi os selv. Tak.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og den første med en kort bemærkning er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, og jeg anerkender naturligvis, at hr. Villum Christensen er oppe og læse en tale op for Liberal Alliances ordfører på området, men jeg vil gerne driste mig til at stille spørgsmål alligevel, og så håber jeg, hr. Villum Christensen kan svare på dem.

Det drejer sig sådan set bare om, at jeg selvfølgelig er helt enig med hr. Villum Christensen i, at øl og vin og musik og dans ikke er noget, der skal være forbudt for de danske plejecentre osv., men der, hvor jeg gerne vil have spørgsmålet og dialogen drejet lidt hen, er der, hvor vi kan se på Liberal Alliances politik at man har lagt op til at der skal laves velfærdsbesparelser i Danmark for 150 mia. kr. om året. Man har også lagt op til, at der skal fyres 40.000 offentligt an- satte. Så spørger jeg: Hvem er det, der skal servere vinen? Hvem er det, der skal sidde der som hyggepianist? Hvem skal brygge kaffen til de der ubegrænsede kaffepauser til medarbejderne? Og hvem skal arrangere den her årlige ferie for alle medarbejdere og alle beboere? Det koster for det første penge, men der skal også folk til at udføre opgaven. Hvor kommer pengene fra, når man – efter Liberal Allian- ces oplysninger – har sparet 150 mia. kr.?

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:52

Villum Christensen (LA):

Når man sparer på de offentlige udgifter og sætter skatterne ned i det danske samfund, så vokser bruttonationalproduktet. Det vil sige, at vi alle sammen bliver rigere, og at der bliver skabt større indkomster i det danske samfund. Når man afskaffer regeltyranni og mange af de rutiner, der har kendetegnet den måde, vi har drevet ældreplejen på, er jeg ret overbevist om, at der sagtens kan frigøres de midler, som er nødvendige. Det er simpelt hen en anden måde at tænke på. Det er et ikke et regneark, vi sidder med og sætter flueben på, i forbindelse med hvor mange penge der går til det ene og til det andet. Jeg sagde jo netop, at der kan holdes kaffepauser i en uendelighed, hvis man gør det sammen med de ældre, og deri ligger altså en pointe, nemlig at de ting, man som personale foretager sig i plejesektoren, hele tiden skal skabe værdi for det formål, man nu er kommet for. Så jeg anerkender ikke det der regnestykke med, at der, hvis man skærer ned, lige pludselig er færre penge. Sådan er samfundet desværre ikke bygget op, sådan er økonomien ikke bygget op. Vi har alle sammen glæde af at have et samfund, hvor vi ikke bliver brandskattet, sådan at vi gider stå op om morgenen, og så vi gør en ekstra indsats. Det skaber værdi, og det skaber finansielle muligheder for at gøre nogle ting, man ellers ikke kunne gøre.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Og endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg anerkender så sandelig, at det, hvis vi kan øge det danske bruttonationalprodukt og hvis vi kan lave ændringer i vores lovgivning, som giver mindre regeltyranni, så også vil frigive nogle midler. Men jeg vil sige til hr. Villum Christensen, at vi taler om 150 mia. kr., og vi taler om 40.000 færre offentligt ansatte. Det er ret store og ret voldsomme tal i et land med godt 5 millioner indbyggere. Jeg synes måske nok, at Liberal Alliance ikke bare på det her område, men også generelt, når man diskuterer den økonomiske politik, når man diskuterer de her prioriteringer, som vi altid vil have i et velfærdssamfund, faktisk skulle være glade for, at vi har noget at prioritere. Der er nogle lande, der ikke har noget at prioritere, fordi de ikke har noget. Vi har trods alt noget i Danmark, og det skyldes jo selvfølgelig også, at der er folk, der bidrager produktivt. Men jeg synes måske, at Liberal Alliance skulle gøre lidt mere ud af at synliggøre det her såkaldte regnestykke over, hvordan alle de her nye velfærdsforbedringer skal kunne foregå i den virkelige og praktiske verden, når Liberal Alliance så samtidig foreslår, at vi skal fyre de her 40.000 mennesker og sænke vores statsbudget med 150 mia. kr.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:55

Villum Christensen (LA):

Nu har vi ikke sagt, at vi skal gå ud og fyre 40.000. Der er mange af de ting, der bliver nævnt her, som ikke er korrekte.

Det handler om, at der er en glidende overgang i forhold til de forbedringer, som vi er overbeviste om vi kan skabe, hvis vi tør tænke på den måde, som jeg prøvede at give udtryk for i min ordførertale. Det vil altså sige, at vi er nødt til at hoppe ud af de stive strukturer, som vi har organiseret os i, og at vi er nødt til at anlægge en helt anden tænkemåde.

Jeg har så sent som i formiddags oplevet en direktør for et kæmpestort sygehus i Skåne under sit foredrag fortælle, at man der har

halveret omkostningerne på flere forskellige områder for de samme ydelser. Man kan i utallige tilfælde se eksempler på situationer, og det er det, der er min pointe, hvor man sagtens kan reducere omkostningerne og få det samme ud af det eller mere ud af det. Det handler altså meget om at turde lede på en anden måde.

Jeg tror også, at den omstændighed, at vi er for dårlige til at bringe civilsamfundet ind i mange af opgaverne, især når vi har med de ældre at gøre, gør, at det er forholdsvis enkelt at finde en mere optimal måde at administrere pengene på i institutionerne.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og der er endnu en med en kort bemærkning, og det er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:56

Karin Nødgaard (DF):

Altså, nu er jeg jo godt klar over, at det her nok var fru Thyra Franks ordførertale og hendes formuleringer, der blev brugt, men jeg går ud fra, at Liberal Alliance akkurat som andre partier har gruppemøder og drøfter sagerne, og for mig virker det faktisk meget paradoksalt, at det, som ordføreren nu står og siger, skal kunne kobles sammen med det, der tales om, når det handler om at få det ført ud i virkeligheden. Vi kender godt alle sammen til fru Thyra Franks holdninger i forhold til ældreområdet, og en gang imellem kan jeg også godt tvivle lidt på, om det egentlig er Liberal Alliance, hun bør repræsentere, når hun kommer med sine udtalelser.

Jeg og Dansk Folkeparti bakker op om mange af de udtalelser, hun kommer med, men jeg må nok indrømme, at når vi hører sådan noget som det, hr. Hans Kristian Skibby også var inde på, om besparelser på 150 milliarder komme fra en af ordførerne for Liberal Alliance, og at der også bliver nævnt, at man skal spare 40.000 personer i den offentlige sektor, som der også er en ordfører, der har været ude at sige, så synes jeg simpelt hen ikke det harmonerer.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordførerens kommentarer til det.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:57

Villum Christensen (LA):

Det kan da godt være, det lyder underligt, hvis man argumenterer ud fra den struktur, vi er i i dag. Så kan man jo ikke få mere for mindre. Men det var også det, jeg i al beskedenhed forsøgte at give udtryk for, netop at ved at tænke på en anden måde – og det er ikke flokler, for som jeg var inde på før, er der altså institutioner, der har vist det – kan man fordoble produktiviteten, uden at det koster en krone mere, alene ved at tænke på andre måder og lægge tingene ned og gøre folk mere ansvarlige og prøve at hive nogle af de mange bureaukratilag og nogle af de mange regler væk. Det er ikke noget, jeg står og finder på.

Så jeg tror, det afgørende i svaret må være, at når man tør tænke anderledes – og det har netop fru Thyra Frank jo vist, det er ikke gætteri, der er resultater, der viser det – kan man komme af sted ad den vej. Og derfor synes jeg ikke, det er underligt, at vi i Liberal Alliance tager udgangspunkt i den måde at tænke på, nemlig at man her har en praksis, som man prøver at folde ud. Der er jo rigtig mange, der er beundrere af den måde, som fru Thyra Frank har administreret sit plejehjem på, og det ville da være mærkeligt, hvis ikke man tog det bedste af det og sagde: Det vil vi gerne gøre generelt og prøve at rulle ud. Jeg synes også, man kan se i rapporten, at der er flere af de tendenser, som man ligesom tager sigte på her.

Kl. 18:59

Kl. 19:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 18:59

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg anerkender også det, man laver på det nævnte plejehjem, men nu er den beboergruppe måske også en lidt anden end de beboergrupper, der er på mange andre plejehjem, og det synes jeg selvfølgelig lige man skal holde fast i.

Men jeg vil godt lige vende lidt tilbage til det med de 40.000, for jeg ved jo, hr. Villum Christensen har siddet i Folketinget i lang tid nu, og det kan jo ikke bare gå til at afbureaukratisere. Altså, det er også nogle af de varme hænder, som jeg ved at Liberal Alliances socialordfører taler så meget om. Så hvordan kan man føre alt det ud i livet, som ordføreren nævner i talen, og hvordan kan det hele hænge sammen med, at man reducerer så meget i antallet af offentligt ansatte? Det må også være nogle af de varme hænder, det går ud over.

Kl. 18:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:59

Villum Christensen (LA):

Vi synes faktisk ikke, det er nogen særlig stor procentdel af verdens største offentlige sektor, man her tager sigte på. Vi har flere gange, også i den tidligere valgkamp, givet udtryk for, at det niveau, vi lægger os på i forhold til antallet af offentligt ansatte, som jeg kan forstå har stor interesse for Dansk Folkeparti, faktisk er det niveau, som Poul Nyrup lå på, og der er vel ikke ret mange, der vil påstå, at velfærdssamfundet var kørt helt i sæk under Poul Nyrup.

Det er altså, som om vi har vænnet os til, at den offentlige sektor kun kan vokse og vokse i en uendelighed, og det er selvfølgelig derfor, vi synes, der er en vigtig opgave i, at bare 9 ud af 179 herinde i Folketinget siger, at nu må det være nok, at nu sætter vi en stopper for den offentlige sektors udvikling. Vi er overbevist om, at vi sagtens kan få mere for mindre, hvis vi organiserer os på nye og mere spændende måder, og det er jo netop det, jeg mener at fru Thyra Frank har vist.

Kl. 19:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og der er en kort bemærkning til, fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 19:01

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det.

Det var rigtig spændende at høre ordførerens tale, og jeg har lyst til at spørge om bare en enkelt ting. Er det glansbillede, der bliver tegnet af plejehjemmet, hvor man har hyggepianist og man tager på årlige ture og har råd til rigtig mange ting, noget, man i Liberal Alliance forestiller sig man kan skaffe ressourcer til ud af de ressourcer, der er i dag findes på det område, så man kan sige, at hvis plejehjem bare bliver drevet mere effektivt og rationelt, vil der være råd til alle de her ting? Eller skal der overføres midler andre steder fra, og i givet fald hvorfra, for at det her kan lade sig gøre?

Kl. 19:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Villum Christensen (LA):

Vi tror, at man sagtens kan få mere ud af de samme penge, og så vidt jeg er orienteret, har fru Thyra Franks plejehjem ikke modtaget flere ydelser end andre plejehjem sådan generelt set. Jeg kender ikke Frederiksberg Kommunes model, men der har jo ikke i den her situation, så vidt jeg ved, været tale om, at man har givet ekstrabevillinger til rejser. Det er simpelt hen penge, der er tjent ind i den selvejende institution, bl.a. fordi der stort set ikke er sygdom blandt personalet, bare for at tage et eksempel.

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 19:02

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det vil sige, at Liberal Alliances politik på det her område baserer sig på et lille plejehjem, hvor man mig bekendt ikke har haft de mest plejekrævende, og hvor man i det hele taget har haft en beboersammensætning, der er noget anderledes, end plejehjem i øvrigt har. Så det er ikke sådan, at man kan sige, at det er baseret på kendskab til plejesektoren som sådan, det er simpelt hen baseret på, hvordan det har kunnet lade sig gøre på Lotte med de særlige vilkår, de har haft der.

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:02

Villum Christensen (LA):

Nu har jeg ganske svært ved at forstå, at det kan være forkert at lade sig inspirere af noget, der går godt. At der så kan være anderledes og andre forhold på større plejehjem, betyder jo ikke, at man ikke kan lade sig inspirere. Det er jo netop et tydeligt tegn på, at man er fastlåst i sin tankegang, hvis man, hver eneste gang der kommer en solstrålehistorie, starter med at sige, at det jo ikke kan lade sig gøre, fordi det er nogle andre beboere, og hvad ved jeg. Så er vi netop helt sikre på, at vi ikke flytter os ud af flækken.

Jeg har ikke sagt, at alt skal tage udgangspunkt i fru Thyra Franks plejehjem. Jeg har bare sagt, at der er en tænkning bag den måde, man har organiseret sig på på plejehjemmet, som jeg tror kunne være vældig, vældig nyttig for mange andre institutioner.

Kl. 19:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en spørger, og det er fru Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 19:03

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg bliver også lige nødt til at reagere, for jeg har været i plejesektoren i 20 år og har arbejdet med de her plejehjem.

Vi ved jo godt, at man efterhånden skal være meget plejekrævende for at komme på et hjem. Der er visse integrerede institutioner, som ikke kan modtage de plejekrævende, fordi der er trapper og andet, der gør, at de ikke kan modtages. Det var en af de institutioner, som ordføreren hentydede til, nemlig plejehjemmet Lotte, og derfor kan det ikke sammenlignes med, hvad det er muligt at gøre andre steder.

Man kan selvfølgelig altid se på, hvad der bliver gjort forskellige steder og lære af det, og det er derfor, vi skal have en vidensbank et eller andet sted. Vi bliver nødt til at lære af hinanden, så vi kan gøre det bedre. Vi kan se, at beboerne nogle steder får lov til at putte de-

res penge i en madpulje, og det, der er tilbage, efter man selv har været ude at handle ind, kan så bruges på tant og fjas eller cognac til kaffen.

Men Liberal Alliance går hver gang ud og sammenligner med et plejehjem, som ikke kan sammenlignes med de andre, samtidig med at man siger, at man vil skære ned på de offentligt ansatte, selv om vi ved, at vi får brug for flere hænder i fremtiden. Det er det, vi ikke kan få til at hænge sammen. Kan ordføreren ikke forklare det?

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:04

Villum Christensen (LA):

Jeg synes, at jeg i et eller andet omfang får det samme spørgsmål igen og igen, og jeg er nødt til at sige, at det ikke er et spørgsmål om at kigge ned i et regneark. Det er et spørgsmål om at tænke på en anden måde.

Vi tror simpelt hen på, at vi kan få større værdi ud af medarbejderne, hvis vi inspirerer dem til at gå på arbejde på en helt anden måde. Og så er det sådan set ligegyldigt, om det er et stort eller et lille plejehjem, og det er sådan set heller ikke så afgørende, at der er nogle nationaløkonomiske betragtninger – som jeg kan forstå man går meget op i – omkring det samlede antal ansatte i den offentlige sektor osv.

Jeg vender tilbage til det samme synspunkt som tidligere, nemlig at der er rigtig, rigtig mange penge i at tænke organisering på en anden måde. Det er der altså beviser på, og det er det, vi skal turde at gøre noget mere herinde, i stedet for hele tiden at reparere på en eksisterende struktur. Vi vil gerne have lov til at diskutere helt nye strukturer på det her område.

Kl. 19:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Liselott Blixt for endnu en kort bemærkning. Det er det ikke? Der er ikke flere spørgsmål til ordføreren? Nej. Så er det social- og integrationsministeren.

Kl. 19:06

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak. Jeg vil gerne starte med at sige tak for en god og lang debat. Jeg synes, vi er kommet omkring rigtig meget, når vi har diskuteret, hvad det er for nogle værdier og holdninger, der skal præge fremtidens ældrepolitik i Danmark.

Jeg vil gerne starte med noget, som har været nævnt, nemlig at der er lavet nogle brugertilfredshedsundersøgelser, som viser, at mange af vores ældre er tilfredse med den hjælp, de får. Det synes jeg for det første vi skal notere os som et skulderklap – ikke kun et skulderklap til os, som sidder herinde, men sådan set mest af alt et skulderklap til dem, der er derude, og som arbejder på at være der for vores gamle.

Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at Ældrekommissionen lige er kommet med sin rapport, og af den fremgår det, at ca. 25 pct. af de ældre er ensomme og føler, at der mangler sociale aktiviteter, når de er på deres plejehjem. Samtidig er der også en fjerdedel af de ansatte, som synes, at plejen kan forbedres, og der er også en fjerdedel af medarbejderne, som synes, at de mangler opbakning fra ledelsen. Altså har vi også nogle udfordringer, og de udfordringer glæder jeg mig selvfølgelig til at vi i fællesskab kan tage fat på, for selv om meget er godt, er det jo ikke guld og grønne skove. Det her er et område, der hele tiden kan forbedres, og som vi skylder at have fokus på, fordi det netop er vores gamle, som har bygget vores samfund op, og som har taget sig af os, og som vi selvfølgelig også skylder at tage os godt og ordentligt af.

Noget andet, som Ældrekommissionen kom ind på, er, at der kun er frivillige på to tredjedele af de danske plejehjem. Det synes jeg er en skam, fordi jeg ved, at der er rigtig mange, der gerne vil ind og være aktive og være frivillige, også på plejehjem, og det tror jeg kunne være noget af det, som vi skal se på. Hvordan nedbryder vi skellet mellem det frivillige, det offentlige og det private? Hvordan sørger vi for, at civilsamfundet også her får større mulighed for at spille en aktiv rolle? Når vi kommer til at leve længere, og det vil der være mange af os der gør – der vil være nogle, som dør tidligt; der vil være nogle, der lever meget lang tid, og som lever et godt og langt liv, men som alligevel har en periode, hvor det går ned ad bage til sidst – så vil vi altså stå i den situation, at når man er 101 år eller 102 år, er der ikke mange pårørende tilbage, der kan komme på besøg og være der og nusse om en. Derfor skal vi til, synes jeg, at åbne op for, at vi mere tænker på, hvordan det er, vi skal tage os af hinanden, og ikke kun, hvordan vi tager os af vores egne ældre, men hvordan vi i virkeligheden også tager os af hinandens ældre, fordi vi ikke kan forvente, at hvis man skal leve så lang tid, at vi alle sammen vil have pårørende. Der er frivillige derude, som gerne vil ind, og jeg synes, man skal åbne dørene op.

Der har været en del debat om frit valg, og jeg har, må jeg sige, noteret mig debatten, fordi den jo har været rejst en del gange. Faktisk var det den første onsdag, efter at jeg overhovedet blev udnævnt til minister, den 12. oktober, altså 9 dage efter, at jeg satte mig i stolen som social- og integrationsminister, at jeg første gang her i Folketinget svarede på et spørgsmål om, hvordan regeringen ville håndtere frit valg i fremtiden, og allerede da afkræftede jeg, at regeringen havde nogen planer om at afvikle det frie valg. Det er en mulighed. Jeg er blevet spurgt mange gange siden, og svaret er naturligvis stadig det samme: Vi har ingen planer på vej om at afbestille det frie valg. Vi støtter sådan set, at der er et frit valg.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi har været omkring rigtig mange ting i debatten: demografien, kommunernes muligheder, sundhedstilstanden blandt de ældre, ledelsesudfordringer, der er blandt vores plejehjemspersonaler, de værdier, som Ældrekommissionen peger på, og som regeringen også har nævnt. De værdier, som regeringen synes er rigtig vigtige at vi bruger, når vi skal definere fremtidens pleje, nemlig det med at man skal kunne bestemme selv, det med at der er respekt om en, det med at der er værdighed. Jeg tror, vi alle kan være enige om, at det er nogle værdier, som vi selvfølgelig skal dyrke, og som vi skal få til at brede sig. Vi skal hjælpe dem, der arbejder med vores ældre rundt omkring i Danmark, og give dem de bedste muligheder for at gøre arbejdet godt, og vi skal understøtte de mange gode udviklinger, der er i gang derude, fordi det heldigvis er sådan, at Danmark ikke kun har ét godt plejehjem, Danmark har rigtig mange, og de ligger ikke alle sammen på Frederiksberg.

Så tak for debatten. Jeg vil glæde mig til, at vi tager den videre herfra. Jeg synes, det har været en god og lang debat.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre.

Kl. 19:11

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak til ministeren. Det var min første kommentar. Den næste er: Når jeg nu bliver bekræftet eller endnu en gang får en melding om, at ja, vi har det frie valg, og det er jeg meget glad for og vil gerne kvittere for det, betyder det jo også, at det bl.a. er den private sektor, der er inde at levere en opgave, som man kan indgå aftale om, og det vil sige, at kommunerne kan vælge at visitere til en plejehjemsplads, og så er det borgeren, der kan vælge, hvis der er en ledig plads på et privat plejehjem, at flytte derhen, og borgeren har sin økonomi med sig.

Det er jo også det, vi bl.a. er blevet præsenteret for i aften, hvor vi har hørt om, hvordan tingene tilrettelægges på nogle af disse plejehjem, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at plejehjemmet Lotte hører under OK-Fonden, og det er OK-Fondens regelsæt, der fastlægger, hvordan de egentlig arbejder på alle deres plejehjem.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Regeringen har via økonomi- og indenrigsministeren i søndags i Berlingske Tidende har haft en kronik med nogle kommentarer til, hvordan man ser, at den private sektor skal komme til at få en større rolle og fylde mere. Kan ministeren prøve at dele med os, hvordan man ser mulighederne for, at plejen på ældreområdet kan bringes ud på private hænder?

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:12

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, det er fornuftigt, at vi altid forholder os til, hvor velfærds-samfundet starter og slutter. Hvilke rettigheder, pligter og muligheder har vi? Nogle gange er der brydninger i et samfund, og det er der også lige nu. En af brydningerne drejer sig bl.a. om, at det offentlige ikke har patent på omsorg. Omsorg kan sagtens komme andre steder fra. Det har jo faktisk været sådan, at rigtig meget af den omsorg, der findes i Danmark, og som er i forskellige organisationer og foreninger, jo er ting, der er startet på baggrund af noget privat. Det kan have været noget privat socialdemokratisk, det kan være kommet fra arbejderbevægelsen eller andre steder fra. Jeg tror ikke, man skal være så forskrækket. Jeg tror, man skal se på, hvordan man får det bedst mulige velfærdssamfund. I den debat synes jeg man skal være forholdsvis fordomsfri.

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:13

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Er det sådan, at ministeren i regi af EU-formandskabet går ind og laver nogle vurderinger af den europæiske holdning til den konkurrenceudsættelse, der har været tale om, i hvilken man forholder sig til de private aktører på området, og i hvilken man derfor ønsker, at der fra det danske formandskabs side nu skal foregå præciseringer på det område. Er det noget, som ministeren er i gang med? Og i så fald ville det jo være spændende at høre, hvilke tanker man gør sig i øjeblikket.

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:13

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der bliver spurgt til EU. Noget af det, jeg gerne lige vil nå at komme omkring, er, at vi lige nu har året for aktiv aldring. Det synes jeg er fantastisk lige at få nævnt, for vi har året for aktiv aldring, og en undertitel til det er faktisk solidaritet mellem generationer. Det synes jeg er vigtigt at understrege. Når vi i EU arbejder for, hvordan vi kan sikre et bedre og mere trygt og værdigt ældreliv på sigt, er det vigtigt, at vi samtidig også sørger for, at den krise, vi lige nu har i Europa, ikke ender med at være en kamp mellem generationer eller et hundeslagsmål, hvor man slås om, hvem der skal have del i den vækst og fremtid, der skal være. Der synes jeg det er vigtigt at fokusere på solidariteten.

Jeg synes, det er godt, at Venstre er optaget af, hvordan vi kan sikre det frie valg. Det er en dagsorden, jeg også selv støtter. Jeg synes, det er rigtig fint, og selvfølgelig arbejder vi videre med vores formandskab i EU, men når det drejer sig om formandskab og frit valg-spørgsmål, bliver jeg nok svar skyldig. Jeg tror ikke, der er nogen sammenhæng i de to dagsordener.

Kl. 19:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og den næste med en kort bemærkning er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 19:15

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jamen jeg takker da for, at ministeren er kommet med nogle positive udmeldinger i forhold til debatten. Selv om den har været lang, har den også været givtig, tror jeg, fordi det selvfølgelig har været godt, at vi har fået vendt mange ting, og vi er nået vidt omkring. Vi har selvfølgelig drøftet de ældre, der klarer sig rigtig godt, men også dem, som måske klarer sig mindre godt, og det er jo dem, som Dansk Folkeparti gerne vil have fokus på.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre – når ministeren på et tidspunkt i sin indledende tale kom ind på det med Ældrekommissionens rapport, og at den nu skulle i høring osv. – hvordan ministeren vil sørge for, at der sker noget, så det ikke ender med, at den her rapport bliver noget, der står på en hylde, at der nu kommer en høring, og at høringssvarene så også kommer til at stå på en hylde, men at vi i løbet af meget, meget kort tid, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren også kunne sige, hvad tidshorisonten er, vil kunne se nogle forbedringer, nogle løft på det her område, som det jo lyder til at de fleste af partierne er meget optaget af.

Kl. 19:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:16

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Situationen er jo lige nu den, at vi har et underskud i vores kasse på 100 mia. kr. Derfor er det desværre ikke tiden at komme med store nye velfærdsloft, selv om det ville være dejligt, og selv om man kunne have ønsket sig det. Det, vi har gjort i forhold til at følge op på Ældrekommissionens rapport, er, at jeg har sendt den i bred høring. De høringssvar modtager jeg selvfølgelig og vil glæde mig til at læse, for jeg tror godt, man kan bruge mange af de anbefalinger, der er i rapporten, også uden at det betyder, at vi skal sende usandsynlig mange penge med videre ud.

Vi har jo faktisk sat penge af, men det er småbeløb, i forhold til hvor mange ting man kunne prioritere; det er jeg fuldstændig bevidst om. Men når vi tager de 100 mia. kr. in mente, synes jeg alligevel, vi må glæde os over det, som vi kan. Vi har aftalt i satspuljekredsen at sætte 40 mio. kr. af til at følge op på Ældrekommissionens anbefalinger, vi har sat 20 mio. kr. af til en it-satsning, og vi har også sat nogle penge af i forbindelse med EU-året. Så der er penge, som vi kommer til at mødes og snakke om, men det er selvfølgelig ikke på den skala, som man kunne have drømt om, for det tilsiger økonomien desværre ikke lige nu.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Karin Nødgaard, en kort bemærkning.

Kl. 19:17

Karin Nødgaard (DF):

Det ser Dansk Folkeparti frem til, og vi deltager selvfølgelig gerne aktivt i alt, hvad der drejer sig om forbedringer på ældreområdet.

Så har jeg et sidste spørgsmål, jeg egentlig godt kunne tænke mig at høre lidt om: Hvordan reagerede ministeren egentlig den dag, ministeren hørte sin ministerkollega økonomi- og indenrigsministeren komme med en udmelding om, at såfremt ældre ikke ville anskaffe sig en robotstøvsuger for egen regning, kunne de bare ikke få støvsuger? Er det ikke noget, der skurrer i en socialministers ører, især når man er socialdemokratisk socialminister? Jeg synes jo, det var dybt foruroligende at høre, at en meget markant minister gik ud med sådan en udmelding. Var det virkelig noget, som var stemt af med social- og integrationsministeren, da økonomi- og indenrigsministeren kom med den udmelding?

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:18

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der kunne nok godt have været en bedre koordinering, vil jeg sige som svar. Men jeg vil så sige, at det, som økonomi- og indenrigsministeren sagde, hører jeg ikke så firkantet, som jeg hører, at Dansk Folkeparti hørte det. Jeg hørte faktisk ikke økonomi- og indenrigsministeren sige, at hvis man ikke bare kunne købe sig en støvsuger, kunne man se i vejviseren efter støvsugning. Sådan blev det ikke sagt, og sådan ved jeg at det ikke er ment.

Der vil jeg sige, at når jeg lytter som socialminister, er det, jeg lægger vægt på, naturligvis, at vi skal kunne tilbyde mennesker den hjælp, de har behov for. Det vil sige, at er man visiteret til rengøring, skal man selvfølgelig have det. Men vi bliver jo omvendt også nødt til at konstatere, at når vi ved, at der kommer 225.000 flere ældre og vi kommer til at mangle arbejdskraft, vil det jo være en god idé, at vi anvender velfærdsteknologi. Og der vil da være mange mennesker, som kan gå ud og selv betale for at købe sig en støvsuger.

Når man snakker om, hvor det offentliges ansvar for at passe på folk starter, og hvor det slutter, vil jeg sige: Hvornår er det blevet det offentliges ansvar at betale for, at folk køber en støvsuger? Jeg synes, det giver mening, hvis de ikke selv har råd; jeg synes, det giver mening, hvis de er bange for robotstøvsugere, at der kommer nogle og gør rent i deres hjem; jeg synes, det giver mening, at det tages op i en samlet vurdering, fordi en robotstøvsuger jo ikke i sig selv udgør al den praktiske hjælp, man kan være visiteret til.

Men jeg synes, der er god fornuft i, at vi bliver nødt til at kigge på, hvordan vi bruger pengene, og skal vi prioritere og have råd til de svageste, bliver vi nødt til at gå mere fordomsfrit til den her debat, og det er i hvert fald den indstilling jeg har – også som socialminister.

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 19:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes jo egentlig også, vi har haft en rigtig god debat her i salen i dag, og hvis man kigger på den tekst, der ligger til grund for forespørgslen, vil man se, at det ikke bare handler om, hvad der foregår på landets ældrecentre. Det handler jo sådan set om regeringens holdninger og mål og visioner for hele ældreområdet i Danmark.

En af de ting, som jeg i hvert fald har bidt mærke i igennem den senere tid, og måske især op til valget, er jo, at socialministerens

eget parti har været ude med et forslag og nogle overvejelser om, at man ville øge pensionisternes pensionstillæg med 5.000 kr. Vi har jo også haft en stor diskussion om, hvem der er fattige i Danmark osv. – den skal jeg nok lade være med at trætte ministeren med i dag. Men det er jo bare rent faktisk en kendsgerning, at mange af dem, som kun har folkepensionens grundbeløb og de små tillæg, der kan følge med, faktisk er mindre bemidlede end mange af dem, der har livet foran sig, som f.eks. studerende eller folk, der lever på kontanthjælp.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at få lidt at vide af ministeren om det her med prioriteringerne. For hvis man i morgen kan finde 480 mio. kr. til billigere busbilletter, togbilletter og metrokort i Københavnsområdet, kunne ministeren så ikke også overveje at finde nogle penge til eksempelvis at øge det her pensionstillæg, sådan som bl.a. Socialdemokraterne jo har været positivt indstillet over for?

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:21

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i to ting: For det første er der et hul i kassen på 100 mia. kr., og for det andet kan regeringen ikke få alle sine drømme og ønsker opfyldt med én finanslov. Vi kommer forhåbentlig til at sidde mange år, og derfor bliver der forhåbentlig andre muligheder for, at vi kan tage debatten om det her også i tider, hvor der rent faktisk er penge i kassen, som vi kan vælge at bruge.

Jeg vil gerne sige, at vi i regeringen jo har nedsat et ekspertudvalg, der skal se på, hvordan man kan definere en fattigdomsgrænse, der giver mening i en dansk kontekst. Når vi har gjort det, er det jo lige præcis, fordi vi ved, at mennesker, som lever i langvarig fattigdom, og børnefamilier, som lever i fattigdom, er særlig udsatte. Men jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at hvis man kun har sin folkepension, så er man så dårligt stillet økonomisk, at man vitterlig må siges at hænge i med neglene. Jeg anerkender fuldt ud, at hvis man har sådan en lille indtægt, så er der behov for, at samfundet har ekstra opmærksomhed på, hvad der kan gøres.

Når vi så tager debatten om robotstøvsugere med ind i overvejelserne, viser det jo også lidt om forskellene, for vi kommer til i fremtiden at få en gruppe pensionister, som er mere forgyldte end dem, som er på arbejdsmarkedet. Vi kommer til at få en gruppe, som har virkelig store pensioner – og det er dem vel undt, for de har arbejdet hårdt og længe for at få dem – men når vi samtidig også kommer til at få en gruppe pensionister, som ikke har haft mulighed for at lægge til side, som måske har haft et hårdt og opslidende arbejde, som måske har været ufaglærte, og som ikke har haft mulighed for at lægge noget til side, så bliver vi nødt til, synes jeg, at tage rimelighedsbrillerne på. Så skal vi prioritere, og hvad prioriterer vi så? Gratis robotstøvsugere til alle eller hjælp til dem, som f.eks. kun har folkepensionens grundbeløb?

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Det glæder mig, at socialministeren har så stor en omsorg og bekymring for de mange, mange tusinde danske pensionister, som kun har grundbeløbet at leve for. Så meget desto mere er jeg egentlig frustreret over at have kendskab til – og det er jo helt almindelig viden i Danmark – at man netop i socialministerens eget parti på en kongres for flere år siden fik vedtaget et forslag om at få fjernet satspuljefor-

liget, som jo faktisk har medført, at alle dem, der egentlig skulle have deres overførselsindkomster opskrevet år efter år, sådan at de også kunne følge med i den gældende prisudvikling osv. i Danmark, må opleve, at pengene bliver kanaliseret væk til andre formål via satspuljemidlerne. Det er jo penge, man har taget fra de allerfattigste, nemlig førtidspensionister og andre. Det er i hvert fald også et beløb, som kunne svare til de 5.000 kr., som det er blevet foreslået at hæve pensionstillægget med.

Synes socialministeren så ikke også, at det kunne være en regeringsopgave at få satspuljeforliget stoppet og få midlerne ind som en ganske almindelig del af finansloven i Danmark? Så kan man sikre, at alle dem, der er på de her overførselsindkomster, også får ret til en stigning i deres udbetalinger, frem for at man – som vi jo nu igen mange år har kunnet se – tilbageholder en vis procentdel af deres udbetalingsfremskrivninger år efter år. Det er jo penge, man reelt har taget fra borgerne. Hvad synes ministeren om det?

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:24

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu spurgte hr. Hans Kristian Skibby mig til tyveriet fra efterlønnere, og jeg vil sige, at dér føler jeg mig ikke ramt. Hvis der er nogen, der har forringet mulighederne for at kunne gå på efterløn, synes jeg ikke, det er et ansvar, jeg vil tage på mine skuldre. Så jeg vil sige, at dér ramte pilen altså lidt forbi.

Til selve spørgsmålet om satspuljen vil jeg sige: Det er jo rigtigt, det er en mekanisme, og det er ikke alle partier i Folketinget, der bakker op om satspuljen. Det eneste parti, der ikke er med i satspuljekredsen, er Enhedslisten, som har valgt at stå uden for. Så vidt jeg er orienteret – og efter min bedste overbevisning – er Dansk Folkeparti jo faktisk med i satspuljekredsen. Og det vil sige, at når man starter forhandlingerne i efteråret, så siger man rundt omkring bordet, at præmissen for at være med til at sidde at dele pengene ud, sådan set også er, at man bakker op om måden, pengene kommer ind på. Det er i hvert fald den forudsætning, vi har haft, og det er den debat, vi har haft, når vi har siddet og forhandlet.

Sidste år uddelte vi 1,8 mia. kr. til rigtig gode formål i forhold til satspuljen, og jeg vil gerne sige, at selv om man kan synes, at ordningen kan være skruet sammen på en mærkelig måde, så tror jeg ikke på, at man i en krisetid, hvor der mangler 100 mia. kr., sådan bare lige havde fået lov til at prioritere 1,8 mia. kr. til gode sociale formål til udsatte borgere. Og derfor vil jeg sige, at jeg især i en krisetid glæder mig over, at vi har satspuljen og dens mekanisme, for det betyder lige præcis, at vi har mulighed for at gøre de gode ting, vi gerne vil.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning, fra fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 19:26

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ministeren. Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren kommer her i dag og også synes, at den her debat er utrolig vigtig. Jeg kunne godt tænke mig at sige lidt om, at vi i Dansk Folkeparti jo har gjort utrolig mange tiltag på ældreområdet, f.eks. plejeboligaranti, pulje til bedre arbejdsmiljø i ældreplejen, gratis influenzavaccination m.m.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre ministeren om, vedrører det, ministeren sagde i sin ordførertale om regeltyranni. Hvordan skal jeg forstå ordet regeltyranni, og hvad mener ministeren med det?

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre ministeren om demente borgere, for forskningen viser jo, at vi får rigtig mange demente. Ifølge prognoserne vil der i 2040 være omkring 177.000 demente danskere, hvor vi havde 80.000 i 2009. Hvordan sikrer vi, at de demente får en optimal behandling?

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:27

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er allerede, inden jeg blev minister, blevet sat et grundigt arbejde i gang i Socialministeriet med at se på, hvordan man lige præcis håndterer demente. Det arbejde har løbet, og der er også blevet sat noget nyt i værk. For spørgeren har ret i, at vi kommer til at stå med en ny udfordring, når vi kommer til at have så mange demente, som vil have et andet behov for hjælp og omsorg, og som vil have et andet behov for fysiske rammer omkring sig i de sidste leveår.

Derfor er jeg sådan set glad for, at det er et arbejde, som man i mange år har været klar over at man skulle tage alvorligt, og som heldigvis er sat i gang. Det følger jeg naturligvis op, for der skal ikke være nogen tvivl om, at borgere, som er demente, er særlig udsatte. Og vi skal blive langt bedre til at få viden om, hvordan vi hjælper dem, og hvad det er for nogle velfærdsteknologiske hjælpemidler, der kan være gode. Der er nemlig, når man taler om demente, behov for at se på, hvad der kan øge livskvaliteten, hvad der kan øge sikkerheden. Demente kan forlade plejehjemmet og blive væk, men de kan også være rigtig glade for at have en lille sældukke, de kan sidde sammen med, og de kan have behov for, at boligen skal være indrettet på en særlig måde. Her er der mange ting, som til dels allerede er startet, og som vi skal blive ved med at blive bedre til, for vi kommer til at få langt flere demente i fremtiden.

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Karina Adsbøl for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:28

Karina Adsbøl (DF):

Når ministeren snakker om regeltyranni, mener hun så, at der er regeltyranni i forbindelse med GPS? Mener ministeren, at de ældre demente, der har brug for det, skal være udstyret med GPS? Hvordan forholder ministeren sig til det område? Mener ministeren, at det er plejepersonalet og pårørende, der skal vurdere, om den ældre har behov for en GPS? Eller skal lovgivningen ændres på det område?

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om hun vil garantere, at de ekstra hænder, der vil komme i forbindelse med brug af robotstøvsugning, bliver brugt, altså om hun vil udstede en garanti for, at det virkelig går til de ældre og til flere hænder, og at det ikke går til fyringer af de ansatte i stedet for.

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 19:29

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at med det stigende pres, der er på ældresektoren, med det stigende antal ældre, som kommer, og med det manglende arbejdsudbud, vi ved venter lige om hjørnet, så er der behov for, at man bruger velfærdsteknologi, altså behov for at finde ud af, hvordan vi kan få maskinerne til at gøre noget af det, som kan frigøre hænder til eksempelvis at gøre noget af det, maskinerne ikke kan klare. Det er jo fantastisk, at der er vasketoiletter. Det er da fremra-

gende, at der er strygerobotter, så man ikke skal få ondt i skulderen. Det er rigtig genialt, at der er robotstøvsugere, som kan køre rundt og fjerne skidt, mens man har tid til at lave noget andet og mere vigtigt end at gå rundt og få ondt i ryggen af at støvsuge.

Jeg synes, at vi skal hilse velfærdsteknologien velkommen, og at vi skal være bevidste om, at vi kun kan fastholde kvaliteten i vores ældrepleje, hvis vi anvender den. For med de udfordringer, der er inden for demografien, bliver der behov for, at vi tænker kreativt, og der må man sige, at der faktisk her er tale om et vidunder. Når vi har en demografisk udvikling, som gør, at det er så stort og massivt et område, der skal løftes, er det faktisk en ekstrem hjælp, at bl.a. lige præcis velfærdsteknologien kommer ind og tilbyder at aflaste, sådan at færre mennesker kan give en bedre omsorg til flere ældre.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til social- og integrationsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne afsluttet, og forespørgslen er hermed også sluttet.

Afstemning om forslag til vedtagelse finder først sted torsdag den 23. februar 2012.

Kl. 19:31

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 22. februar 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:31).
